อรุณรุ่ง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๒

อรุณรุ่ง หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๒

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ

วโรกาสทรงเจริญพระชันษา ๓ ปี
ทรงเข้าสู่ระบบการศึกษา ณ โรงเรียนจิตรลดา
ทรงเป็นต้นแบบเด็กไทยในการรณรงค์ดื่มน้ำนมแม่แทนนมผง
ทรงมีพัฒนาการยอดเยี่ยม
สนพระทัยเรียนรู้ เพิ่มพูนพระประสบการณ์อยู่เป็นนิจ
มีพระพลานามัยแข็งแรง พระลักษณะและพระอัชฌาสัยงดงาม
ยังความปลื้มปีติแก่พสกนิกรชาวไทยสุดพ้นพรรณนา

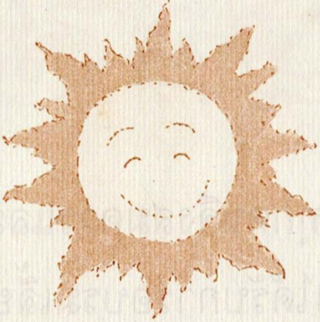

อรุณรุ่ง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๑

จำนวนพิมพ์ ๕๐๐,๐๐๐ เล่ม

...เด็กทุกคนจึงสมควรและจำเป็น
ที่จะต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่าง
ถูกต้องเหมาะสม ให้มีความสามารถ
สร้างสรรค์ประโยชน์ต่างๆ พร้อมทั้ง
การฝึกหัดขัดเกลาความคิดจิตใจให้ประณีต
ให้มีศรัทธามั่นคงในคุณความดี
มีความประพฤติเรียบร้อยสุจริต
และมีปัญญาฉลาดแจ่มใสในเหตุในผล.

พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระราชดำรัส
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานในโอกาสปีเด็กสากล
วันจันทร์ ที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๒

ในโอกาสงานปีเด็กสากล องค์การทุนสงเคราะห์เด็กแห่งสหประชาชาติ ขอให้ข้าพเจ้ากล่าวปราศรัยสั้นๆ แก่ท่านทั้งหลาย.

คงจะไม่เป็นการผิดอย่างใดที่ข้าพเจ้าจะพูดว่าเด็กเป็นผู้ที่จะได้รับช่วงทุกสิ่งทุกอย่างต่อจากผู้ใหญ่ รวมทั้งภาระรับผิดชอบในการธำรงรักษาความผาสุกสงบของประชากรในโลก. ดังนั้นเด็กทุกคนจึงสมควรและจำเป็นที่จะต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้องเหมาะสม ให้มีความสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ต่างๆ พร้อมทั้งการฝึกหัดขัดเกลาความคิดจิตใจให้ประณีต ให้มีศรัทธามั่นคงในคุณความดี มีความประพฤติเรียบร้อยสุจริต และมีปัญญาฉลาดแจ่มใสในเหตุในผล.

หน้าที่นี้เป็นของทุกคนที่จะต้องร่วมมือกันกระทำโดยพร้อมเพรียงสม่ำเสมอ คือ ผู้ที่เกิดก่อน ผ่านชีวิตมาก่อน จะต้องสงเคราะห์อนุเคราะห์ผู้เกิดตามมาภายหลัง ด้วยการถ่ายทอดความรู้ ความดี และประสบการณ์อันมีค่าทั้งปวงให้ด้วยความเมตตาเอ็นดู และด้วยความบริสุทธิ์ใจ ให้เขาทราบ ให้เขาเข้าใจ และสำคัญที่สุด ให้เขารู้จักคิดด้วยเหตุผลที่ถูกต้องจนเห็นจริงด้วยตนเองได้ในความเจริญและความเสื่อม.

โดยนัยนี้ บิดามารดาจึงต้องสอนบุตรธิดา พี่จึงต้องสอนน้อง คนรุ่นใหญ่จึงต้องสอนคนรุ่นเล็ก และเมื่อคนรุ่นเล็กเป็นผู้ใหญ่ขึ้น จึงต้องสอนคนรุ่นหลังต่อๆ ไปไม่ให้ขาดสาย. ความรู้ ความดี ความเจริญงอกงามทั้งมวล จึงจะแผ่ไพศาลไปได้ไม่มีประมาณ เป็นพื้นฐานของความวัฒนาผาสุกอันยั่งยืนในโลกสืบไป.

พระวรธัมโมวาท

สก. พระญาณสังวร

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

วันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๒

....

วันสำคัญอีกวันหนึ่งของชาติ คือวันเด็กแห่งชาติ ที่ผู้ใหญ่คือคณะรัฐมนตรีประกาศยอมรับความสำคัญของเด็ก ด้วยการให้จัดเฉลิมฉลองเป็นประจำทุกปีในวันเสาร์ที่สองของเดือนมกราคม

เคยกล่าวมาแล้วหลายครั้ง ว่าเด็กเป็นอนาคตของชาติ จริงดังที่รู้กันและกล่าวถึงกันอยู่ตลอดมา เด็กเป็นอนาคตของชาติ นับเป็นความสำคัญอย่างยิ่งของเด็ก แต่ผู้ใหญ่เป็นอนาคตของเด็ก ผู้ใหญ่จึงเป็นความสำคัญที่สุดของชาติ เห็นได้ชัดเจนเป็นลำดับดังนี้ อนาคตของชาติอยู่ในมือของเด็กและอนาคตของเด็กอยู่ในมือของผู้ใหญ่ นั่นก็เท่ากับชาติอยู่ในมือของผู้ใหญ่ในชาตินั่นเอง ผู้ใหญ่เป็นแบบอย่าง อย่างไรให้เด็กดูให้เด็กรู้ให้เด็กเห็น จนฝังจิตฝังใจ จนรับไว้เป็นนิสัยใจคอการปฏิบัติของเด็กไปโดยไม่รู้ตัวเป็นอนาคตของเด็ก นั่นก็คือเป็นอนาคตของชาติด้วย

ผู้ใหญ่ในปัจจุบันเป็นอย่างไร อนาคตของชาติจะเป็นเช่นนั้น โดยมีเด็กในปัจจุบันนั่นเองเป็นผู้สืบสาน เด็กในปัจจุบันที่เป็นอนาคตของชาติหรือเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตก็คือเป็นผู้ที่รับสิ่งที่พบเห็นเป็นการพูดการทำของผู้ใหญ่ไว้เป็นแบบอย่าง คิดตามพูดตามทำตามตั้งแต่ยังเป็นเด็ก จนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ คือเป็นอนาคตของชาตินั่นเอง

กล่าวโดยสรุป ยุคสมัยปัจจุบันเป็นยุคที่เรามองโลกทั้งใบ เด็กๆ ทุกคนถือว่าเป็นสมบัติของมนุษยชาติ เด็กยังเป็นผู้บริสุทธิ์ผุดผ่อง เปรียบเหมือนผ้าขาว เอาสีอะไรไปใส่ย่อมเป็นสีนั้น จึงขอฝากเด็กๆ ไว้กับผู้ใหญ่ ฝากอนาคตของชาติไว้กับเด็กๆ เพราะเขาเป็นความหวังของประชาชน การศึกษาถึงโลกในใจของเด็กๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดของพวกเขา เป็นหนึ่งในแบบฝึกหัดที่สำคัญที่สุดของผู้ใหญ่

ขออำนวยพร

คำขวัญ
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี
เนื่องใน "วันเด็กแห่งชาติ" ประจำปี ๒๕๕๒

ฉลาดคิด จิตบริสุทธิ์ ขยันหมั่นเพียร
ผูกพันรักสามัคคี

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)
นายกรัฐมนตรี

สาร
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี
เนื่องใน "วันเด็กแห่งชาติ" ประจำปี ๒๕๕๒
วันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๒

เนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๒ นี้ ในนามของรัฐบาล ผมขอส่งความระลึกถึงและความปรารถนาดีมายังเด็กๆ และเยาวชนของชาติทุกคน

เด็กและเยาวชนเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากเป็นอนาคตของชาติบ้านเมือง วันเด็กแห่งชาติจึงเป็นวันที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้ใหญ่ในสังคมตระหนักถึงความสำคัญของเด็กๆ และเยาวชน และจะได้ร่วมกันให้การเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน และกล่อมเกลาจิตใจเพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตและแข็งแรงทั้งร่างกาย จิตใจ และปัญญา เพื่อเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของชาติในวันข้างหน้า

เด็กและเยาวชนจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ด้วยการขยันตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ และญาติผู้ใหญ่ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน รู้จักความกตัญญู มีความประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน และฝึกฝนตนเองให้รู้จักการใช้ชีวิตแบบพอเพียง ตลอดจนการช่วยเหลือพ่อแม่รับผิดชอบงานบ้าน เพื่อการพัฒนาตนเองให้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รวมทั้งการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม และมีส่วนร่วมในกิจกรรมสร้างสรรค์ของสังคม

ที่สำคัญเด็กและเยาวชนควรตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาและใฝ่เรียนใฝ่รู้ตลอดชีวิต เนื่องจากโลกเราทุกวันนี้เป็นโลกของเทคโนโลยีและการสื่อสาร ซึ่งมีความทันสมัย มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นปัจจัยผลักดันให้เป็นสังคมของฐานความรู้ ดังนั้น ความรู้จึงมีพลังอำนาจมาก เด็กและเยาวชนจึงต้องพัฒนาตนเองด้วยการตั้งใจศึกษาเล่าเรียนทั้งในระบบการศึกษาของสถาบันการศึกษาและการขวนขวายเรียนรู้ด้วยตัวเองผ่านช่องทางของเทคโนโลยีและการสื่อสารที่มีอยู่อย่างมากมาย ซึ่งเด็กและเยาวชนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเสรีและไม่มีขีดจำกัด แต่จะต้องรู้จักการเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้อย่างแท้จริง เพื่อให้ได้ความรู้ที่มีคุณค่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาตนเองให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและแข่งขันกับผู้อื่นได้ต่อไป

นอกจากนั้น เด็กและเยาวชนยังมีบทบาทสำคัญในการร่วมสร้างสรรค์สังคมไทยให้น่าอยู่ด้วยการเรียนรู้การใช้ชีวิตในสังคมประชาธิปไตย โดยการฝึกฝนการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างเคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความรักสามัคคี เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมที่น่าอยู่ สงบร่มเย็น

ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๒ ผมขออวยพรให้เด็กและเยาวชนไทยทุกคนมีสุขภาพแข็งแรงทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เป็นเด็กยุคใหม่ที่มีความเฉลียวฉลาด มีความแจ่มใสเบิกบาน และมีคุณธรรมจริยธรรม เพื่อเติบโตเป็นอนาคตที่มีคุณภาพของสังคม และนำความเจริญมั่นคงมาสู่ประเทศไทยของเราต่อไปในภายหน้า

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

สาร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เนื่องในโอกาส วันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒
วันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๒

วันเด็กแห่งชาติประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๒ ตรงกับวันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๒ นับเป็นวาระอันสำคัญยิ่งของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กๆ ที่จะเติบโตขึ้นเป็นอนาคตของชาติ ขอให้ผู้ใหญ่ได้ให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนเพื่อช่วยประคับประคองให้เขาได้เติบโตไปในทิศทางที่ควรจะเป็น ให้เขามีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุขเป็นพลังสร้างสรรค์ชาติต่อไป

ส่วนเด็กๆ และเยาวชนไทย ขอให้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ประพฤติปฏิบัติตนตามรอยพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คืออยู่อย่างพอเพียง ไม่สุรุ่ยสุร่าย ฟุ้งเฟ้อ ใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น รู้จักอดออม มีความกตัญญู รู้รักความสามัคคี ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีจิตสาธารณะเห็นประโยชน์ของชาติและส่วนรวมมากกว่าส่วนตนเอง ดังคำขวัญของท่านนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ต้องการให้เด็กและเยาวชนไทย **"ฉลาดคิด จิตบริสุทธิ์ จุดประกายฝัน ผูกพันรักสามัคคี"**

สุดท้ายนี้ ผมขออัญเชิญพระบุญญาบารมีขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จงปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนไทย ให้มีความแข็งแรงทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เพื่อช่วยนำพาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าและมั่นคงสืบไป.

(นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

* คำนำ *

หนังสือ **"อรุณรุ่ง"** เป็นหนังสือที่ระลึกเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒ คณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒ ได้รับมอบหมายจากกระทรวงศึกษาธิการในนามสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้จัดทำ

การจัดทำหนังสือเล่มนี้ ตรงกับพระราชวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๑ พรรษา ได้รับพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานพระบรมราชานุญาตเชิญพระราชดำรัสพระราชทานในโอกาสปีเด็กสากล วันจันทร์ที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๒ ลงพิมพ์เผยแพร่เพื่อเป็นสิริสวัสดิ์พิพัฒนมงคลแก่เด็กเยาวชน ตลอดจนผู้มีหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนทั้งหลาย และเพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมประพฤติตามเบื้องพระยุคลบาท การนี้ได้รับพระกรุณาธิคุณจากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พระราชทานพระราชานุญาตเชิญพระรูปพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ลงพิมพ์เป็นปกหนังสือ ในวโรกาสที่พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติทรงเจริญพระชันษา ๓ ปี ทรงเข้าสู่ระบบการศึกษาในโรงเรียน ทรงเป็นต้นแบบเด็กไทยในการรณรงค์ดื่มน้ำนมแม่แทนนมผง ทรงมีพัฒนาการยอดเยี่ยม พระพลานามัยแข็งแรง พระลักษณะและ

พระอัชฌาสัย งดงาม ด้วยพระบารมีแห่งสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ยังความปลื้มปีติแก่พสกนิกรทุกหมู่เหล่าสุดพ้นพรรณนาและทรงเป็นที่รักยิ่งแห่งปวงชนชาวไทย

เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒ นี้ คณะกรรมการฯ ได้รับเมตตาจากสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ประทานพระวรธัมโมวาทแก่เด็กและเยาวชนเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญงดงาม และได้รวบรวมผลงานเขียนที่ทรงคุณค่าทั้งของเด็กวัยประถมศึกษา มัธยมศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รจนาไว้ด้วยความปรารถนาดี กอปรด้วยความรู้ความเพลิดเพลินและแรงบันดาลใจแก่ผู้อ่านอย่างครบครัน สุดท้ายขอขอบพระคุณหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้เอื้ออำนวยให้การจัดทำหนังสือ **"อรุณรุ่ง"** ลุล่วงด้วยดีทุกประการ หวังว่าเด็กๆ ทุกคนจะได้รับประโยชน์ และความบันเทิงจากการอ่านหนังสือเล่มนี้

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษาคณะกรรมการจัดทำฯ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒

* สารบัญ *

หน้า

อาศิรวาท	*กนกพรรณ เครือประเสริฐกุล*	ก
	ไกรลาศ โชติสุภาพ	
ผลงานวัยชน		
LONG LIVE THE KING	*เพชรแท้ ทองบัว*	๓
เศรษฐกิจพอเพียงที่บ้านฉัน	*สิริรัตน์ หมัดเจริญ*	๔
ลดโลกร้อนด้วยเศรษฐกิจพอเพียง	*รอฉีดา บินเตลับ*	๕
เพื่อนในบ้านคุณธรรม	*นิภากาญจน์ สุขบูรณ์*	๖
รักแผ่นดิน รักถิ่นเกิด	*จิรารัตน์ รักษ์จำรูญ*	๘
กว่าจะเข้าใจ	*ธนพล แขกระโทก*	๑๑
ฮารีรายอบ้านฉัน	*สุพัตรา สุหรี*	๑๓
ขนมของแม่	*วรวิทย์ ส่อราโส๊ะ*	๑๕
จากหนึ่งกำลังใจเด็กชายมะรอดี	*มะรอดี มะดีเยาะ*	๑๖
วันเด็กในฝัน	*เกียรติศักดิ์ หนูหลง*	๑๘
หนูชอบอ่านหนังสือเพราะแม่เฒ่า	*ปิยาอร ทรัพย์ยืนนาน*	๒๐
เด็กไทยรักการอ่าน	*พรไพลิน สนธิรักษ์*	๒๑
ผลงานวัยใส		
รักนะ ประเทศไทย	*ปรัชญา สือรี/อานีรา สูรูเอ็ง*	๒๕
สิ่งดีๆ ในเมืองไทย	*ศุภลักษณ์ ธรรมษา*	๒๗
ไม้ไผ่ชายคา	*วนิดา รักษ์คีรีเขต*	๒๙
วิถีใหม่...คนไทยใส่ใจสุขภาพ	*สถาพร บุตรน้ำเพ็ชร*	๓๒
ภูมิใจที่ได้เรียนหนังสือ	*ศักดิ์ชัย*	๓๔
เพราะทุกคนมีหน้าที่	*มาวิน กิจประชุม*	๓๗
บางสิ่งที่อยากเล่าให้ฟัง	*เต้า อรินทร์*	๓๙
นาข้าว วิถีชีวิตที่กำลังหายไป	*ธนภูมิ แย้มประเสริฐ*	๔๑

หน้า

ฉันกับกล้วยไม้ — *ชนาธิป ไชยเหล็ก* — ๔๓
ประเพณีแข่งเรือจังหวัดน่าน — *กัญญาณัฐ ปันทา* — ๔๗
อดีตที่น่าจดจำ — *พรทิพย์ เม่นคง* — ๔๙
มิตรแท้และมิตรเทียม — *จรัญญาณี เรือนแก้ว* — ๕๑
อิจฉา : ริษยา — *ศรัณยา เมืองอู่* — ๕๓
สุข-ทุกข์เราสร้างได้ — *ภาวิณี อุบล* — ๕๕
Clothing — *เพทาย เพ็ชรเจริญ* — ๕๖

ผลงานผู้ใหญ่ร่วมคิด

จันทร์เจ้า — *ปราณี ปราบริปู* — ๕๙
กาลครั้งหนึ่ง เมื่อเธอยิ้ม — *พรรณี แก้วบุญเรือง* — ๖๓
บ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร : ศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทย — *ประนอม เพ็งพันธ์* — ๖๕
อนาคตจะก้าวไกล หากใส่ใจภาษาต่างประเทศ — *อุทัยวรรณ เฉลิมชัย* — ๗๓
๒๕๕๒ ปีดาราศาสตร์สากล สิ่งไกลตัวที่เป็นเรื่องใกล้ตัว — *อังคณา ผิวเกลี้ยง* — ๗๗
จากห้องเรียน...สู่สนามเทควันโด : ชัยชนะที่ชาวไทยภาคภูมิใจ — *พนิดา บัวมณี* — ๘๒
พี่พาน้องเที่ยวซาฟารีเวิลด์ — *สิริเพ็ญ ปิ่นฟ้า* — ๘๗
ชีวิตครูริมเล — *จิราพิชญ์ ขวัญพรหม* — ๙๓
หิ่งห้อยกับลำพู — *เชิดชู กาพัวงศ์* — ๙๕
เยาวชน : คนเก่งในรอบปี ๒๕๕๑ — *ระวิวรรณ ภาคพรต* — ๙๖
บันเทิงนิทาน อ่านได้ทุกวัย — *สถาบันภาษาไทย สวก. สพฐ.* — ๑๐๗

พระนิพนธ์ ชุด นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๑-๓

อรุณวรรณ ผู้ธนดี — ๑๐๙

อาศิรวาท

บ้านหลังเดียวที่ยิ่งใหญ่ บ้านของคนไทย
งดงามนามว่าขวานทอง
เปรียบไทยดั่งญาติพี่น้อง ชาวไทยทั้งผอง
ล้วนมีพ่อคนเดียวกัน
พ่อหลวงดั่งดวงตะวัน ทรงเป็นมิ่งขวัญ
คุ้มครองปกป้องโพยภัย
เย็นศิระด้วยน้ำพระทัย ซาบซึ้งทรวงใน
เมื่อยินดำรัสสำเนียง
โลกร่ำลือแซ่ซ้องเสียง เศรษฐกิจพอเพียง
ล้ำเลิศเอกปรัชญา
ทรงเป็นกษัตริย์นักพัฒนา ภัทรราชา
ผู้ทรงทศพิธราชธรรม
ดำริพ่อหลวงเลิศล้ำ ธ ทรงชี้นำ
ให้ไทยสุขอย่างร่มเย็น
ล้านธรรมที่ทรงบำเพ็ญ พระองค์ทรงเป็น
เสาหลักแห่งครอบครัวไทย

เด็กหญิงกนกพรรณ เครือประเสริฐกุล
เด็กชายไกรลาศ โชติสุภาพ
โรงเรียนคอนสารวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒

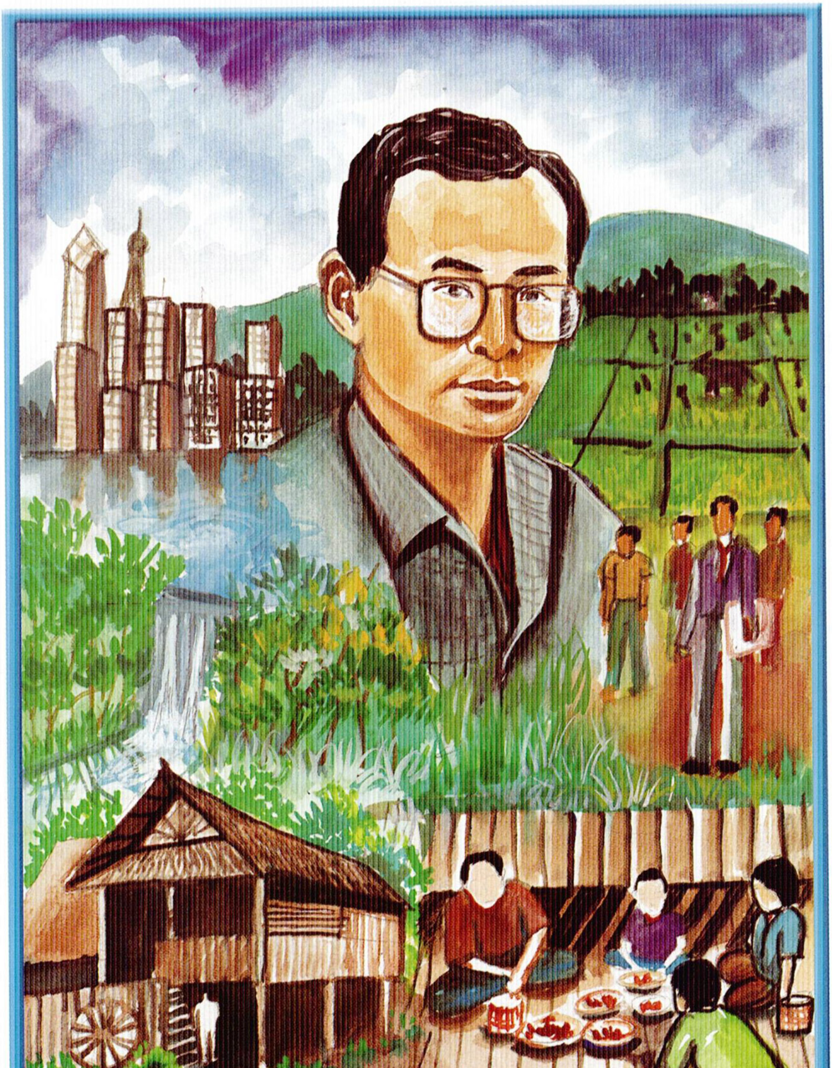

ภาพ : นักเรียนโรงเรียนเสนาสน์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต ๓

ผลงานวัยใส

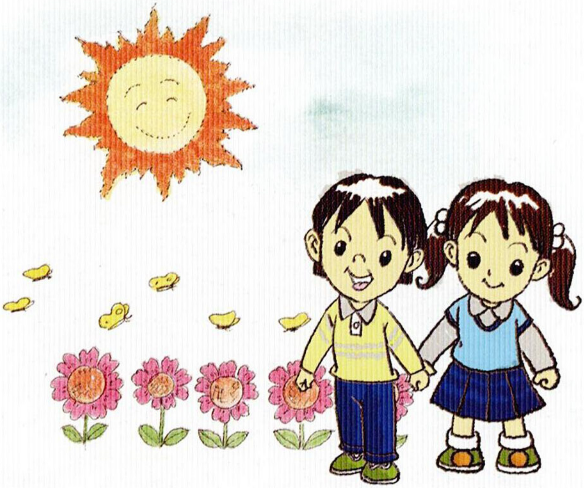

LONG LIVE THE KING

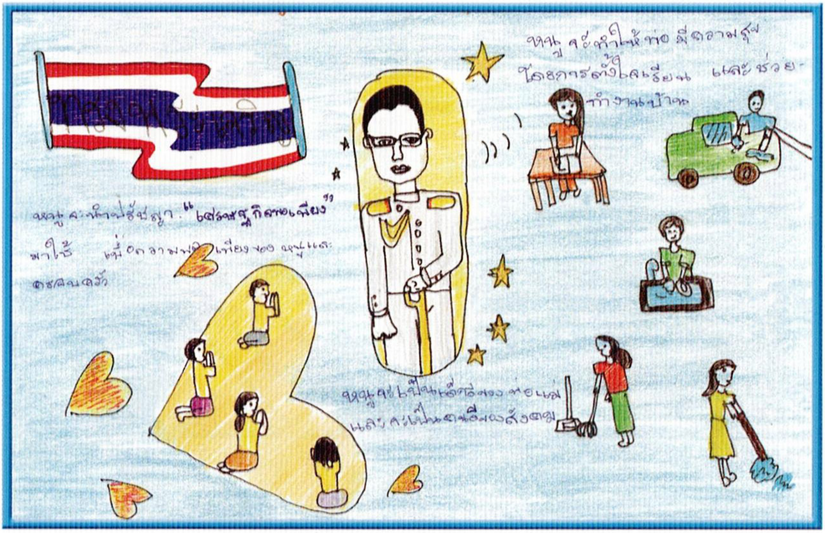

หนูจะทำให้พ่อมีความสุขโดยการตั้งใจเรียน และช่วยทำงานบ้าน หนูจะนำปรัชญา **"เศรษฐกิจพอเพียง"** มาใช้
เพื่อความพอเพียงของหนูและครอบครัว
หนูจะเป็นเด็กดีของพ่อแม่และจะเป็นคนดีของสังคม

เด็กหญิงเพชรแท้ ทองบัว
โรงเรียนบ้านนาทะเล จังหวัดตรัง

เศรษฐกิจพอเพียงที่บ้านฉัน

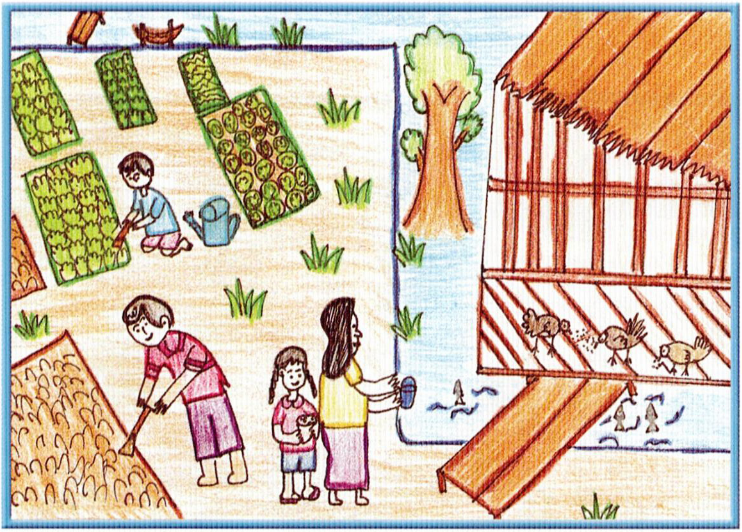

บ้านของฉันเป็นตำบลเล็กๆ ของจังหวัด และครอบครัวของฉันอยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริที่ในหลวงสอนไว้ โดยฉันจะช่วยพ่อและแม่เลี้ยงปลา เลี้ยงไก่ และปลูกผักไว้กิน ส่วนที่เหลือพ่อก็เอาไปขาย และคุณแม่ของฉันชอบเน้นเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้าและน้ำประปา ฉันอยากให้ทุกคนช่วยกันประหยัดพลังงานจะได้ช่วยภาวะโลกร้อนด้วย และทุกคนก็ไม่ต้องเดือดร้อนและฉันจะไม่จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย พอใจในสิ่งที่เราทำเราก็มีความสุขแล้ว ฉันดีใจมากที่ทุกคนอยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียง พอกิน พอใช้ พออยู่ ก็สบายแล้ว

เด็กหญิงสิริรัตน์ หมัดเจริญ
ป.๖ โรงเรียนวัดท่าช้าง จ.สงขลา

ลดโลกร้อนด้วยเศรษฐกิจพอเพียง

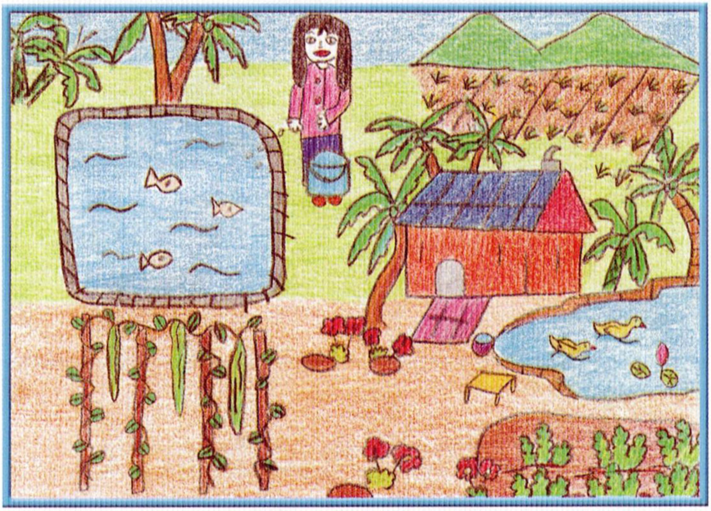

ปัจจุบันโลกของเรามีแต่ควันพิษ ไม่ว่าจะเป็นในตัวเมืองหรือในชนบทก็ตาม ซึ่งสาเหตุมาจากการที่มนุษย์เห็นแก่ตัว ในความคิดของฉัน ฉันอยากจะให้ผู้คนหันมาช่วยกันปลูกต้นไม้และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ภาวะโลกร้อนเราสังเกตได้จากการที่ผู้คนเป็นโรคภัยไข้เจ็บและอุทกภัยน้ำท่วม เป็นต้น สาเหตุเหล่านี้มาจากการที่ผู้คนเห็นแก่ตัว ยอมตัดไม้ทำลายป่าเพื่อเอาไม้ไปขายแล้วนำเงินมาใช้ ฉันรู้ว่ามีผู้คนอีกหลายๆ คนที่อยากจะให้มีสภาพแวดล้อมและอากาศที่บริสุทธิ์กลับมาเหมือนเดิม

สุดท้ายนี้ฉันอยากจะบอกว่า *"เรามาใช้ชีวิตอย่างพอเพียงกันเถอะ"*

เด็กหญิงรอฉิดา บินเตล็บ
ป.๖ โรงเรียนบ้านสวรรค์ จังหวัดสงขลา

เพื่อนในบ้านคุณธรรม

สวัสดีจ้ะน้องๆ ทุกคน วันนี้ พี่จระเข้มีเพื่อนในบ้านคุณธรรมมาแนะนำให้น้องๆ รู้กันด้วยนะจ๊ะ มี หนึ่ง ด.ช. *ขยัน* เป็นคนตั้งใจเพียรพยายามขยันทำงานมากไม่มีการท้อถอยเลย สอง ด.ช. *ประหยัด* เป็นคนรู้จักเก็บออมถนอมใช้ทรัพย์สินสิ่งของแต่พอควร สาม ด.ช. *ซื่อสัตย์* เป็นคนประพฤติตรงไม่เอนเอียงไม่มีเล่ห์เหลี่ยมมีความจริงใจอยู่เสมอ สี่ ด.ช. *มีวินัย* เป็นคนยึดมั่นในระเบียบแบบแผนข้อบังคับ ห้า ด.ญ. *สุภาพ* เป็นคนเรียบร้อย อ่อนโยน ละมุนละม่อมมีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ หก ด.ญ. *สะอาด* เป็นคนปราศจากความมัวหมองทั้งกายใจและสภาพแวดล้อม เจ็ด ด.ญ. *สามัคคี* เป็นคนที่ชอบนำเพื่อนๆ ให้

สามัคคี แปด ด.ญ. *มีน้ำใจ* เป็นคนที่จริงใจและรู้จักแบ่งปันกัน น้องๆ คงรู้จักกันแล้วนะจ๊ะ พี่อยากให้น้องๆ จำเพื่อนทั้งแปดคน ไว้ให้นานจัง เลย และหากน้องๆ ประพฤติตนเองตามเพื่อนๆ ที่อยู่ในบ้านคุณธรรม น้องก็จะมีอนาคตก้าวหน้าเป็นคนดีของสังคม

เด็กหญิงนิภากาญจน์ สุขบูรณ์
ป.๖ โรงเรียนวัดท่าช้าง จังหวัดสงขลา

ชวนเด็กไทยในวันนี้ มีวินัยใฝ่ศึกษา
ขยันกิจการนานา รู้คุณค่าความเป็นคน
ประหยัดเงินทองใช้ เลี้ยงชีพได้ไม่ขัดสน
มีน้ำใจกับทุกคน รู้อดทนต่อการงาน
ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ สามัคคีร่วมประสาน
เคารพครูอาจารย์ รักบ้านเกิดเชิดชูไทย
สุภาพและอ่อนน้อม สะอาดพร้อมทั้งกายใจ
ปฏิบัติดีได้ เป็นผู้ใหญ่ก้าวหน้าเอย

สมปอง มูลมณี
นุชริยา กูดซ้าย
นิสิตชั้นปีที่ ๔ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

รักแผ่นดิน รักถิ่นเกิด

เมืองหนังโนราห์ อู่นาข้าว
พราวน้ำตก แหล่งนกน้ำ
ทะเลสาบงดงาม
เขาอกทะลุ น้ำพุร้อน

ปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่กว้างขวาง และได้แบ่งออกเป็นหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ฉันเป็นคนๆ หนึ่ง ที่ได้เกิดมาใช้ชีวิตบนผืนแผ่นดินไทย ฉันภูมิใจมากที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย เพราะประเทศไทยไม่เป็นเมืองขึ้นของชาติอื่น แต่แม้ว่าในอดีตประเทศไทยหรือสยามจะเคยเป็นเมืองขึ้นของพม่า บรรพบุรุษของเราก็ได้ยอมสละ เสียเลือดเสียเนื้อเพื่อกู้ชาติไทยไว้

แผ่นดินถิ่นเกิดของฉันอยู่ที่จังหวัดพัทลุง ฉันเกิดที่นั่น นอนที่นั่น กินที่นั่น ฉันจึงมีความคุ้นเคยกับพัทลุงมากกว่าที่อื่นเป็นไหนๆ ทุกครั้งที่ฉันออกจากบ้านไปต่างจังหวัดไปนอนที่อื่น ฉันก็จะนอนไม่ค่อยหลับ

เพราะฉันผูกพันกับพัทลุง พัทลุงเป็นที่เดียวที่ฉันคุ้นเคย ฉันยังจำได้ว่าพ่อกับแม่เคยพาฉันไปกระบี่ เพื่อที่จะไปเยี่ยมญาติ เมื่อตกกลางคืนฉันก็เข้านอน ฉันนอนพลิกไปพลิกมา แม่กับพ่อเลยถามว่าเป็นอะไร ฉันจึงบอกว่า นอนไม่ค่อยหลับ แม่จึงให้ฉันลองนับ ๑-๑๐๐ ดู แต่ฉันก็ยังนอนไม่หลับแม่ก็ไม่รู้ว่าจะทำยังไง แม่ก็เลยให้ฉันนึกภาพตอนที่อยู่พัทลุง ไม่นานฉันก็หลับ

คราวก่อนคุณครูให้นักเรียนท่องคำขวัญของจังหวัดอะไรก็ได้ ฉันเลือกท่องคำขวัญของพัทลุง คุณครูเลยถามว่าทำไมถึงได้ท่องคำขวัญของพัทลุง ฉันตอบว่า “หนูเป็นคนจังหวัดพัทลุง หนูก็ต้องท่องคำขวัญของจังหวัดพัทลุง จนหนูจำคำขวัญของพัทลุงได้ขึ้นใจ แต่ของจังหวัดอื่นหนูจำไม่ค่อยได้ หนูเลยเลือกคำขวัญของจังหวัดพัทลุง” ทุกครั้งที่ฉันไปทัศนศึกษา ฉันอยากจะให้คุณครูพาไปที่ทะเลน้อย เพราะที่นั่นเป็นศูนย์รวมของนกนานาชนิด และยังมีบึงบัวที่สวยงามให้เราได้ชมอีกด้วย แถมที่นี่ยังเป็นแหล่งนกน้ำตามคำขวัญของจังหวัดพัทลุงและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามของจังหวัดพัทลุง ฉันไม่ได้ผูกพันหรือรักจังหวัดพัทลุงอย่างเดียวแต่ฉันก็รักประเทศไทยด้วย ประเทศไทยไม่ใช่

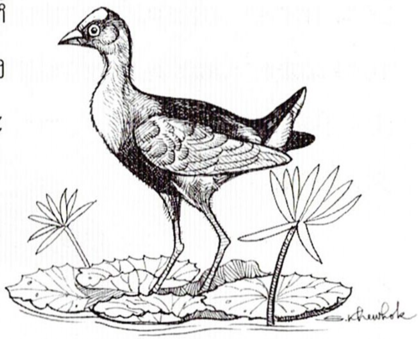

"แต่แม้ว่าในอดีตประเทศไทยหรือสยาม จะเคยเป็นเมืองขึ้นของพม่า บรรพบุรุษของเราก็ได้ยอมสละ เสียเลือดเสียเนื้อ เพื่อกู้ชาติไทยไว้"

ประเทศที่มีให้คนไทยรักอย่างเดียวแต่ชาวต่างชาติก็รักในประเพณีของคนไทยด้วย ชาวต่างชาติมักจะชมว่าคนไทยนั้นไหว้สวย และมีประเพณีต่างๆ ที่ชาวต่างชาติไม่เคยเห็น แต่ก็สวยงามมาก คราวก่อนแถวบ้านฉันมีการรำมโนราห์ มีชาวต่างชาติคนหนึ่งรีบวิ่งมาดูแล้วถ่ายภาพนางรำไว้ด้วย ฉันดีใจมากที่มีชาวต่างชาติชอบประเพณีของจังหวัดพัทลุง ฉันคิดว่า ชาวต่างชาติคนนั้นอาจจะไปบอกคนในประเทศของเขาว่า ประเทศไทยมีการแสดงที่สวยงาม และคนในประเทศของเขาก็อาจจะมาชมการแสดงของคนไทยอีกจำนวนมาก

ฉันอยากจะให้คนไทยทุกคนพอใจในความเป็นไทย เพราะประเทศของเราเป็นประเทศที่มีสิ่งต่างๆ ที่สวยงาม ทั้งการแสดงและประเพณีต่างๆ อีกมากมาย และฉันก็อยากจะให้คนไทยทุกคน รักแผ่นดินและถิ่นเกิดของตนเอง และช่วยทำประโยชน์ให้กับแผ่นดินไทยตลอดไป

เด็กหญิงจิรารัตน์ รักษ์จำรูญ
ป.๖ โรงเรียนบ้านท่าแค (วันครู ๒๕๐๐)
จังหวัดพัทลุง

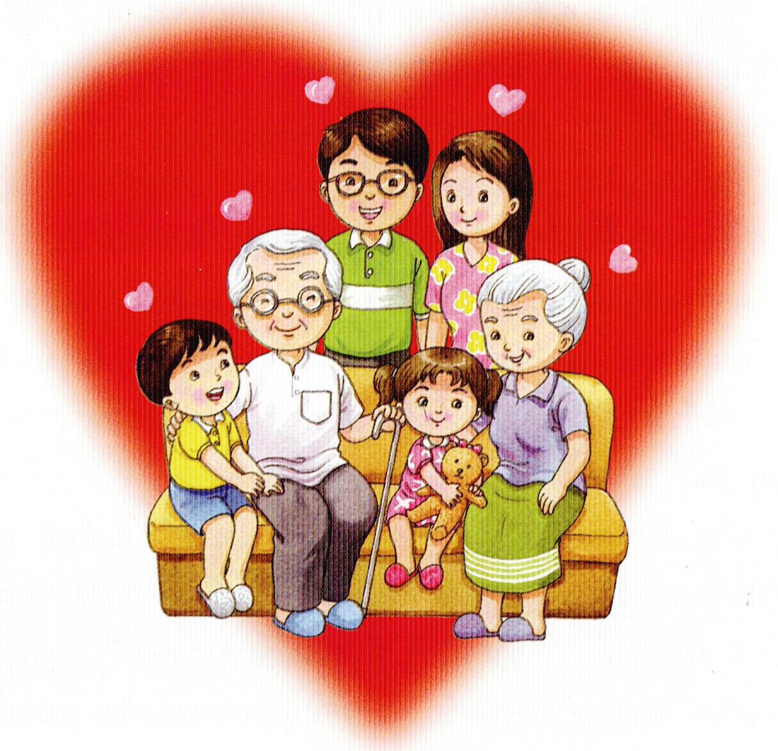

กว่าจะเข้าใจ

บ้านของสุขมี ๖ คน คือ พ่อ แม่ สุข น้องของสุข ชื่อโส และตากับยาย ทุกๆ คนอาศัยอยู่ที่นี่ แต่โส ซึ่งเป็นน้องสาวไม่ค่อยชอบช่วยทุกคนทำงานบ้าน แต่ละวันจะดูทีวี เล่นของเล่น หาของกิน ไม่สนใจใคร พี่ชายบอกกล่าวไม่เชื่อฟัง โสมักจะเถียงสุขอยู่เสมอ สุขจึงทุกข์ใจที่ไม่สามารถเตือนน้องสาวได้

คุณตา คุณยายต่างก็ไม่พอใจโสมาก ทุกคนจึงไม่อยากอยู่กับโส โสก็ไม่คุยกับใคร แต่ละวันสุขจะช่วยพ่อแม่ล้างจานชาม ช่วยตาและยายปลูกต้นไม้ ทุกๆ คนในบ้านต่างรักเอ็นดูสุข

วันหนึ่งโสดื่มน้ำแล้วเผลอทำแก้วหลุดร่วงจากมือหล่นลงพื้น แตกกระจายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยที่พื้น โสร้องเสียงดังจนแม่วิ่งมาดู แล้วแม่ก็จัดกวาดเก็บเศษแก้วทิ้งลงถังขยะ โสมองดูแม่ คืนนั้นเมื่อโสฝันร้าย ทุกๆ คนก็พากันปลอบโสด้วยความรักและความเป็นห่วง โสจึงเข้าใจว่าทุกๆ คนยังรักและเป็นห่วงอยู่ จึงเปลี่ยนนิสัยใหม่ ช่วยทุกคนทำงานบ้านทุกวัน

พ่อ แม่ พี่สุข ตา ยาย ต่างชื่นชมโส และโสก็เป็นเด็กดี ทุกคนในบ้านเป็นคนที่ชอบคุยกับโสมาก และทุกๆ เช้าโสจะใส่บาตรกับทุกคนในบ้าน ช่วงนี้โสตื่นแต่เช้าช่วยยายทำขนมและช่วยจัดเตรียมของ และครอบครัวนี้ก็เต็มไปด้วยความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใย และรอยยิ้ม

เด็กชายธนพล แขกระโทก
โรงเรียนเสาไห้วิมลวิทยานุกูล จังหวัดสระบุรี

ฮารีรายอบ้านฉัน

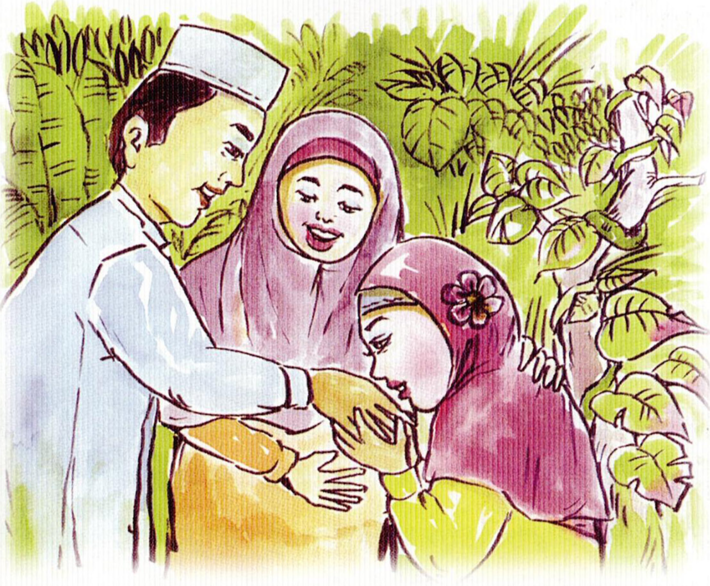

ฮารีรายอ เป็นวันสำคัญทางศาสนาอิสลาม จัดให้มีหลังการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน เพื่อระลึกถึงพระเจ้าในวันนี้ ม๊ะของฉันจะจัดเตรียมอาหารคาวหวานขนมผลไม้ไว้เป็นอย่างดีเพื่อนำไปให้โต๊ะอิหม่ามรับประทานในพิธี ในมัสยิดประจำหมู่บ้าน ฉันสังเกตว่า วันนี้ทุกคนในหมู่บ้านมีสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส อิ่มบุญกับการถือศีลอดมานาน ได้ยินเสียงตะโกนคุยกันกับเพื่อนบ้านด้วย บ้านแต่ละหลังในหมู่บ้านของฉันอยู่ใกล้กันมาก จนหน้าต่างแทบจะชนกัน หลังจากเสร็จพิธีในมัสยิดแล้ว วันนี้เด็กๆ ในหมู่บ้านของฉันรู้สึกตื่นเต้นเป็นพิเศษ เพราะอีกไม่กี่อึดใจก็จะ

ได้รู้ว่า ตัวเองจะได้รับการแจกเงินเป็นพิเศษ ซึ่งฉันรักวันฮารีรายออยาก ให้มาถึงในเร็ววัน เพราะนอกจากจะได้รับแจกเงินแล้ว วันนี้ม๊ะและป๊ะ ก็จะพาฉันไปเยี่ยมญาติที่อยู่ต่างจังหวัด ต่างอำเภอ หรือไม่ก็จะพาฉันไป ท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมือง หรือหาดทะเล ซึ่งพวกฉันเด็กๆ ไม่ค่อยมีโอกาสมากนัก

เด็กหญิงสุพัตรา สุหรี

ป.๔ โรงเรียนบ้านหัวปาบ จังหวัดสงขลา

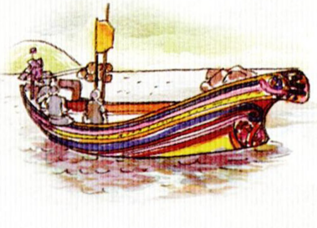

ขนมของแม่

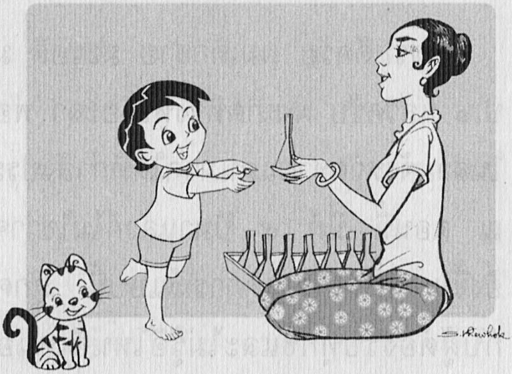

แม่ของฉันมักทำขนมให้ลูกๆ กินเป็นประจำ แล้วยังนำไปขายที่ตลาด แม่บอกฉันว่าขนมไทยที่แม่ทำขายไม่ว่าจะเป็นข้าวต้มมัด ขนมสอดไส้ ขนมเทียน ฯลฯ แม่จะนำวัสดุจากธรรมชาติ ได้แก่ ใบตองมาห่อขนม เพราะจะทำให้ขนมมีกลิ่นหอมชวนให้น่ารับประทาน ลูกค้าของแม่มักจะเป็นคนในวัยกลางคน และคนสูงอายุเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเด็กๆ มักจะไม่ค่อยสนใจที่จะซื้อกิน ฉันอยากให้เด็กรุ่นใหม่หันมาใส่ใจขนมไทย ที่ไม่มีสารพิษเจือปนและยังเป็นขนมที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย บรรพบุรุษของเราได้คิดทำไว้ให้ลูกหลาน เรามาช่วยกันอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงไว้ เพื่อจะได้เป็นสัญลักษณ์ว่าขนมไทยเป็นขนมที่อร่อย สามารถอวดชาวต่างชาติได้ อยากให้ขนมไทยของเราเป็นขนมที่อยู่คู่บ้านคู่เมืองต่อไป

เด็กชายวรวิทย์ ส่อราโส๊ะ

ป.๕ โรงเรียนบ้านสวรรค์ จังหวัดสงขลา

จากหนึ่งกำลังใจเด็กชายมะรอดี

สวัสดีครับ ผมเด็กชาย มะรอดี มะดีเยาะ ตอนนี้ผมเรียนอยู่ชั้น ป.๖ แล้วครับ ผมเกิดที่จังหวัดยะลา พ่อแม่ผมเป็นชาวยะลาซึ่งเป็นหนึ่งในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่กำลังประสบปัญหาเหตุการณ์ไม่สงบอยู่ ณ ตอนนี้ นี่ก็ ๕ ปีมาแล้วก็ไม่ใช่ว่าจะจางหายแต่กลับโหดร้ายมากยิ่งขึ้น ที่ได้เกิดเหตุการณ์แบบนี้ ทุกคนคงจะเห็นใจ และน่าสงสารกับผู้ต้องรับทุกข์และไม่รู้อีโหน่อีเหน่อย่างชาวใต้ตอนนี้ใช่ไหมครับ โดยเฉพาะนักเรียนที่กำลังค้นคว้าใฝ่หาความรู้อย่างพวกผม ก็เพราะนักเรียนบางคนต้องเรียนไม่เป็นหลักแหล่ง ไม่มีห้องเรียนที่น่าเรียนน่าอยู่อย่างแต่ก่อน ต้องกางเต็นท์เรียนในสนาม เจอทั้งฝนลมแดด แต่ก็ต้องอดทนเพราะรักที่จะเรียน ตลอดระยะเวลา ๕ ปี ที่เกิดเหตุการณ์ไม่สงบพวกเราไม่เคยมีความสุขเลยครับ ทุกคนต่างก็เฝ้าระวังครอบครัว ระวังตัวเองอยู่ตลอดเวลาหวาดระแวงอยู่ทุกวินาที วันไหนที่เกิดเหตุการณ์หนักๆ เช่น วางระเบิดหลายจุด เผาโรงเรียน ยิงคนนั้นบ้างยิงคนนี้

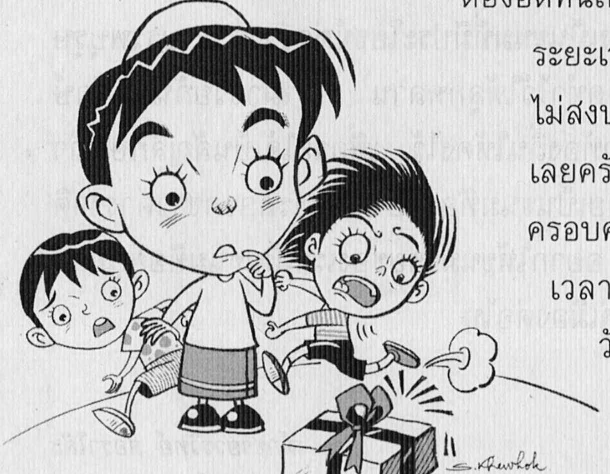

บ้าง ก็ไม่ได้หลับนอน กังวลใจอยู่ตลอด กลุ้มใจ หนักใจมากครับ หนักใจแทนญาติพี่น้องชาวใต้ทุกคนครับโดยเฉพาะพ่อแม่พี่น้องที่ทำงานรับราชการบ้าง ตัดยาง ทำสวนบ้าง ถึงจะทำงานอะไรก็ตาม ผมขอให้ชาวใต้ทุกคนปลอดภัยด้วยครับ ผมอยากให้ภาคใต้ของเราสงบเร็วๆ อยากให้คนร้ายเลือนหายจากโลกนี้ อยากให้แพะรับบาปคือคนผิดคนร้าย ไม่ใช่คนดีไม่ใช่ชาวบ้านอย่างพวกเรา ผมก็คงหวังว่าสักวันหนึ่งผมจะได้เห็นความสันติสุขทางภาคใต้ของพวกเราครับ และสุดท้ายผมขอให้พี่ๆ ทหารที่กำลังปกป้องชาวใต้ปลอดภัยด้วยครับ รักชาวใต้ทุกคนครับ **จากหนึ่งกำลังใจเด็กชายมะรอดี**

เด็กชายมะรอดี มะดีเยาะ
ป.๖ โรงเรียนบ้านบุดี จังหวัดยะลา

วันเด็กในฝัน

ทรัพยากรที่มีความสำคัญยิ่งต่อประเทศชาติคือเด็ก เด็กย่อมเป็นความหวังของพ่อแม่และครอบครัวเป็นอนาคตของสังคมและประเทศชาติ

วันเด็กสำหรับผมแล้วผมมีความสุขที่สุดเพราะเป็นวันที่มีกิจกรรมสำหรับเด็กมากมาย มีอาหารเหลือเฟือให้กินกันอย่างเต็มอิ่ม มีเกมสนุกๆ ให้เล่น แม้แต่สถานที่ที่ไม่ให้เด็กเข้าไปยุ่มย่ามก็เปิดรับให้เด็กเข้าไปชม เข้าไปสัมผัส เช่น ห้องผู้ว่าราชการจังหวัด ห้องนายกรัฐมนตรี เครื่องบินรบ รถถัง ฯลฯ ในวันเด็กเด็กทุกภาคส่วนจะได้รับความสุขอย่างเต็มที่ แต่ผมก็อดคิดไม่ได้ว่าแล้ววันอื่นๆ ในรอบปีที่เหลือล่ะ เด็กอย่างพวกเรายังจะได้เป็นคนสำคัญอีกหรือไม่ เพราะสังคมในปัจจุบันมีเด็กอีกมากมาย ซึ่งอาจจะรวมทั้งผมและเพื่อนๆ อีกหลายคนที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว มีพี่เลี้ยงเป็นโทรทัศน์ มีเพื่อนสนิทคือเกมคอมพิวเตอร์ อาหารมื้อหลักคือ เคเอฟ ซี และอาหารสำเร็จรูป สถานที่พักผ่อนคือ ห้างสรรพสินค้า

"แต่ผมก็อดคิดไม่ได้ว่าแล้ววันอื่นๆ ใน
รอบปีที่เหลือล่ะ เด็กอย่างพวกเรายัง
จะได้เป็นคนสำคัญอีกหรือไม่"

และร้านเกม อาหารสมองคือสื่อมอมเมา สิ่งที่เด็กอย่างพวกเราได้รับ ผู้ใหญ่เคยหันไปเอาใจใส่บ้างไหม ซ้ำยังบอกว่าเด็กคือทรัพยากรที่สำคัญยิ่งของประเทศชาติ

ในความฝันของผม ผมอยากให้มีวันเด็กทุกวันเพราะเด็กๆ จะได้มีความสุขทุกวัน มีอาหารที่มีประโยชน์กินทุกวัน มีเกมให้เล่นสนุกสนานมากมายและมีการแสดงของเด็กๆ ให้ได้ชมกัน มีผู้ใหญ่คอยเอาใจใส่ในทุกเรื่องอย่างเต็มที่และยกให้เด็กเป็นคนสำคัญ

ผมและเพื่อนๆ ก็ได้แต่หวังว่าวันเด็กในฝันที่ผมฝันถึงนั้นจะเป็นจริงในเร็ววัน เมื่อถึงวันนั้น ประเทศไทยของเราจะมีทรัพยากรที่มีคุณภาพ เติบโตอยู่ในทุกพื้นที่

เด็กชายเกียรติศักดิ์ หนูหลง
ป.๕ โรงเรียนเรวดีพัทลุง จังหวัดพัทลุง

หนูชอบอ่านหนังสือเพราะแม่เฒ่า

แม่เฒ่าเล่าว่าตอนหนูยังเป็นเด็กทารก ก่อนนอนแม่เฒ่าต้องร้องเพลงให้ฟัง เช่น เพลงเด็กดี เพลงบัวขาว เพลงลอยกระทง และอีกหลายเพลงที่แม่เฒ่านึกได้ แล้วก็นิทานอีกหลายเรื่อง เช่น เรื่องคุณฟองนักแปรงฟัน หนูชอบมาก แม่เฒ่าเล่าว่า ครั้งหนึ่งพ่อเฒ่าพาไปเยี่ยมญาติ ถึงเวลานอนของหนูแล้ว แม่เฒ่าจัดที่ให้หนูนอน ข้างที่นอนมีหนังสือของคุณป้าวางอยู่ แม่เฒ่าหันไปเห็นหนูหยิบหนังสือขึ้นมาดูเอง เป็นหนังสือเล่มเล็กๆ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ชายหาดและสัตว์น้ำทะเลเป็นภาพวาดลายเส้น ตอนนั้นหนูอายุประมาณ ๒ ขวบกว่า หนูอ่านหนังสือพิมพ์ออกตั้งแต่ชั้นอนุบาล ๓ แล้วค่ะ หนูชอบวิชาภาษาไทยมากที่สุดค่ะ หนูอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ชัดเจนดี เริ่มต่อคำคล้องจองได้เพราะแม่เฒ่าบอก โตขึ้นหนูอยากเป็นคุณครูเหมือนคุณแม่ค่ะ

เด็กหญิงปิยาอร ทรัพย์ยืนนาน
ป.๓/๘ โรงเรียนธิดาแม่พระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เด็กไทยรักการอ่าน

ผู้ใหญ่ที่ดีในวันนี้ เริ่มต้นมาจากเด็กที่รู้จักคิด รู้จักทำในสิ่งที่ดีงามและเป็นประโยชน์ต่อสังคม ความสำเร็จในชีวิตเริ่มมาจากความขยันหมั่นเพียร ความมีจิตใจที่แน่วแน่ทั้งเรื่องการเรียนและการอ่าน การอ่านหนังสือก็เป็นสิ่งสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเรียน เด็กไทยทุกคนที่กำลังอ่านหนังสืออยู่นี้ ในอนาคตข้างหน้าจึงจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี

การอ่านหนังสือคือสิ่งมหัศจรรย์ที่ช่วยสร้างเสริมชีวิตให้ดีขึ้นเป็นคนที่ฉลาด รอบรู้ ผู้ที่อ่านหนังสือเป็นประจำจะทำให้ฉลาด มีไหวพริบดี และมีความรู้ในหลายๆ เรื่องด้วยกัน นอกเหนือจากนี้แล้วการอ่านหนังสือยังเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ให้กับตนเองทั้งยังเป็นการเทิดไท้องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอีกด้วย ซึ่งพระองค์ทรงห่วงใยเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กไทยและพฤติกรรมการอ่านของเด็กไทยเป็นอย่างมาก ทรงมีกระแสพระราชดำรัสให้จัดตั้งโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ และทรงส่งเสริมเรื่องรักการอ่านของเด็กไทยให้ดีขึ้น

เด็กไทยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่รักการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ

ชนิดใดก็สามารถเรียนรู้ได้อย่างฉับไว ดิฉันก็เป็นหนึ่งในเด็กไทยที่มีพฤติกรรมรักการอ่าน หนังสือที่ดิฉันอ่านส่วนมากจะเป็นหนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ ในส่วนโรงเรียนของฉันได้จัดตั้งโครงการ "วางทุกงาน อ่านทุกคน" โดยจะมีสมุดสำหรับบันทึกสิ่งที่อ่านจากหนังสือเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการอ่านของนักเรียน ทุกๆ เดือนจะมีการมอบรางวัลแก่นักเรียนตัวอย่างที่บันทึกการอ่านเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ดิฉันก็เคยได้รับรางวัลดังกล่าวถึง ๒ ครั้ง ที่บ้านของดิฉันเองก็ได้ปลูกฝังให้ดิฉันรักการอ่านเพราะคุณตาของดิฉันเคยบอกว่าการอ่านหนังสือเป็นวัฒนธรรมของไทยอย่างหนึ่ง และได้สอนให้ดิฉันและลูกพี่ลูกน้องของดิฉันรู้จักการอ่านหนังสือให้สนุกแต่ได้รับความรู้

การอ่านหนังสือเป็นพฤติกรรมที่ดีและทำให้หลายๆ คนประสบผลสำเร็จทางการเรียน ดิฉันขอเชิญชวนให้เด็กไทยทุกคนหมั่นอ่านหนังสือเป็นประจำทุกวันอย่างมีสมาธิและตั้งใจ เพื่อความสำเร็จในอนาคต และขอมอบคำขวัญแด่เด็กไทยทุกคน ดังนี้

"การอ่านนั้นดีหนักหนา ช่วยนำพาสู่ความสำเร็จ"

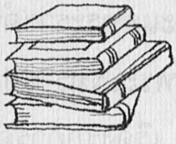

เด็กหญิงพรไพลิน สนธิรักษ์
โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์ ช่วงชั้นที่ ๒
จังหวัดนครสวรรค์

ผลงานวัยใส

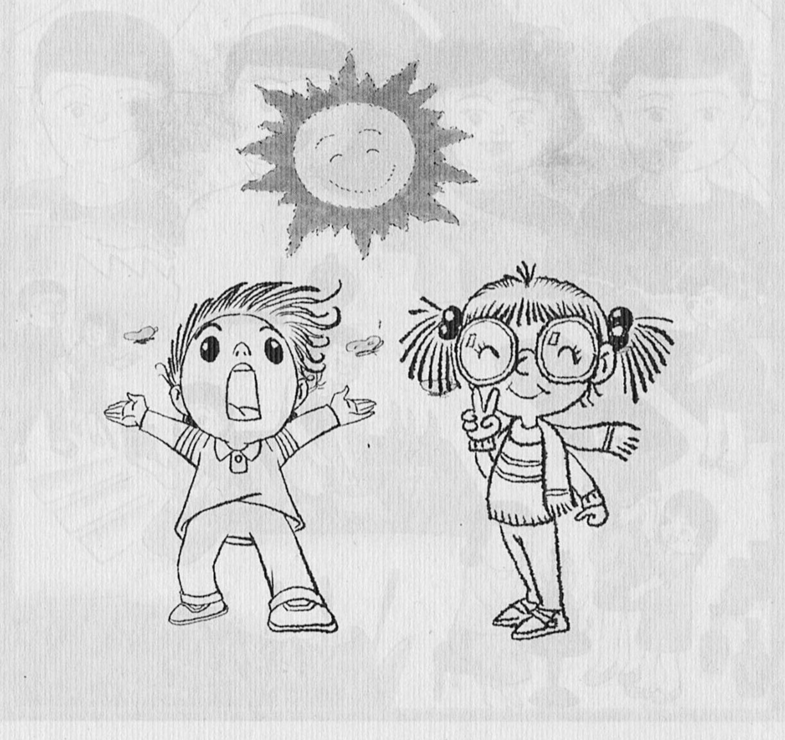

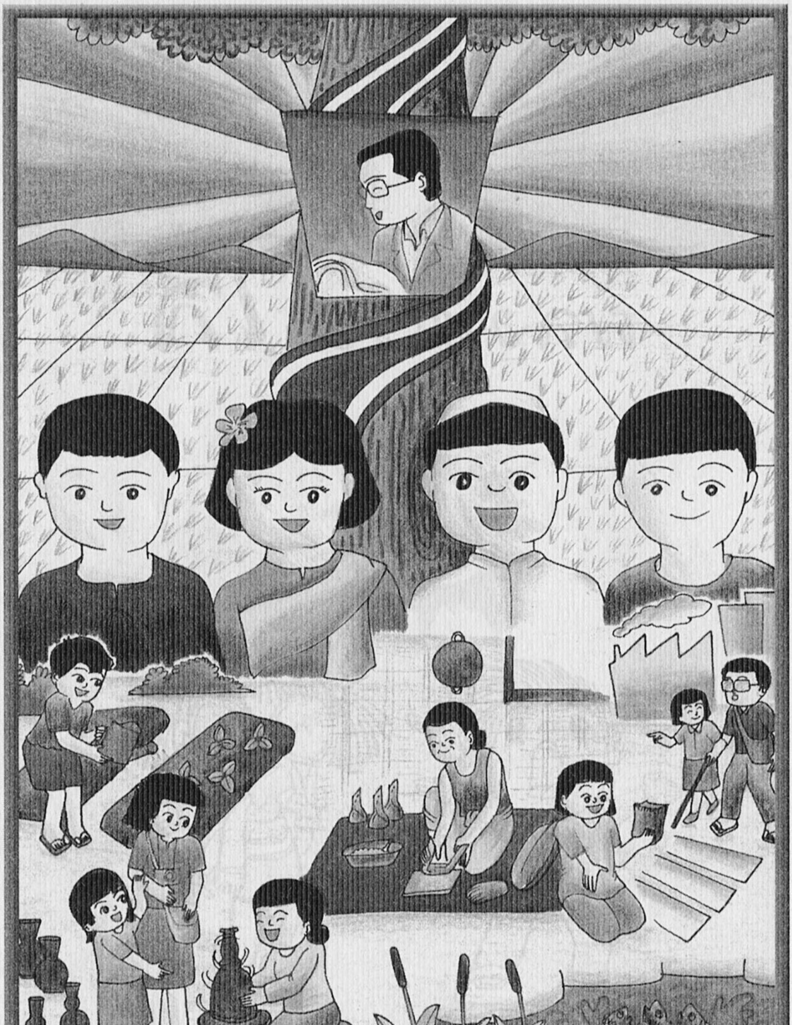

ภาพ : เด็กหญิงนภาภรณ์ เอลเลอร์มันน์

ม.๒/๕ โรงเรียนสงวนหญิง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓

รักนะ ประเทศไทย

เมืองไทยงามหลายหลากมากมายยิ่ง
เลิศทุกสิ่งเกินกว่าจะกล่าวขาน
เอกราชชาติเรามีมาช้านาน
สุขสำราญทั่วไปในแผ่นดิน

งามหนึ่งคือภาษามีค่าล้ำ
หวานน้ำคำฉ่ำชื่นอักษรศิลป์
พ่อขุนรามทรงประดิษฐ์คิดจากจินต์
ใช้ทั่วถิ่นเหนือใต้ใกล้และไกล

งามสองคือวัฒนธรรมนำวิถี
ประเพณีที่สืบสานนานแต่ไหน
ลอยกระทงสงกรานต์บุญบั้งไฟ
อิ่มเอมใจในกุศลผลกรรมดี

งามสามคือรักชาติศาสนา
ต่างศาสดาใช่ต่างในศักดิ์ศรี
พุทธมุสลิมพร้อมพรักสามัคคี
ดั่งน้องพี่มีสุขทุกชั้นชน

งามสี่คือสถานที่น่าท่องเที่ยว
เพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ตามเหตุผล
ภูกระดึงภูชี้ฟ้างามน่ายล
เหมือนมีมนต์ดลเตือนเยือนอีกครา
งามห้าคือของพื้นเมืองเลื่องลือชื่อ
งามระบือไหมไทยใส่หรูหรา
ศิลปาชีพสวยสดงดงามตา
ล้ำเลอค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นเรา
งามหกคือกษัตริย์ปกปักเกศ
นคเรศเขตไทยไม่อับเฉา
องค์พ่อหลวงทรงห่วงใยช่วยบรรเทา
ทุกข์รุมเร้า ธ ระงับดับไฟพลัน
ขอพวกเราสำนึกในหน้าที่
เป็นคนดีของชาติไม่แปรผัน
พัฒนาบ้านเมืองร่วมมือกัน
ด้วยผูกพัน**รักนะ ประเทศไทย**

นายปรัชญา สือรี
นางสาวอานีรา สูรูเอ็ง
โรงเรียนสายบุรี "แจ้งประชาคาร"
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต ๓

สิ่งดีๆ ในเมืองไทย

สวัสดีค่ะเพื่อนๆ ฉันชื่อนุ้กเป็นนักเรียนชั้น ม.๑ ฉันได้ไปเยี่ยมญาติทางชนบทเมื่อวันสงกรานต์ปีที่แล้วมา ฉันสังเกตว่าหญิงสาว ชายหนุ่มบ้านแถบชนบททำไมแต่งตัวเล่นน้ำสงกรานต์เป็นแบบไทยๆ ดี เห็นแล้วฉันรู้สึกประทับใจมาก แต่เมื่อมองย้อนดูมันช่างแตกต่างกับวัยรุ่นในเมืองเหลือเกิน พวกเขามักจะเจาะปาก เจาะหู เจาะจมูก และใส่เสื้อผ้าที่มันดูแล้วไม่เหมาะสม น่าสลดใจจริงๆ กับภาพลักษณ์ที่ออกมาสู่สายตาประชาชน

ฉันไม่อยากให้วัยรุ่นไทยหันไปนิยมแฟชั่นเกาหลี ญี่ปุ่น หรือต่างชาติเพราะมันก็มีโทษและประโยชน์ของมันเอง อยากจะให้หันกลับมามองของประเทศไทยบ้านเกิดเมืองนอนของเราเอง มีทั้งวัฒนธรรม ประเพณี การแต่งกายที่มองแล้วชื่นใจอิ่มตามากกว่ากัน บางคนก็คิดว่ามันเชย ไม่ทันสมัย ไม่ตามแฟชั่น ไม่อินเทรนด์ แต่คุณเคยคิดบ้างไหมว่าคุณคือคนไทย มีสินค้าโอทอป OTOP ผลิตภัณฑ์ของไทยที่ราคาไม่แพงและมีคุณค่า

ภาษาที่ทรงคุณค่าของไทยมีมาตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ก็อยากจะให้พวกเราคนไทยทุกคนอนุรักษ์ภาษาไทยและเขียนให้ถูกต้อง ฉันหวังว่าคงจะเตือนใจท่านผู้อ่านทุกคนไม่มากก็น้อย

“อยู่เมืองไทย รักเมืองไทย พัฒนาเมืองไทย”

เด็กหญิงศุภลักษณ์ ธรรมษา
ม.๑ โรงเรียนวัดพลับพลาฯ จังหวัดจันทบุรี

ไม้ไผ่ชายคา

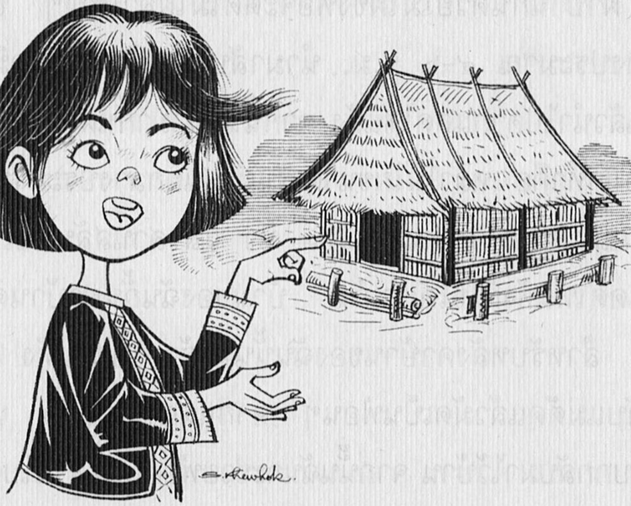

บ้านเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่สำคัญสำหรับมนุษย์ทุกคนรองจากอาหารและยา บ้านเป็นที่กำบังแดด ฝน ลม เมื่อเราร้อนหนาว เป็นที่พักผ่อนเมื่อเราอ่อนแรงเป็นที่พักพิงเมื่อเราอ่อนล้า บ้านยังเป็นได้อีกหลายๆ อย่างที่เราอยากให้เป็นบ้านของเรา แต่ละคนนั้นมีลักษณะที่แตกต่างกันไป ตามฐานะทางเศรษฐกิจตามสภาพแวดล้อม ตามวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมนั้นๆ เหมือนบ้านของฉันที่อาจมีความแตกต่างไปจากบ้านทั่วไป

นับตั้งแต่ฉันจำความได้มาจนถึงทุกวันนี้ บ้านของฉันยังคงเป็นบ้านที่น่าอยู่ บ้านของฉันสร้างจากวัสดุธรรมชาติ มีพื้นบ้านติดดินซึ่ง

เป็นลักษณะบ้านโดยทั่วไปของชาวเขาเผ่าม้ง และแทบทุกบ้านก็ได้สร้างมาในลักษณะเช่นเดียวกับบ้านของฉัน บ้านของฉันมีพื้นบ้านเป็นพื้นดิน ฝาบ้านกั้นด้วยไม้ไผ่ซึ่งพ่อจะตัดไม้ไผ่ลำใหญ่ๆ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๔-๖ ซ.ม. นำมาสับโดยใช้ขวานหรือมีดสับให้เป็นแผ่นๆ แล้วนำไปตากแดดให้แห้ง จากนั้นก็นำมากั้นฝาบ้านได้และอีกวิธีหนึ่งที่พ่อมักทำคือ เหลาไม้ไผ่ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๒-๓ ซ.ม. ให้ได้เป็นแผ่นๆ กว้างประมาณ ๓ นิ้ว แล้วสานสลับกันเป็นลาย นำมาตากแดดให้แห้งก็ใช้ได้เช่นกัน บ้านของฉันกั้นฝาบ้านด้วยไม้ไผ่ทั้งสองวิธีนี้ สำหรับหลังคาบ้านของฉันนั้นมุงด้วยใบคาแห้ง ซึ่งฉันจะไปช่วยพ่อกับแม่ตัดแล้วมัดเป็นฟ่อนๆ ตากแดดไว้ให้แห้ง เมื่อแห้งแล้วช่วยกันแบกกลับมาไว้บ้าน จากนั้นฉันจะช่วยพ่อกับแม่สานใบคา โดยสานให้เป็นตับๆ ความยาวประมาณ ๑.๕๐ ม. กว้างประมาณ ๕๐ ซ.ม. เมื่อสานครบตามจำนวนที่จะใช้แล้ว ก็สามารถนำมามุงหลังคาได้ ซึ่งอายุการใช้งานก็ประมาณ ๒ ปี หากหลังคารั่วก็เปลี่ยนใหม่ โครงสร้างภายในบ้านนั้นก็จะใช้ไม้ไผ่และไม้ที่แข็งแรงเป็นโครง เสาบ้านจะใช้ไม้ที่ใหญ่และมีความแข็งแรงเป็นเสา ซึ่งจะใช้เสากี่ต้นนั้นแล้วแต่ขนาดของบ้านที่สร้างว่าจะใหญ่หรือเล็กขนาดไหน ภายในบ้านก็จะประกอบด้วยห้องนอนซึ่งกั้นเป็นห้องๆ มีเตียงนอนที่สร้างจากไม้และไม้ไผ่สับสูงจากพื้นดินประมาณ ๗๐ ซ.ม. มีมุมสำหรับทำอาหาร เก็บของใช้ต่างๆ ฝาบ้านด้านทิศใต้มีแท่นบูชา ซึ่งมีไว้สำหรับบูชาบรรพบุรุษเพราะคนม้งมีวิถีความเชื่อ เรื่องบรรพบุรุษเช่นเดียวกับคนจีน เวลาที่คนในบ้านของฉันจะนั่งกินข้าว ดูโทรทัศน์ ปักผ้า ฯลฯ เราจะใช้ตั่งนั่ง

ซึ่งตั้งนี้จะมีหลายรูปแบบ เช่น แบบที่ทำจากไม้ ทำจากหวาย ทำจากไม้ไผ่ ทำจากเชือกที่มีความแข็งแรง เป็นต้น สรุปง่ายๆ แล้วภายในบ้านของฉันก็คล้ายๆ กับห้องหนึ่งห้อง คือ มีทั้งห้องนอน ที่ทำอาหาร ที่กินข้าว ที่เก็บของอยู่ในห้องเดียวกัน แล้วแต่เราจะจัดให้มุมไหนเป็นมุมที่ใช้ทำอะไร วางของใช้อะไร บริเวณรอบๆ บ้านก็จะมีห้องน้ำ เล้าไก่-เป็ด เล้าหมู โรงเก็บฟืนและแปลงสวนครัว ฉันรู้สึกอบอุ่นและภูมิใจทุกครั้งที่มองดูบ้านตนเอง เพราะฉันคิดว่าบ้านของฉันได้สร้างมาจากวัสดุธรรมชาติ ซึ่งเป็นวิธีการประหยัดอีกวิธีหนึ่งตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฉันไม่เคยน้อยใจหรือเสียใจที่บ้านของตนมีสภาพย่ำแย่ในสายตาของผู้ที่ได้พบเห็นเลยแม้แต่น้อย

จากอดีตถึงปัจจุบันนี้ชาวม้งนิยมสร้างบ้านในลักษณะเช่นเดียวกับบ้านของฉัน เพราะว่าเมื่อถึงฤดูร้อนก็จะไม่ร้อนมาก ฤดูหนาวก็สามารถผิงไฟในบ้านได้สะดวก แต่ถ้าถึงฤดูฝนบางบ้านก็จะประสบปัญหาฝนรั่วหลังคาปลิวเพราะลมแรงบ้าง และเนื่องจากแต่ละครอบครัวยังคงมีฐานะยากจน จึงยังไม่สามารถสร้างบ้านที่แข็งแรงถาวรได้ แต่พวกเราก็ภูมิใจที่ได้ใช้ชีวิตอย่างพอเพียงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทำให้วิถีชีวิตของเราอยู่กันอย่างมีความสุขและอบอุ่นท่ามกลางธรรมชาติ

เด็กหญิงวนิดา รักษ์คีรีเขต

ม.๓ โรงเรียนเทิงวิทยาคม จังหวัดเชียงราย

วิถีใหม่...คนไทยใส่ใจสุขภาพ

กฎของธรรมชาติ เรียกว่า สูตร การเรียนรู้สูตร เรียกว่าศาสตร์ การปฏิบัติตามศาสตร์ เรียกว่าศิลป์ ความหนุ่มสาว โรคภัยไข้เจ็บ เป็นสูตรที่ธรรมชาติมอบให้แก่ชีวิตมนุษย์ แต่การเรียนรู้ธรรมชาติของชีวิตเพื่อหาวิธีป้องกันและแก้ไขเป็นศาสตร์ของชีวิต การปฏิบัติตนตามที่ได้เรียนรู้ คือศิลป์แห่งชีวิต พระพุทธศาสนาสอนว่า "จงดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาทในวัย" เพราะโรคภัยไข้เจ็บ คือ กำแพงที่ปิดกั้นความก้าวหน้าของชีวิต ดวงดาวแห่งความสำเร็จจะรอผู้ที่มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งกายและใจ

วิถีใหม่คนไทยเอาใจใส่สุขภาพ ในปีหนึ่งประชากรต้องเสียชีวิตก่อนวัยอันสมควร ส่วนหนึ่งมาจากอุบัติเหตุ ส่วนหนึ่งมาจากโรคภัยไข้เจ็บ ท่านขงจื้อกล่าวว่า "ก่อนสร้างชาติต้องสร้างคนก่อน ก่อนจะสร้างคนต้องสร้างการศึกษาให้เขาก่อน" ให้เขาเรียนรู้ถึงหลักสุขอนามัย

การพัฒนาชาติจึงต้องพัฒนาคน พัฒนาอะไรก็ไร้ผล ถ้าคนไม่พัฒนา พัฒนาอะไรก็ไร้ค่า ถ้าจิตไม่พัฒนา พัฒนาอะไรก็สูญเปล่าถ้าเราไม่พัฒนา ต้องดูแลห่วงใยสุขภาพตนเอง ดูแลสุขภาพคน

ที่เรารัก ให้ความรักโอบเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน การมีสุขภาพที่ดีไม่ได้อยู่ที่ร่างกายเพียงอย่างเดียว แต่จิตใจต้องเข้มแข็งด้วย

มนุษย์ทุกวันนี้กำลังป่วยเป็นโรคทางความเครียด เพราะเรามีสุขภาพจิตไม่สมบูรณ์ ชอบย้ำคิดย้ำทำคะนึงหาแต่อดีต ครุ่นคิดแต่ปัจจุบัน วิตกกังวลกับอนาคต เมื่อสภาพจิตเสื่อมโทรมเช่นนี้แล้วย่อมส่งผลไปถึงสุขภาพร่างกายที่ต้องเสื่อมถอยไปด้วย เราจึงต้องเอาใจใส่ด้านจิตใจและร่างกายด้วยหลัก ๔ ร ดังนี้

ร ที่ ๑ →	รู้เท่า →	รู้สุขภาพของเราตามความเป็นจริง
ร ที่ ๒ →	รู้ทัน →	รู้สุขภาพของเราตอนนี้เป็นอย่างไร เข้มแข็ง หรือ อ่อนแอ
ร ที่ ๓ →	รู้กัน →	รู้การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ
ร ที่ ๔ →	รู้แก้ →	รู้จักรักษาและการบำบัดโรค

ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดในโลกจะคุ้มครองเราได้ดีเท่าที่เราห่วงใยเอาใจใส่สุขภาพตนเอง ไม่มีหมอคนใดช่วยชีวิตท่านได้ ถ้าท่านไม่รู้จักช่วยตัวท่านเองก่อน จงสละทรัพย์เพื่อรักษาอวัยวะ จงสละอวัยวะเพื่อรักษาชีวิต จงสละชีวิตเพื่อรักษาคุณธรรม คุณธรรมใดๆ ก็ไร้ค่า ถ้าคุณไม่ทำกายและใจให้สมบูรณ์อย่างแท้จริง

นายสถาพร บุตรน้ำเพ็ชร
ม.๕ โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

ภูมิใจที่ได้เรียนหนังสือ

กราบขอบคุณ คุณพ่อและคุณแม่ที่ได้ให้ผมเกิดมาในวันนี้ ผมเป็นลูกคนเดียวของท่านทั้งสอง แต่แล้ววันหนึ่งชีวิตของผมก็ได้เปลี่ยนไปเพราะพ่อได้หนีแม่ไปตั้งแต่ผมอยู่ในท้องแม่ได้แค่สามเดือน พอลืมตามาดูโลกได้แค่สี่ขวบแม่ก็เสียชีวิต หลังจากนั้นชีวิตของผมได้ขาดความอบอุ่นทางด้านร่างกายและจิตใจเป็นอย่างมาก หลังจากแม่ได้

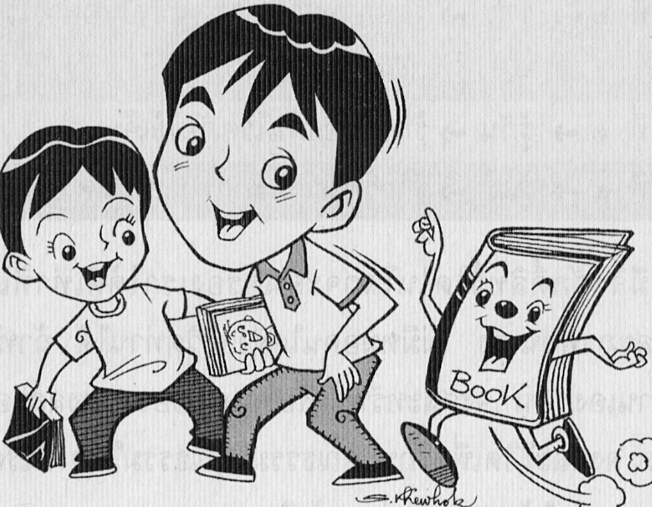

จากไปผมได้ไปใช้ชีวิตอยู่ในวัดจนถึงปัจจุบันนี้ ผมได้มีโอกาสได้เรียนหนังสือที่โรงเรียนใกล้วัดที่ผมอยู่ครับ ทุกครั้งที่มีกิจกรรมวันสำคัญ เช่น วันเด็ก วันแม่ เป็นต้น ในวันนั้นเด็กวัดอย่างผมที่ขาดทั้งพ่อและ

แม่ได้แต่ยืนดูคนอื่นที่เขามีทั้งพ่อและแม่มีครบทุกอย่างในชีวิตเขา แล้วผมเดินไปที่โต๊ะหมู่บูชาซึ่งเป็นที่ตั้งพระบรมฉายาลักษณ์ ผมนั่งลงกราบที่พื้นปูนผมร้องไห้ แล้วก็เดินออกไปนั่งอยู่ข้างนอกเพียงคนเดียว แล้วมีครูมาปลอบใจผม ครูบอกว่าเธอก็มีพ่อแม่เหมือนกัน คือ พ่อหลวงและพระราชินีนี้แหละคือพ่อแม่ที่อยู่ในใจของเราทุกคน ทุกๆครั้งที่ผมมีปัญหาหรือไม่สบายใจผมก็จะนั่งลงกราบพระบรมฉายาลักษณ์ของพ่อหลวงและพระราชินี ผมมีความรู้สึกว่า ทั้งสองพระองค์ทรงยิ้มให้ผมเสมอและผมก็สบายใจ มีความสุขเสมอและผมได้เก็บพระบรมฉายาลักษณ์ที่เห็นตามหนังสือพิมพ์ที่ไม่อ่านแล้วจึงนำมาทำเป็นแฟ้มสะสมรูปภาพครับ

ปัจจุบันนี้ ผมใกล้จะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แล้วครับ แต่ผมจะมีโอกาสได้เรียนต่อระดับสูงได้หรือเปล่ายังไม่รู้เลยครับ ผมไม่ค่อยสบายใจเลยเพราะผมยังไม่ได้นามสกุลเลยครับ ผมจะสู้เรียนให้ถึงที่สุดและผมได้อุทิศชีวิตให้กับการศึกษาทั้งหมด ถึงแม้พ่อและแม่จะจากไปแล้วก็ตามผมก็จะเป็นลูกที่ดีของพ่อและแม่ตลอดไป และเป็นคนดีของสังคม และผมจะก้าวเดินไปให้ถึงจุดหมายปลายทางให้ได้ครับ

ตั้งแต่ผมได้เรียนหนังสือ ได้รับความไว้วางใจให้ทำหน้าที่ต่างๆ ที่ภาคภูมิใจยิ่ง คือ

๑. ระดับประถมศึกษาได้รับให้เป็นหัวหน้าห้องเรียนติดต่อกันเป็นเวลา ๖ ปี

๒. เป็นประธานนักเรียน ๓ ปี ตั้งแต่ ป.๔-ป.๖ ผมได้มีโอกาสได้เรียนต่อที่โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พนมทวน

๓. ได้รับให้เป็นหัวหน้าห้องเรียน ๒ ปี ตั้งแต่ ม.๑-ม.๒

๔. ได้รับให้เป็นหัวหน้าหอนอน ๒ ปี

๕. ได้รับให้เป็นคนดีศรีหอนอน ๒ ปี

๖. ได้รับให้เป็นสภานักเรียน ๒ ปี

๗. ได้รับให้เป็นลูกเสือดีเด่นในสถานศึกษา ๑ ปี

๘. ได้รับให้เป็นเยาวชนดีเด่นในสถานศึกษา ๓ ปี ในด้านการเป็นผู้นำ

๙. ได้เข้าแข่งขันในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนที่จังหวัดชลบุรีในระดับภาคกลาง ได้รับรางวัลเหรียญเงินประเภทปฏิมากรรมนูนสูงครับ

ศักดิ์ชัย

ม.๓ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

เพราะทุกคนมีหน้าที่

อาชีพทหารทุกคนคงหลีกไม่พ้นการเข้าเวรรักษาการณ์ ในที่นี้เหมือนกับทหารหรือนักเรียนทหารทั่วไป สำหรับชีวิตนักเรียน ปี ๑ การเข้าเวรครั้งแรกย่อมเป็นสิ่งที่ตื่นเต้น เพราะทุกคนไม่เคยเข้าเวรมาก่อน นักเรียนชั้นปีที่ ๑ ทุกนายจะมีรุ่นพี่ที่เรียกว่าพี่จังหวัด หรือรุ่นพี่คนอื่นคอยพูดเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างเข้าเวรของรุ่นพี่หรือรุ่นก่อนๆ ว่าพบเจออะไรบ้างเวลาเข้าเวร และเวรจุดไหนมีอะไรอย่างไรบ้าง รุ่นน้องได้ฟังก็กลัวบ้างไม่กลัวบ้าง ส่วนตัวผมแล้วก็เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง เพราะพ่อเคยสอนว่าเป็นทหารต้องไม่กลัวผี หน้าที่เวรรักษาการณ์นั้นสำคัญมากอย่ากลัวการเข้าเวรเป็นอันขาด และวินาทีที่ตื่นเต้นก็มาถึงเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นวันที่ผมต้องเข้าเวรรักษาการณ์เป็นครั้งแรก โดยเข้าเวรที่จุด ๕ ผลัด ๑ ตั้งแต่ ๓-๕ ทุ่ม ผมก็ตื่นเต้นมาก เพราะรุ่นพี่หลายคนต่างพากันพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าจุด ๕

"สุดสุด" ทำให้ผมนั้นก็กลัวบ้าง แต่ผมก็ต้องยืนเวรรักษาการณ์ด้วยท่าตามระเบียบพัก เมื่อเวลาผ่านไปสักพักลมเริ่มพัดมาจากทางด้านหลัง ใบไม้ปลิวตามลมมาด้วย ทำให้บรรยากาศเริ่มน่ากลัว จากนั้นก็เริ่มมีเสียงเคาะถังน้ำมันดังเป็นระยะและก็มีเสียงบนหลังคา ใจผมตอนนั้นก็เริ่มห่อเหี่ยวและกลัวสุดขีด แต่ด้วยหน้าที่ผมไม่อาจจะละทิ้งได้ ผมรวบรวมกำลังใจและค่อยๆ เดินไปหลังอาคารให้เห็นกับตาเลยว่าสิ่งที่ได้ยินนั้นเป็นอะไรใจก็เต้นระรัว แต่ก็เดินเข้าไปดู สิ่งที่ผมเจอ คือ เจอสายตรวจที่เป็นรุ่นพี่ปี ๒ เขามาวัดใจผมนั่นเอง รุ่นพี่ต่างพากันหัวเราะผมกันยกใหญ่ และบอกกับผมว่า "ไอ้น้องไม่ต้องกลัว ไม่มีอะไรหรอกมีสติอยู่กับตัว" พอผมได้ฟังพี่เขาพูด ผมก็รู้สึกเลยว่า ถ้ามีสติอยู่กับตัวตลอด บวกกับความกล้าในใจ ต่อให้เจอสิ่งใดก็ผ่านพ้นไปได้ และการเข้าเวรในครั้งต่อๆ มาผมก็ไม่หวาดกลัวเหมือนครั้งแรก และยืนเวรรักษาการณ์ได้อย่างเข้มแข็งตามหน้าที่ที่ได้รับคำสั่ง

นชท.มาวิน กิจประชุม
โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ภาคปกติ รุ่นที่ ๔๙

บางสิ่งที่อยากเล่าให้ฟัง

คนเรานั้นแตกต่างกันไปตามสภาพสังคม มีฐานะไม่เท่าเทียมกันบ้างแต่ว่าคนทุกคนก็ต้องการปัจจัย ๔ ในการดำรงชีวิต และมนุษย์หรือแม้แต่สัตว์ก็มีการเกิด แก่ เจ็บ และตาย ไม่มีข้อยกเว้นสักคนเดียว คนที่มีฐานะดีก็ยิ่งอยากได้ไม่รู้จบ ส่วนคนที่มีฐานะต้อยต่ำ ก็ต้องสู้ทนกับปัญหาชีวิตมากมายที่ถาโถมเข้ามาใส่ สุดท้ายตอนที่เราจากโลกนี้ไป เราก็เอาอะไรไปไม่ได้เช่นเดียวกัน

ผมก็เป็นสมาชิกของสังคมคนหนึ่งที่ชีวิตไม่ค่อยราบรื่นนัก สิ่งที่ผมก้าวผ่านมาได้ล้วนมากด้วยอุปสรรคนานัปการ ซึ่งหลายคนอาจจะคิดว่าตนเองช่างโชคร้ายมากๆ แต่ว่าประสบการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมา

สอนให้ผมรู้ว่า อุปสรรคและปัญหามีไว้ให้เราก้าวมันให้ผ่าน ซึ่งขณะนี้ผมก็กำลังประสบกับปัญหาอันหนักอึ้ง นั่นก็คือปัญหาเรื่องชาติกำเนิด ผมไม่สามารถแก้ไขมันได้ ผมจะต้องทำบัตรประจำตัวประชาชนในเร็วๆ นี้ แต่ผมไม่ได้ถือกำเนิดในราชอาณาจักรนี้ ตั้งแต่ผมได้ศึกษาเล่าเรียนมาก็มักจะถูกตัดสิทธิต่างๆ อันเด็กๆ ปกติพึงจะได้รับ เช่น การขอทุนการศึกษาต่างๆ แม้กระทั่งการศึกษาต่อของผมก็ดูเหมือนจะมืดมนไปหมด แต่ผมก็เชื่อเสมอว่าหากผมผ่านมันไปได้ ชีวิตของผมคงจะดีขึ้นกว่านี้ ถึงแม้จะต้องฝ่าฟันอีกสักเท่าไร ผมจะเผชิญหน้ากับมันให้ได้

สิ่งที่ผมได้พรรณนามานี้ไม่ใช่เพื่ออยากให้ตนเองเป็นที่สนใจ แต่เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งอยู่กับผมไม่ว่าผมจะก้าวย่างไป ณ แห่งหนใด ผมก็จะรู้สึกและสัมผัสถึงปัญหา ผมขอเพียงให้คนอื่นได้เข้าใจผมเท่านั้นก็เพียงพอแล้ว ผมยังไม่รู้อนาคตข้างหน้าว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป ผมอาจจะเจออุปสรรคที่ใหญ่กว่านี้ก็เป็นได้ กำลังใจเท่านั้นที่เป็นแรงผลักดันให้ผมยืนได้ และผมจะอยู่กับมันตราบที่ผมยังมีชีวิตอยู่

เต้า อรินทร์
โรงเรียนสันทรายวิทยาคม
จังหวัดเชียงใหม่

นาข้าว วิถีชีวิตที่กำลังหายไป

ข้าวเป็นสิ่งบ่งบอกวิถีชีวิตชาวไทยตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์มา ในสมัยสุโขทัยมีคำเกี่ยวกับข้าวว่า "ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว" ในสมัยอยุธยาก็ใช้แม่น้ำเจ้าพระยา ป่าสัก ลพบุรี ในการปลูกข้าว พอมาสมัยรัตนโกสินทร์ข้าวเป็นสินค้าส่งออกสำคัญมาถึงปัจจุบัน คนกรุงเทพฯ เริ่มทำนาน้อยลงจากทุ่งบางกะปิ เป็นเดอะมอลล์บางกะปิ วัฒนธรรมดีๆ เริ่มหายไป เรารับเอาวัฒนธรรมจากต่างชาติมามาก เช่น เสื้อผ้าจากนุ่งโจงกระเบนไปไหนมาไหนกลายเป็นนุ่งกางเกงยีนส์แทน ส่วนข้าวที่เราส่งไปขายต่างประเทศเพื่อแลกเครื่องอุปโภคบริโภคต่างๆ

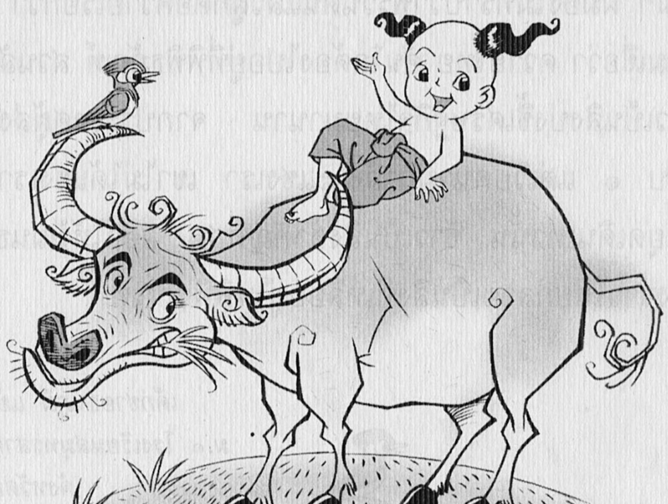

ในการใช้ เช่น เอาข้าว ๑ ตันไปแลกโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ คิดดูมันคุ้มแล้วหรือกับหยาดเหงื่อแรงงาน เหงื่อแต่ละหยดเพื่อไปแลกคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์

ถึงผมเป็นคนสมุทรสาครเคยผ่านเข้าสวนส้มยังเห็นคนทำนาเพียง ๒-๓ ไร่ เท่านั้น หายไปไหนหมด คนไทยเริ่มมีทัศนคติไม่ดีกับการเป็นชาวนา เพราะเหนื่อยทำแล้วขาดทุนเปลี่ยนจากการใช้ควายในการทำนาเป็นการใช้ควายเหล็ก ส่วนควายก็นำไปขาย นำควายเหล็กมาใช้แทน เมื่อทำนาเสร็จค่าตอบแทนก็ไม่ดีนัก จ่ายค่าแรงสูง ราคาข้าวตกต่ำ บางครั้งประสบปัญหาฝนแล้ง น้ำท่วม จึงประสบปัญหาขาดทุน ปัจจุบันถนนพระราม ๒ ถึงถนนหน้าบ้านผมเริ่มขายที่ให้คนกรุงเทพฯทำโรงงาน วิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงไปตามยุคโลกาภิวัตน์ บางที่รับสิ่งใหม่ๆ ผมยังไม่ทราบว่าพรวนดินแล้วผูกคอควายเรียกว่า “คันไถ” อนาคตผมเชื่อว่า ควายไทย คันไถต้องไปอยู่ที่พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ แน่ๆ

ข้าวเป็นสิ่งบ่งชี้เศรษฐกิจไทยมานาน จากประเทศผู้ส่งออกข้าวเป็นอันดับ ๑ แต่เวียดนามกำลังจะแซงเรา เขาไม่ได้แซงเราเพียงแค่คนไทยหยุดเดินเท่านั้น ข้าวเป็นสิ่งสำคัญที่สุด อย่าให้วัฒนธรรมการทำนาของชาวไทยกลายเป็นสิ่งที่เหลืออยู่ในพิพิธภัณฑ์

เด็กชายธนภูมิ แย้มประเสริฐ
ม.๑ โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย
จังหวัดสมุทรสาคร

ฉันกับกล้วยไม้

ช่วงนี้เวลากลางคืนเริ่มเร็วกว่าทุกช่วงของปี เป็นสัญญาณบอกกล่าวสรรพชีวิตบนโลกใบนี้ ว่า "ฤดูหนาว" ได้ย่างมาถึงอีกครั้งหนึ่งแล้ว

"หนอนน้อยๆ หนอนน้อยขยุกขยุย ทำตัวปุยๆ ส่ายไปส่ายมา โยกย้ายทั้งซ้ายและขวา ส่ายไปส่ายมา ขยุกขยุย" เสียงของลูกหนอนตัวเล็กๆ แรกเกิด กำลังขับร้องกันอย่างสนุกสนาน ดังก้องในความมืดของรัตติกาล ฉันค่อยๆ คลานออกจากไข่ใบเล็กที่แม่ผีเสื้อออกไข่ทิ้งไว้บนใบกล้วยไม้

"ยี้! ตัวอะไรนี่" กล้วยไม้พูดขึ้น "น่าขยะแขยง ยั้วเยี้ยเต็มตัวข้าเลย" น้ำเสียงของกล้วยไม้แสดงความเกลียดชังอย่างมากต่อสิ่งมีชีวิตเหล่านั้น "ตัวสีเหลือง ขนเต็มตัว"

"สวัสดีครับ พวกผมเป็นหนอน จะมาอยู่กับพี่กล้วยไม้สักพักนะครับ" น้องชายของฉันตอบ แต่กล้วยไม้กลับไม่ตอบรับ

"ต่อจากนี้ไปเราจะมีตัวอะไรก็ไม่รู้มาประดับเรือนร่าง สงสัยกรรมตามสนองที่ฉันมาพักพิงอิงอาศัยกับลุงต้นมะม่วงนี้แน่ๆ เลย" กล้วยไม้รำพึงในใจ

แสงสว่างแห่งอรุณรุ่งได้เข้ามาขับไล่ความมืดออกไป วันใหม่มาเยือนแล้ว ถึงแม้ว่าจะเป็นฤดูหนาว แต่ขณะนี้เป็นเพียงช่วงต้นฤดู

อากาศจึงเย็นสบาย ฉันลืมตาขึ้นมารับเช้าที่สดใส พร้อมหนอนตัวอื่นๆ พลันนึกถึงคำพูดของกล้วยไม้เมื่อคืนที่ผ่านมา **"เพื่อนพ้องน้องพี่หนอนทั้งหลาย ฟังทางนี้...เราได้มาขอกล้วยไม้อาศัยอยู่ ขอให้ทุกตัวปฏิบัติตัวให้สมกับเป็นผู้อาศัยที่ดีด้วย เราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นได้นะ"** ฉันต้องการเตือนสติเพื่อนหนอนด้วยกันไว้ ก่อนที่จะถูกกล้วยไม้ขับไล่ ในข้อหากบฏ

"ชักหิวแล้วสิ" ฉันเริ่มแทะเล็มลิ้มรสใบกล้วยไม้ทีละเล็กทีละน้อย "มันอร่อยมาก" ฉันกับเพื่อนกินอย่างอิ่มหนำสำราญ ดูเหมือนว่าพวกหนอนได้ลืมคำเตือนเมื่อครู่นี้ไปเสียสนิทใจ

"พวกเจ้าถือสิทธิ์อะไรมากินใบของข้า" กล้วยไม้กล่าวด้วยความโกรธ "ดูสิ ฉันหมดสวยเลย"

"ขอโทษครับ ขอโทษค่ะ" พวกหนอนพูดพร้อมกัน

"ต่อไปนี้พวกเราจะไม่ทำเช่นนี้อีกครับ" ฉันพูดเสริมจนกล้วยไม้พอใจ "ใช่ๆ เราสัญญา"

"ก็ได้ ข้าจะให้โอกาสพวกเจ้ากลับตัวกลับใจ" พวกฉันโล่งอก "แต่ถ้าพวกเจ้ายังทำเช่นนี้อีกล่ะก็..." กล้วยไม้ตัดบทไว้เพียงเท่านั้น

ตั้งแต่วันนั้นพวกเราชาวหนอนได้แต่กินหยาดน้ำค้างเป็นอาหารประทังชีวิต แต่ทว่าเมื่อเวลาผ่านพ้นไปสามวัน พวกหนอนกลับหมดความอดทน และลืมคำสัญญานั้นไป พวกเขาเริ่มกัดกินใบอย่างสนุกสนานอีกครั้ง บ้างก็กินแข่งกัน บ้างก็แทะเล็มเล่นๆ

"ไม่ไหวแล้ว ข้าหมดความอดทนแล้ว" กล้วยไม้ผู้มีใบเลี้ยงโกรธบอก "ข้าจะเอาใบที่ไหนมาสร้างอาหาร"

“โธ่ พี่กล้วยไม้ครับ ช่วยกรุณาต่อพวกเราอีกสักครั้งนะครับ”

“ไม่ได้” กล้วยไม้ตอบเสียงแข็ง “ออกไป ออกไปจากตัวข้าเดี๋ยวนี้”

พวกฉันตกลงกันว่าจะอยู่ที่นี่ต่อไปอีกประมาณหนึ่งอาทิตย์ เพราะพวกฉันไม่มีที่ไป และสัญญาณบางอย่างในตัวฉันบ่งบอกว่า “พวกฉันกำลังจะเปลี่ยนไป”

เช้าวันหนึ่ง ฉันตื่นขึ้นมาพร้อมกับความขี้เกียจ อย่าว่าแต่จะคลานไปไหนเลย แค่บิดตัวไปมาฉันยังคร้านที่จะทำ ไอหมอกสีขาวเคลื่อนผ่านตัวฉันอย่างแผ่วเบา ร่างกายฉันกลับแน่นิ่งเขยื้อนไม่ได้ เมือกใสที่ฉันสร้างขึ้นโดยสัญชาติญาณค่อยๆ ห่อหุ้มตัวฉัน หรือว่านี่ “ฉันกำลังจะกลายเป็นดักแด้” ไม่เพียงแต่ฉันเท่านั้นเพื่อนและพี่รอบข้างต่างก็กำลังมีพัฒนาการเช่นเดียวกัน ฉันกลับเข้าสู่นิทราอีกครั้ง การหลับใหลครั้งนี้ถือเป็นการพักผ่อนที่ยาวนานที่สุดของชีวิต

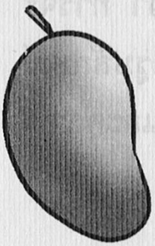

“เอ๊ะ! เจ้าหนอนพวกนี้เป็นอะไรไป” กล้วยไม้แปลกใจ

“พวกเขากำลังกลายเป็นดักแด้ ในระยะนี้อวัยวะต่างๆ ที่เคยเป็นหนอนจะเปลี่ยนแปลงไป อีกไม่นานเราก็จะได้ยลโฉมผีเสื้อแสนสวยกัน”

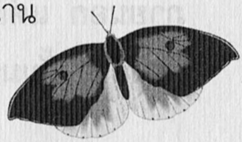

ลุงมะม่วงผู้มากด้วยประสบการณ์เล่าให้ฟัง

กล้วยไม้ใช้ช่วงเวลาในขณะที่พวกหนอนเข้าสู่ดักแด้นั้นซ่อมแซมตัวเอง แตกใบใหม่เต็มกิ่งก้านดังเดิม เวลาผ่านไปประเดี๋ยวเดียวในความรู้สึกของกล้วยไม้ ดักแด้เริ่มขยับ แสงแดดที่ส่องผ่านร่มไม้มะม่วงตกกระทบดักแด้สีดำขลับที่กำลังแตกออกเป็นแนวยาว ปีกผีเสื้อแสนสวย

สีส้มอมเหลืองสลับกับแถบขาวถูกกางออก “ช่างมหัศจรรย์เสียนี่กระไร จากหนอนที่น่ากลัว กลับกลายมาเป็นผีเสื้อผู้มากด้วยสีสันเช่นนี้”

ฉันตื่นขึ้นมาพบกับโลกใบเดิมอีกครั้งหนึ่ง ฉันโบยบินร่อนถลาลมไปมาอย่างมีความสุข เจ้าผีเสื้อน้อยๆ เหล่านี้แต่งแต้มบรรยากาศ ปลุกให้มีชีวิตชีวา และสดสวยขึ้นมาในทันที

“อย่าทิ้งฉันไป” กล้วยไม้พูดขึ้นด้วยความเศร้า “ต่อจากนี้ฉันคงจะเหงาไม่มีใครให้ดุด่าเหมือนแต่ก่อน อย่าลืม...กลับมาหาฉันบ้างนะ”

“จ้ะ แล้วพวกเราจะกลับมา”

ไม่นานนัก กล้วยไม้ก็แย้มกลีบดอกประชันสีสันกับเหล่าผีเสื้อที่กลับมาเยี่ยม “นี่ๆ ดอกของฉันก็สวยไม่แพ้ปีกของเธอเลย”

“ใช่จ้ะ” ฉันตอบ **“ที่พวกฉันมาหาพี่กล้วยไม้ในวันนี้ก็ต้องการมาตอบแทนบุญคุณที่พี่เคยให้ความเมตตาต่อพวกเราไว้ด้วยการผสมเกสรให้พี่นะ”**

“ขอบใจมากๆเลย” กล้วยไม้ยิ้มตอบ **“ฉันรู้แล้วล่ะว่า การจะตัดสินว่าสิ่งๆ นั้นเป็นอย่างไรนั้น ไม่ควรมองเพียงแค่รูปลักษณ์ภายนอก แต่เราควรมองลึกไปถึงความงดงามของจิตใจ และคุณค่าของสิ่งๆ นั้นมากกว่า”**

นายชนาธิป ไชยเหล็ก
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม

ประเพณีแข่งเรือจังหวัดน่าน

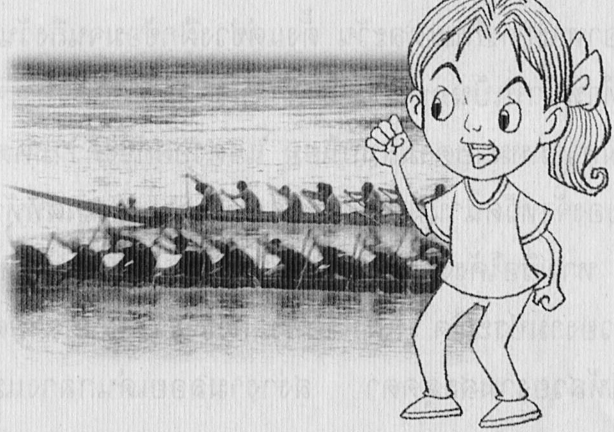

จังหวัดน่านเดิมชื่อนันทบุรีหรือวรนคร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ๖๖๘ กิโลเมตร เป็นจังหวัดเล็กๆ ตั้งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทย เป็นเมืองชายแดนแห่งล้านนาตะวันออก มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างสงบสุข ป่าไม้อุดมสมบูรณ์ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม แม่น้ำที่เปรียบเสมือนเส้นเลือดที่หล่อเลี้ยงทุกชีวิตของชาวน่านให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง คือแม่น้ำน่าน ซึ่งมีต้นกำเนิดจากดอยขุนน้ำน่าน อำเภอบ่อเกลือ

เสน่ห์ของจังหวัดน่าน มีภูมิประเทศที่สวยงาม มีงานประเพณีเป็นที่ขึ้นชื่อลือชาโด่งดังทั่วภาคเหนือตอนบน คือประเพณีแข่งเรือในลำแม่น้ำน่าน ซึ่งสืบทอดกันมานาน จัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม-พฤศจิกายนของทุกปี การแข่งเรือนอกจากแข่งเพื่อความสนุกสนาน ออกกำลังกาย ยัง

ทำให้แต่ละหมู่บ้านมีความสมัครสมานสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อถึงเทศกาลแข่งเรือ ชาวบ้านแต่ละหมู่บ้านที่มีเรือเข้าแข่งขันจะร่วมมือร่วมใจกัน พ่อบ้าน หนุ่มๆ เป็นฝีพาย (ลูกเรือ) ผู้หญิงจัดเตรียมอาหารการกินแต่ละวัน ตั้งแต่ช่วงฝึกซ้อมจนถึงวันแข่งขัน อีกกลุ่มหนึ่งทำหน้าที่เป็นกองเชียร์มีการประดับตกแต่งอัฒจันทร์อย่างสวยงาม มีความหมายตามสมัยนิยม แสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์

เรือของจังหวัดน่านมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สังเกตที่หัวเรือเป็นหัวพญานาค หางเรือโค้งงอเรียวยาว อ่อนไหว ทั้งหัวและหางแกะสลักลวดลายสวยงามประณีต แผงเรือทั้งสองข้างวาดลวดลายต่างๆ แต่งแต้มสีสันให้สวยงามสะดุดตา สง่างามลอยเด่นกลางแม่น้ำในยามเทศกาล

ความงามของเรือ ความบริสุทธิ์ของอากาศในยามย่างเข้าสู่หน้าหนาว ความทุ่มเทของชาวบ้านที่ทำให้เห็นว่าการแข่งเรือเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ จึงเป็นผลให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติหลั่งไหลเข้าสู่ “น่าน” อีกทั้งพ่อค้าแม่ขายจากต่างจังหวัดและในจังหวัดนำสินค้าผลผลิตออกมาจำหน่ายทำให้เกิดรายได้เศรษฐกิจดีขึ้น งานแข่งเรือเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษชาวน่าน เพื่อให้ชาวน่านมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ มีความสมัครสมานสามัคคีกัน อีกทั้งได้รับความสนุกสนานอีกด้วย ดังนั้นเยาวชนคนน่านควรอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ตลอดกาล

นางสาวกัญญาณัฐ ปันทา

ม.๕/๑ โรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคาร จังหวัดน่าน

อดีตที่น่าจดจำ

อดีตคือสิ่งที่ผ่านมาแล้ว ที่เราไม่สามารถจะย้อนกลับได้อีก ชีวิตของฉันในตอนเด็ก แม่เล่าให้ฉันฟังว่า ในตอนที่แม่ตั้งท้อง แม่ไม่ค่อยจะมีเงิน แม้แต่กับข้าวก็ยังไม่มีเงินที่จะซื้อ แม่ต้องหาผักตามท้องนามากิน แม่อยากจะซื้ออะไรก็ไม่ได้ซื้อ เพราะต้องเก็บเงินไว้เป็นค่าคลอดฉัน นอกเหนือจากการทำนา พ่อของฉันก็ออกไปรับจ้างถางหญ้าเพื่อเก็บรวบรวมเงินไว้เป็นค่าคลอด ฉันได้ฟังแม่เล่าฉันรู้สึกสงสารพ่อกับแม่มากๆ ในตอนเด็กฉันจำความได้ว่า ฉันไม่เคยมีอะไรเหมือนคนอื่นเลย แม้แต่ของเล่นเล็กๆ น้อยๆ ไปเที่ยวที่ไหนฉันก็ไม่เคยได้ไป ฉันอยู่แต่ที่บ้าน แต่ที่บ้านฉันมีอะไรหลายอย่างที่สนุกสนาน ฉันจะเล่นกับพี่และน้องๆ ที่เป็นญาติกันเสมอๆ พอตอนประมาณ ๓ โมงเช้า พวกเราก็จะพากันเดินไปที่โคกของปู่ที่มีมันสำปะหลัง มีต้นตาขบ มะยม และรอบๆ สองข้างทางก็จะเต็มไปด้วยต้นกล้วย ต้นมะพร้าว และฉันก็จะได้เห็นกระรอกปีนป่ายบนต้นมะพร้าว ได้ยินเสียงนกร้อง ซึ่งเป็นสิ่งที่ฉันมีความสุขมากๆ ที่ได้ผจญภัยกัน พวกเราไปถึงโคกปู่ทีไร เราก็จะต้องขุดมันสำปะหลังขึ้นมาเผากันจนเปลือกมันดำ จนเนื้อข้างในมันเหลือง หอม น่ากิน พวกเราก็จะแย่งกันกิน

อย่างอร่อย เมื่อเราอิ่มกันแล้ว เราก็จะพากันหาหอยกาบในคลอง และเล่นน้ำกันไป น้ำในคลองทั้งใสทั้งสะอาด มีสัตว์มากมายอาศัยอยู่ เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ในคลองนั้นพวกเราก็รู้ว่ามีตัวเงินตัวทองอาศัยอยู่ด้วย แต่พวกเราก็ไม่เคยกลัวยังคงจะเล่นต่ออย่างสนุก พวกเราเล่นอะไรต่อมิอะไรกันมากมายจนเวลาเย็น พวกเราก็จะแยกย้ายกันกลับบ้าน พวกเราเล่นแบบนี้กันซ้ำๆ แต่ก็ไม่เคยเบื่อเลยสักครั้ง จนเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ในที่ที่เคยมีธรรมชาติมากมาย ที่พวกเราได้เคยเล่นกัน มันก็กลายเป็นหมู่บ้านเข้ามา น้ำในลำคลองจากที่ใส มันก็กลายเป็นสีดำ ฉันแทบไม่เชื่อเลยว่าความเจริญที่เข้ามามันจะทำลายสิ่งที่ฉันมีมาตั้งแต่เด็กๆ ที่ได้มีความสุขกับธรรมชาติ กับพี่และน้องๆ ความเจริญนี้มันทำให้ฉันไม่ชอบเอาเสียเลย และไม่อยากได้มันมาเสียด้วย ในทุกๆ เช้าที่ฉันตื่นนอนได้สูดอากาศที่เย็นสบาย มองเห็นธรรมชาติที่สวยงาม เห็นรวงข้าวที่เหลืองอร่าม ได้ยินเสียงนกร้อง มันก็กลับกลายเป็นเห็นแต่หมู่บ้าน ฉันมองดูหมู่บ้านทีไร ฉันก็พาหัวใจคิดถึงแต่อดีตที่ผ่านมาทุกที ที่ฉันได้เล่น ได้มีความสุขมาเนิ่นนาน

ฉันไม่อยากได้ความเจริญ แต่ฉันอยากได้ธรรมชาติคืนมา แต่ฉันก็รู้ว่ามันไม่มีทางจะเป็นไปได้ แต่ทำไมใครหลายคนคิดว่าพื้นที่ที่มีหมู่บ้านมากถือว่าเจริญแล้ว แต่ฉันก็คิดทางกลับกันฉันคิดว่าความเจริญนั้นไม่ได้อยู่ที่มีหมู่บ้านมาก แต่อยู่ที่ว่าคนเราจะพัฒนาตนเองให้มีความเจริญมากกว่า

เด็กหญิงพรทิพย์ เม่นคง
ม.๓ โรงเรียนสตรีนนทบุรีบางใหญ่ (นนทกิจพิศาล)
จังหวัดนนทบุรี

มิตรแท้และมิตรเทียม

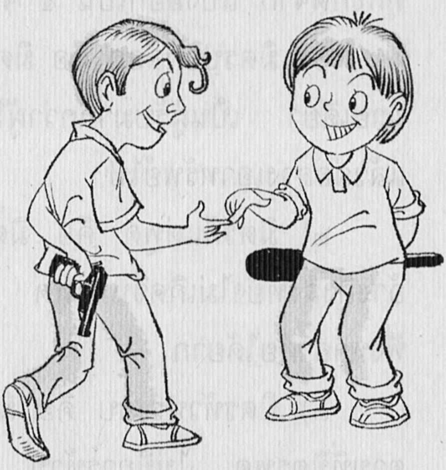

กล่าวถึงสุภาษิตไทยที่ว่า *คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล* หลายคนอาจจะนึกถึงการคบเพื่อนดีหรือคบมิตรดี ย่อมชักนำเราไปทางที่ดีแต่ในทางกลับกันหากคบมิตรชั่วย่อมชักนำไปในทางเสื่อมเสีย ถ้าเรารู้หลักการคบมิตรไว้บ้างจะเป็นประโยชน์กับตัวเองเป็นอย่างยิ่ง

พระพุทธศาสนาได้สอนให้รู้จักลักษณะของมิตรทั้งที่เป็นมิตรแท้และมิตรเทียม ซึ่งมีลักษณะดังนี้

มิตรแท้คือ มิตรมีความจริงใจกับเรา คอยดูแลช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทน แบ่งเป็น ๔ จำพวกคือ

๑) มิตรมีอุปการะ คือ มิตรที่ให้ความช่วยเหลือมิตรตามโอกาส

๒) มิตรร่วมทุกข์ร่วมสุข คือ มิตรที่คอยช่วยเหลือ ปลอบใจยามมีทุกข์ เมื่อมีสุขก็ร่วมยินดีในความสุขด้วยความจริงใจ

๓) มิตรแนะนำประโยชน์ คือ มิตรผู้หวังดี คอยแนะนำมิตรในสิ่งที่เป็นประโยชน์

๔) มิตรมีความรักใคร่ คือ มิตรที่มีความรักใคร่สนิทสนมเสมอ

ต้นเสมอปลาย

มิตรเทียม คือ มิตรที่คบเพื่อหวังผลประโยชน์จากเรา เมื่อเรามีทุกข์ก็ตีจาก แบ่งออกเป็น ๔ จำพวก คือ

๑) มิตรปอกลอก คือ มิตรที่คิดจะเอาผลประโยชน์จากเราเพียงฝ่ายเดียว เป็นผู้รับมากกว่าผู้ให้ มิตรจำพวกนี้มักจะทำให้หลงเชื่อแล้วล่อลวงเอาทรัพย์ไป

๒) มิตรดีแต่พูด คือ มิตรที่อ้างถึงสิ่งที่ผ่านมาแล้วในอดีตหรืออ้างถึงสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นมาพูด มิตรจำพวกนี้ขาดความจริงใจ หวังพึ่งพาอาศัยได้ยาก

๓) มิตรหัวประจบ คือ มิตรที่ประจบสอพลอ มักเห็นดีเห็นงามตามที่มิตรพูด ไม่มีการห้าม แม้มิตรจะชั่ว ถ้ามิตรทำดีก็ยกย่องสรรเสริญจนเกินความจริง ต่อหน้าจะสรรเสริญลับหลังจะนินทา

๔) มิตรชักชวนในทางไม่ดี คือ มิตรชักชวนไปในทางเสื่อมเสีย เช่น ชวนดื่มสุรา ชวนไปทางอบายมุข เป็นต้น

สุดท้ายนี้ขอทิ้งท้ายไว้ว่า

การเรียนแม้เหนื่อยยาก
ยอมลำบากอย่าท้อถอย
สุดทางที่รอคอย
คือความฝันอันงดงาม

เด็กหญิงจรัญญาณี เรือนแก้ว
ม.๓ โรงเรียนอนุสาส์นวิทยาสมุทรปราการ
จังหวัดสมุทรปราการ

อิจฉา : ริษยา

สวัสดี...ริษยา

ตอนนี้ทุกอย่างคงสมใจเธอแล้วสินะ เป็นไปตามความต้องการของเธอทุกประการ ฉันอยากชมเธอว่าเธอมีความสามารถและเก่งมาก อีกทั้งยังมีความมุ่งมั่นในการทำงานมากเช่นกัน

เท่าที่ฉันเห็นอยู่ตอนนี้ ผู้คนส่วนใหญ่มักดำเนินชีวิตไปตามความควบคุมของเธอ สมองของพวกเขาล้วนเต็มไปด้วยคำสั่งของเธอที่ให้ทำอย่างโน้นอย่างนี้ หัวใจของพวกเขาก็เรียกหาเธอทุกเวลา จิตวิญญาณของพวกเขาล้วนกลืนไปกับเธอจนแทบจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน แล้วผลที่แสดงออกมาเป็นรูปธรรมที่ฉันคาดว่าเธอน่าจะรู้ดีอยู่แล้ว นั่นคือ สังคมมนุษย์กำลังตกอยู่ในความวุ่นวาย ยุ่งเหยิงและมีแนวโน้มเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ

ส่วนฉัน(ถ้าเธอมีเวลาว่างจากการประกอบกิจบ้างพอที่อยากจะรู้ว่าสภาพฉันตอนนี้เป็นอย่างไร) ฉันก็อยากให้เธอสบายใจได้เลยว่า ผลจากการกระทำของเธอ แทบไม่มีใครกล่าวโทษเธอเลย ผู้คนส่วนใหญ่มักกล่าวว่า "ที่เป็นอย่างนี้เพราะความอิจฉา" หรือไม่ก็ "เพราะตัวอิจฉามันเข้าสิง" ฉันคนเดียวที่เป็นคนรับผลจาก

การกระทำของเธอ หากมาคิดไตร่ตรองแล้ว ช่างน่าน้อยใจเสียจริงๆ ทั้งที่บทบาทอันแท้จริงของฉันคือ ความอยากมี หรืออยากจะเป็นอย่างคนอื่น ที่ตัวมนุษย์เจ้าของจิตใจนั้นรู้สึกจริงๆ แล้วผู้คนทั้งหลายควรจะขอบคุณฉัน ที่ฉันคอยเป็นตัวผลักดันให้พวกเขามีความมานะ อุตสาหะพยายาม ในการสร้างสรรค์สิ่งดีๆ ต่างๆ หากไม่มีฉันแล้ว พวกเขาคงเรื่อยเฉื่อยกับชีวิต จนอาจไม่มีการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ขึ้นบนโลกเบี้ยวๆ ใบนี้ก็เป็นได้ ส่วนเธอผู้ที่เห็นคนอื่นได้ดีแล้วทนอยู่นิ่งไม่ได้ ต้องคอยกลั่นแกล้ง หรือสรรหาวิธีการต่างๆ นานา มาขัดขวางผู้เจริญ เธอเป็นคนสร้างความวุ่นวายทั้งหมด กลับรอดจากการตกเป็นจำเลยจากปากของผู้คน ฉันอยากจะถาม "ความยุติธรรม" เสียจริง ว่าทุกวันนี้เขาได้ทำหน้าที่ดำรงความยุติธรรมของเขาอย่างสมบูรณ์แล้วหรือยัง

ท้ายนี้ฉันอยากจะเตือนเธอเรื่องการคบเพื่อน เพื่อนใหม่ของเธอทั้ง ๓ คน คือ ความโลภ ความโกรธ และความหลง ที่ดูเหมือนว่าจะมีนิสัยเข้ากันกับเธอได้ดีจนกลายเป็นเพื่อนสนิทไปเสียแล้ว เธอรู้ไหมว่าเมื่อพวกเธออยู่ด้วยกันมันยิ่งทำให้จิตมนุษย์มีสีดำมากขึ้น สังคมก็ยิ่งวุ่นวายขึ้นเช่นกัน ฉันอยากให้เธอคำนึงถึงผลกระทบบ้าง และอยากให้เธอลดบทบาทของเธอในจิตมนุษย์ลงบ้าง มิฉะนั้นในกาลข้างหน้าเธออาจจะไม่มีโอกาสได้เข้าไปอยู่ในจิตมนุษย์เลยก็เป็นได้ เพราะพวกเขาคงเข่นฆ่ากันตายเพราะเธอและเพื่อนใหม่จนหมดโลก

ด้วยรักและหวังดี

นางสาวศรัณยา เมืองอู่
ม.๕ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม

สุข-ทุกข์เราสร้างได้

หลายคนอาจคิดว่าเมื่อเวลาเรามีความทุกข์มักคือช่วงเวลาอันแสนยาวนาน แต่เมื่อมีความสุขเวลามันแสนที่จะสั้นจริงๆ แต่ถ้าเราลองมองดีๆแล้วจะทุกข์จะสุขมันก็คือกระจกสะท้อนจิตใจของตนเองทั้งสิ้น

เพราะไม่ว่าเรากำลังดีใจ (สุข) เศร้าใจ (ทุกข์) ตัวเราเองเป็นผู้สร้างทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกสิ่งใดไว้ให้อยู่กับใจเราได้นานที่สุด เมื่อยามเรามีความสุขจะมองสิ่งใดก็ดูสวยงามไปหมด แต่ในความสุขนั้นก็มีด้านมืดแอบแฝงอยู่หรือความทุกข์ ต่อจากนั้นเราก็ควรมีสติและจิตใจที่เข้มแข็งเพื่อตั้งรับพายุหรือความทุกข์ที่จะโหมกระหน่ำเข้ามาทำร้ายใจของเรา ฉะนั้นแล้วรอยยิ้มก็จะเกิดกับเราทุกเมื่อเพราะสามารถจัดการกับปัญหาของความทุกข์ได้ สิ่งที่จะตามมานั้นก็คือความสุขนั่นเอง

ดังคำกล่าวจากหนังสือเล่มหนึ่งว่า หากรู้จักทำความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นโดยมีสติคอยเฝ้าดูทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาแทนที่จะก่อให้เกิดปัญหาก็จะกลายค่าเป็นปัญญาเพื่อรับรู้การทำงานของความทุกข์แทน และรู้วิธีที่จะปล่อยให้ความทุกข์นั้นผ่านไปโดยไม่เป็นอันตราย

นางสาวภาวิณี อุบล
ม.๕ โรงเรียนท้ายหาด จังหวัดสมุทรสงคราม

"Clothing"

Clothing คือ...เสื้อผ้า...น่าสวมใส่
คำ necktie...ใช้ผูกคอ...ดูหล่อเหลา
ส่วน nightgown...ชุดนอนยาว...ดูบางเบา
คำว่า blouse...เสื้อสตรี...ที่นิยม

เครื่องแบบคือ...uniform...ต้องดูเนี้ยบ
รีดต้องเรียบ...เครื่องหมายใส่...ให้เหมาะสม
Wind cheater...เรียกสั้นสั้น...เสื้อกันลม
ที่หนีบผม...hair clips...ใช้หนีบกัน

jogging suit...ชุดวิ่ง...จ๊อกกิ้งเช้า
shoes รองเท้า...ลวดลายมี...งามสีสัน
belt เข็มขัด...รัดเอวไว้...ใช้ทุกวัน
mini skirt...กระโปรงสั้น...แสนหวั่นใจ

ส่วน scarf...ผ้าพันคอ...รอหน้าหนาว
กางเกงยาว...คือ trousers...สีอ่อนใส
อีก bracelet...แปลตามคำ...ว่ากำไล
นั่น necklace...สร้อยคอใส่...งามน่าดู

running shorts...กระฉับกระเฉง...กางเกงวิ่ง
ส่วน earrings...นั่นคือ...ตุ้มต่างหู
ใส่ glasses...แว่นตา...ยามใช้ดู
ที่รู้รู้...ใส่อะไร...ให้น่าชม

เลือก clothing...เสื้อผ้า...มาสวมใส่
หนแห่งใด...ให้จำเพาะ...ดูเหมาะสม
ใส่สายเดี่ยว...เสียวหลุด...สุดระทม
สร้างสังคม...ไม่หมองมัว..."แต่งตัวเป็น"

เด็กชายเพทาย เพ็ชรเจริญ
ม.๑/๓ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
จังหวัดนนทบุรี

ผลงานผู้ใหญ่ร่วมคิด

จันทร์เจ้า

จันทร์เจ้า	ขอข้าวขอแกง
ขอแหวนทองแดง	ผูกมือน้องข้า
ขอช้างขอม้า	ให้น้องข้าขี่
ขอเก้าอี้	ให้น้องข้านั่ง
ขอเตียงตั้ง	ให้น้องข้านอน
ขอละคร	ให้น้องข้าดู
ขอยายชู	เลี้ยงน้องข้าเถิด
ขอยายเกิด	เลี้ยงตัวข้าเอง[๑]

---

๑ จากบทกลอนกล่อมเด็ก ฉบับสอบ หอพระสมุดวชิรญาณ รวบรวม

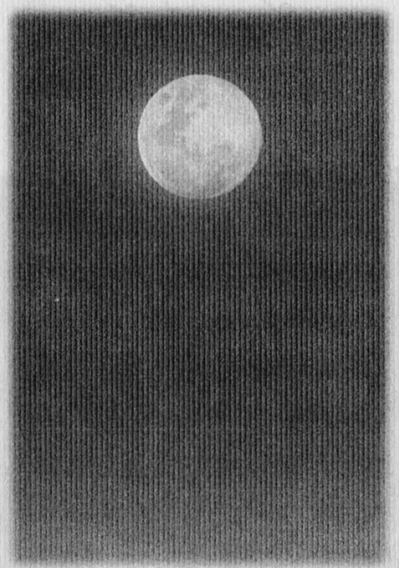

จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า

ใครขอข้าวขอแกงท้องแห้งหนอ
ร้องจนเสียงแห้งแหบแสบถึงคอ
จันทร์จะรอให้เราก็เปล่าดาย
ยืมจมูกท่านหายใจเห็นไม่คล่อง
จงหาช่องเลี้ยงตนเร่งขวนขวาย
แม้นเป็นคนเกียจคร้านพานกรีดกราย
ไปมัวหมายจันทร์เจ้าอดข้าวเอย[๒]

---

๒ นายทัด เปรียญ แต่ง ร้องลำพราหมณ์ดีดน้ำเต้า

จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า ฟ้าฝากเฝ้าฟ้า
แสนเนิ่นนานมา ข้าชื่นชมนัก
รุ่นทวดตายาย ทั้งหลายตระหนัก
ปู่ย่าล้วนรัก ดลภักดิ์ดวงเพ็ญ
ก่อนขอข้าวแกง แหวนทองแดงเล่น
พ่อแม่พี่เน้น เพื่อน้องเพียงพอ
เตือนเติมอีกเล่า อย่าเว้าวอนขอ
หรือรั้งรารอ ท้อถอยไม่ทำ
แสงโสมส่องผล แต่คนตรากตรำ
มีปัญญาย้ำ ถึงสมฤทัย

จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า ข้าเฝ้าฝันใฝ่
คืนผ่านนานไป ไยเจ้าเผือดจาง
หรือรู้เหตุผล คนชอบเอ่ยอ้าง
เวลาน้อยบ้าง จึงห่างจันทรา
หรือเจ้าเศร้าตาม ชนสยามเมืองฟ้า
ชาติเดียวยังมา ผินหน้าชังกัน
หรือเจ้าท้อใจ ไทยไม่สมานฉันท์
รุมร้ายโรมรัน หยามหยันหยาบคาย
จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า ผู้เหงาเปล่าดาย
ข้ามามุ่งหมาย ขอหลายประการ
ขอยิ้มสยาม ยั้งความเหิมหาญ
ขอจิตชื่นบาน รู้ผสานไมตรี
ขอลดโลภหลง มั่นคงศักดิ์ศรี
ขอสุนทรวจี ปรานีต่อกัน
ขอแสงอรุณ อุ่นเอื้อสุขสันติ์
ทิวากลางวัน รุ่มร้อนละลาย
ราตรีมีสติ ผ่องผลิจันทร์ฉาย
รุ่งรางคลี่คลาย สืบสายสันติธรรม

พิศแขเพลินคิด เตือนจิตตรองจำ
พรดลผลนำ ด้วยกรรมบันดาล
ถ้าพร้อมน้อมจัด ปัจจัยพื้นฐาน
จันทร์จึ่งประทาน ทุกวารมงคล

ปราณี ปราบริปู
สถาบันภาษาไทย สวก.สพฐ.

กาลครั้งหนึ่ง เมื่อเธอยิ้ม

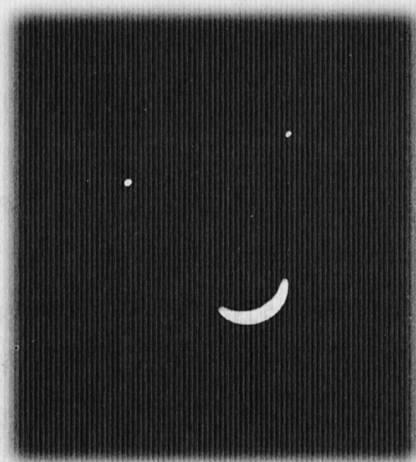

ท้องฟ้าวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ขึ้น ๓ ค่ำ
หลังตะวันตกถึงเวลาประมาณ ๒๐.๓๐ น.

เมื่อตะวันเริ่มลาลับขอบฟ้า ฝูงนกบินกลับรัง ผู้คนทำงานก็กลับที่พักอาศัย หลายชีวิตเหนื่อยล้าจากความวุ่นวายต่างๆ บ้างก็ต้องกลับมาทำงานบ้าน บ้างก็ม่อยหลับไป แต่ก็ยังมีหลายคนที่ตั้งตารอบางอย่างที่กำลังจะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นโอกาสไม่บ่อยนัก

หนูนา : เธอเคยเห็นรอยยิ้มอย่างนี้ไหม

หนูแดง : ใครหรือจ๊ะ

หนูนา : ก็พระจันทร์ไงล่ะ

หนูแดง : พระจันทร์ยิ้มได้ด้วยหรือหนูนา ฉันไม่เคยเห็นเลย

หนูนา : ยิ้มได้สิจ๊ะ โน่นไง

คืนนี้ท้องฟ้าทางทิศตะวันตกค่อนไปทางใต้ จะมองเห็นพระจันทร์เสี้ยวอยู่ตรงกลาง และดาวสองดวงอยู่เหนือพระจันทร์ ใครที่ดูก็อดยิ้มตามด้วยไม่ได้ ปรากฏการณ์นี้เรียกว่า "ดาวเคียงเดือน" ซึ่งดาวเคราะห์ ๓ ดวง คือ ดวงจันทร์ ดาวพฤหัสบดี และดาวศุกร์ ได้โคจรมาใกล้โลกมากที่สุด สว่างไสว เรียงกัน

หนูแดง : น่ารักจังเลย พระจันทร์ยิ้มแล้วมีความสุขจัง อยากให้พระจันทร์ยิ้มแบบนี้ทุกวัน

หนูนา : ไม่ได้หรอกจ้ะหนูแดง เพราะกว่าดาวแต่ละดวงจะโคจรมาใกล้ๆ กันเป็นเรื่องยาก

หนูแดง : แล้วเมื่อไรเราจะได้เห็นพระจันทร์ยิ้มอีกจ๊ะ หนูนา

หนูนา : คุณครูเล่าให้ฟังว่า ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นคือดาวพฤหัสบดี ดาวศุกร์และดวงจันทร์โคจรมาอยู่ในราศีเดียวกัน ดาวพฤหัสบดีต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนราศี ปีละ ๑ ราศี และใช้เวลาโคจรรอบดวงอาทิตย์ ๑๒ ปี ดังนั้นกว่าดาว ๓ ดวงนี้จะมาอยู่ราศีเดียวกันต้องใช้เวลาถึง ๑๒ ปี แต่บางคนก็ว่าอีก ๔๔ ปีทีเดียว

หนูแดง : ฉันอยากให้ทุกคนยิ้มให้กันเหมือนที่พระจันทร์ยิ้มให้กับทุกคน อบอุ่นและมีความสุข ถ้าทุกคนยิ้มให้กัน สังคมคงน่าอยู่ขึ้นนะหนูนา

เด็กสองคนมองหน้ากัน ส่งยิ้มละมุนละไม เป็นรอยยิ้มที่บริสุทธิ์ไม่แพ้พระจันทร์ในคืนนี้เลย เธอคงแอบขอพรกับพระจันทร์ก่อนเข้านอน และหวังจะตื่นขึ้นมาพบกับรอยยิ้มแห่งมิตรภาพ สันติภาพของคนไทย

พรรณี แก้วบุญเรือง
นิสิตชั้นปีที่ ๔ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร : ศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทย

น้องๆ ส่วนใหญ่อาจจะยังไม่คุ้นเคยกับคำว่า *“บ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร”* ถ้าน้องๆ มีความสนใจทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โตขึ้นจะเป็นนักวิทยาศาสตร์และนักเทคโนโลยีที่สร้างผลงาน อันทรงคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เรามาทำความรู้จักบ้านใหม่แห่งนี้กันเถอะ เชื่อว่าน้องๆ คงได้รับความรู้และอยากจะเข้าไปสัมผัสบ้านวิทยาศาสตร์สิรินธรว่ามีอะไรกันบ้าง

ในปี พ.ศ.๒๕๔๘ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งได้ดำเนินการสนับสนุนผู้มีความสามารถพิเศษและผู้มีอัจฉริยภาพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้โครงการพัฒนาอัจฉริยภาพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับเด็กและเยาวชน (JSTP) มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อจัดตั้ง “โครงการค่ายวิทยาศาสตร์ถาวร” (Permanent Science Camp) โดยเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร สถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ให้บริการแก่เด็กและเยาวชนที่มีศักยภาพมาเข้ารับการฝึกฝนและทำกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ โดยเยาวชนจะสามารถฝึกทักษะทางวิทยาศาสตร์และพัฒนาศักยภาพได้เต็มที่ ภายใต้การดูแลให้การปรึกษาของนักวิทยาศาสตร์พี่เลี้ยง (mentor) ทั้งทางวิชาการและการทำงาน ในบรรยากาศที่สามารถกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ การคิดค้น การค้นคว้า เสมือนเป็นบ้านวิทยาศาสตร์สำหรับเยาวชนไทย

เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานพระราชานุญาตให้ใช้ชื่อ "บ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร" (SIRINDHORN SCIENCE HOME) เป็นชื่อโครงการค่ายวิทยาศาสตร์ถาวร เพื่อให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ ฝึกทักษะ และพัฒนาศักยภาพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษและอัจฉริยภาพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๑ โครงการฯ ได้ร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาต่างๆ จัดกิจกรรมส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เป็นกิจกรรมปลายเปิด เน้นให้เยาวชนได้ลงมือปฏิบัติจริง และสามารถคัดเลือกเยาวชนที่มีคุณสมบัติโดดเด่นเพื่อสนับสนุนส่งเสริมและส่งต่อโครงการ JSTP กิจกรรมที่ได้ดำเนินการแล้ว อาทิ ค่ายวิทยาศาสตร์การบิน ค่ายตะลุยโลกวิทยาศาสตร์กับสี่เทคโนโลยี ค่ายวิทยา-ศาสตร์และเทคโนโลยีอวกาศ ค่ายนักสืบนิติวิทยาศาสตร์ ค่ายหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ค่ายนักวิทยาศาสตร์ตาบอดรุ่นเยาว์ ค่ายนาโนโซลาร์เซลล์

ค่ายนักประดิษฐ์ไม้หัวใจสร้างสรรค์ ค่ายวิทยาศาสตร์กับอาหาร และค่ายถนนนักวิจัยรุ่นเยาว์ฯ เป็นต้น รวมทั้งได้จัดกิจกรรมอบรมการใช้ Blog แก่ครูวิทยาศาสตร์ที่สร้างสรรค์การสอนให้เด็กรักวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีแผนที่จะขยายไปยังครูวิทยาศาสตร์ทุกภูมิภาค

ค่ายถนนนักวิจัยรุ่นเยาว์
เฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลที่
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
ทรงเจริญพระชนมายุ ๗ รอบ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ค่ายนาโนโซลาร์เซลล์

ค่ายตะลุยโลกวิทยาศาสตร์กับสี่เทคโนโลยี

ค่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอวกาศ

กิจกรรมค่ายวิทยาศาตร์

กิจกรรมครูวิทย์ในดวงใจ

นอกจากนี้ โครงการฯ ได้จัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เสวนากับนักวิทยาศาสตร์ที่ได้รับรางวัลโนเบลจากสาขาต่างๆ ที่ได้เดินทางมาประเทศไทย และเสวนากับนักวิทยาศาสตร์

ไทยที่มีผลงานวิจัยเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อเป็นการจุดประกายให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้ เกิดแรงบันดาลใจที่จะเติบโตเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงและมีคุณธรรมต่อไปในอนาคต รวมทั้งจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเยาวชนในระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนาความร่วมมือในการจัดกิจกรรมวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับเยาวชนในระดับนานาชาติ

กิจกรรมการบรรยายพิเศษ

15th National Children's Science Congress, Pune India 2007

The 1st APEC Future Scientist Conference, Korea 2008

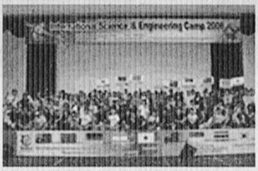

International Science and Engineering Camp (ISEC), Korea 2006

Science at the Leading Edge – Bio Innovation Week, Adelaide Australia 2008

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเยาวชนระดับนานาชาติ

กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนทางวิทยาศาสตร์ที่บ้านวิทยาศาสตร์สิรินธรจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นการรวมพลังกับเครือข่ายนักวิทยาศาสตร์และหน่วยงานที่ทำงานด้านพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนในการจัดกิจกรรมที่เน้นให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ความสามารถด้านวิชาการที่เข้มข้น ลึกซึ้งและถ่องแท้ ที่จะก่อเกิดกระบวนการคิดระดับสูง สามารถเชื่อมโยงกับศาสตร์ที่มีความสำคัญกับเทคโนโลยีในอนาคต ตลอดจนกระตุ้นให้เกิดความสร้างสรรค์ที่จะก่อเกิดนวัตกรรมใหม่

บ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร ตั้งอยู่ภายในอุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีพื้นที่ประมาณ ๑๐ ไร่ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดพื้นที่ภายในอาคารรวม ๒๗,๙๒๕ ตารางเมตร ประกอบด้วยอาคาร ๓ ส่วน ดังนี้

* **ส่วนที่ ๑ พื้นที่กิจกรรม** ประกอบด้วย ห้องประชุม ห้องบรรยาย โถงจัดแสดงนิทรรศการ Science Shop ห้องปฏิบัติการทดลอง ห้อง workshop ห้องสมุด โรงอาหาร พื้นที่สำนักงาน

ห้องประชุม

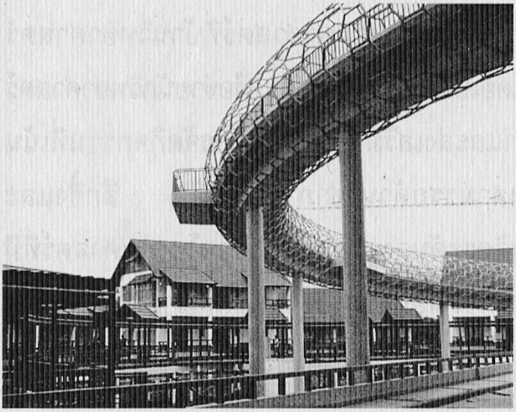

บ้านพักนักวิทยาศาสตร์

✻ ส่วนที่ ๒ ที่พักเยาวชน/พี่เลี้ยงและนักวิทยาศาสตร์พี่เลี้ยง ประกอบด้วยที่พักของเยาวชน พี่เลี้ยง และบ้านพักนักวิทยาศาสตร์พี่เลี้ยง วิทยากรทั้งในและต่างประเทศ

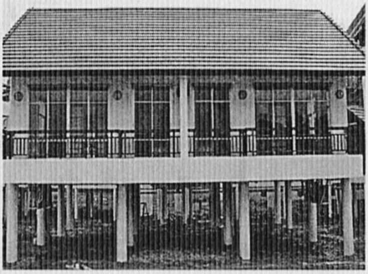

ห้องพักเยาวชน

✻ ส่วนที่ ๓ พื้นที่นันทนาการ ประกอบด้วย สนามกีฬาในร่ม สระว่ายน้ำ ห้องศิลปะ และห้องเซานา

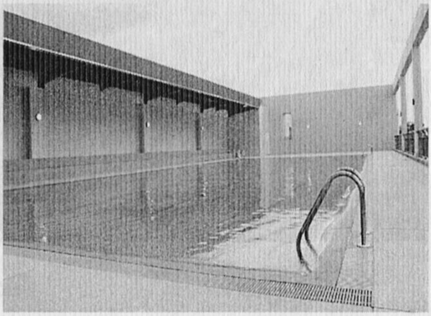

สนามกีฬาในร่มและสระว่ายน้ำ

เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมที่บ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร จะได้มีโอกาสเยี่ยมชมและสัมผัสการทำงานของนักวิจัย สวทช. อย่างใกล้ชิด ณ ห้องปฏิบัติการวิจัยของศูนย์แห่งชาติ ๔ ศูนย์ของ สวทช. ได้แก่ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค) ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (เอ็มเทค) และศูนย์นาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ (นาโนเทค)

กลุ่มเป้าหมายหลักของบ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ เด็กและเยาวชนที่มีแววอัจฉริยภาพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องและเข้มข้น สนับสนุนให้ทำงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีร่วมกับนักวิจัยของ สวทช. และหน่วยงานเครือข่าย เพื่อพัฒนาเป็นนักวิทยาศาสตร์และนักเทคโนโลยีที่มีอัจฉริยภาพระดับสากล

กลุ่มที่ ๒ เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะได้รับการส่งเสริมให้ทำกิจกรรมวิจัย ทดลอง ค้นคว้า และประดิษฐกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้เข้าสู่อาชีพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กลุ่มที่ ๓ เด็กและเยาวชนที่มีความสนใจทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะได้รับการส่งเสริมให้คิดค้น ค้นคว้าและร่วมกิจกรรมของบ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร เพื่อพัฒนาศักยภาพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหันมาสนใจศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มที่ ๔ ครูวิทยาศาสตร์ที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในโรงเรียนโครงการห้องเรียนวิทยาศาสตร์ และโรงเรียนวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ครูมีทักษะกระบวนการวิจัย และสามารถนำไปสอน แนะนำการทำวิจัย

แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นครูนำทางและสามารถกระตุ้นส่งเสริมความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงการแนะแนวอาชีพนักวิจัยหรือนักวิทยาศาสตร์ให้เกิดแก่ผู้เรียน รวมทั้งสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

บ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร จะเชื่อมโยงกับหน่วยงานทั้งในระบบโรงเรียนและโครงการที่ส่งเสริมเด็กและเยาวชนเก่งที่มีอยู่ในประเทศไทยเพื่อคัดสรรเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษและมีความสนใจที่จะเป็นนักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าสู่กระบวนการส่งเสริมทักษะทางวิทยาศาสตร์ น้องๆ ที่มีความสนใจบ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร ซึ่งมีโครงการดีๆ ให้สัมผัส มีกิจกรรมหลากหลายให้ทั้งความรู้และความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มศักยภาพ และจะเปิดให้เด็กและเยาวชนที่สนใจวิทยาศาสตร์ร่วมกิจกรรมตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป หากต้องการศึกษาข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถติดต่อไปยังบ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ๑๓๒ อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๒๐ หมายเลขโทรศัพท์. ๐-๒๕๖๔-๗๐๐๐ ต่อ ๑๔๓๓, ๑๔๓๕-๖ โทรสาร. ๐-๒๕๖๔-๗๐๐๔
e-mail : psc@nstda.or.th http://www.nstda.or.th/ssh

ประนอม เพ็งพันธ์

ขอขอบคุณ

ศูนย์การพัฒนากำลังคน สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ผู้เอื้อเฟื้อข้อมูลและภาพประกอบ

อนาคตจะก้าวไกล หากใส่ใจภาษาต่างประเทศ

สวัสดีค่ะ/ครับ

Hello multilingual

你好 (อ่านว่า หนี่ห่าว - ภาษาจีน)

こんばんば。(อ่านว่า คอนนิจิวะ - ภาษาญี่ปุ่น)

Bonjour (อ่านว่า บองชูร์ - ภาษาฝรั่งเศส)

เสียงทักทายด้วยภาษาต่างๆ เหล่านี้เราคงเคยได้ยินกันคุ้นชินเป็นประจำในโรงเรียน เราเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศเมื่อใด ไม่ว่าจะเป็นภาษาใด ต้องเริ่มต้นจากคำเหล่านี้ทุกทีไป นักท่องเที่ยว แขกบ้านแขกเมือง เมื่อจะเดินทางไปประเทศใดคำแรกที่หัดพูดเพื่อผูกสัมพันธไมตรีกับเจ้าของภาษา คือคำทักทายสวัสดีของประเทศนั้นๆ

ปัจจุบันโลกที่เราอาศัยอยู่ในทุกวันนี้เป็นโลกของการสื่อสาร โลกที่ติดต่อเชื่อมโยงถึงกันและกันได้ในชั่วพริบตา เราไม่ได้ดำรงชีวิตอยู่เพียงในบ้าน โรงเรียน จังหวัด ประเทศ เพียงลำพังอีกต่อไปแล้ว หากแต่เราอาศัยอยู่ในโลกที่เป็นสังคมใหญ่ที่เมื่อเกิดอะไรขึ้นในส่วนใดส่วนหนึ่งของโลกแม้จะอยู่ห่างไกลหลายหมื่นล้านไมล์ ก็ส่งผลกระทบถึงทุกคนทั่วโลก เช่น พลเมืองของซีกโลก

หนึ่งทำลายทรัพยากรในชาติของตนอย่างมหาศาล ตัดไม้ทำลายป่าโดยไม่มีการปลูกใหม่ทดแทน ทำการผลิตแบบไม่อนุรักษ์ธรรมชาติด้วยการใช้สารเคมีสารพิษ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในโลกแบบฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น ทำให้โลกเราร้อนขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลให้ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล เกิดมลพิษขึ้นในวงกว้าง ภาวะอากาศและน้ำในโลกเป็นพิษ น้ำแข็งขั้วโลกละลาย จนถึงเกิดภาวะน้ำท่วมโลก สิ่งเหล่านี้แม้เราไม่ได้เป็นผู้กระทำโดยตรงแต่ก็ได้รับผลกระทบไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่นเดียวกันกับการเรียนภาษาต่างประเทศแม้เราไม่สนใจไม่ใส่ใจจะส่งผลต่อการศึกษา ตลอดจนการงานอาชีพในอนาคตของเรา

ผู้เรียนบางคนอาจไม่ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าด้วยเหตุผลประการใดก็ตาม เราลองมาดูกันว่าทำไมจึงต้องเรียนภาษาต่างประเทศ ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญกับอนาคตของเราอย่างมากอย่างไร เพราะเหตุไรผู้ที่มีความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศจึงมีอนาคตก้าวไกล ดังนี้

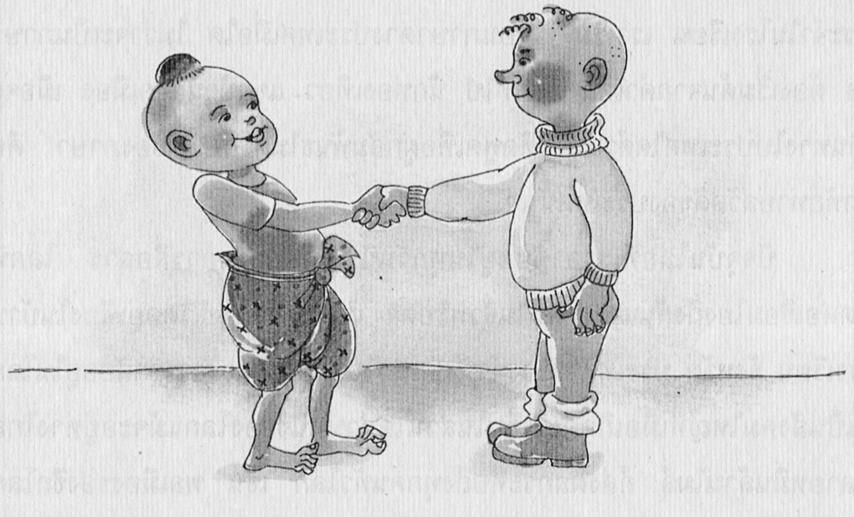

๑. ภาษาเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้กว้างไกลไร้ขอบเขต การรอบรู้หลายๆ ภาษาเป็นช่องทางในการได้มาซึ่งความรู้อันหลากหลาย สภาพการเรียนรู้ในปัจจุบัน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ สนับสนุนให้นักเรียนสนใจใฝ่เรียนรู้ การศึกษาเรียนรู้ในปัจจุบันไม่ได้จำกัดเพียงในหนังสือเรียน เพราะทุกวันนี้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในโลกอย่างรวดเร็ว เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ในโลกแทบทุกวัน นักเรียนจึงสามารถเรียนรู้ได้จากทุกแห่งหน ความรู้จากนอกห้องเรียน จากผู้คนรอบข้าง ภูมิปัญญาท้องถิ่น หนังสืออื่นๆ รวมทั้งความรู้ที่เราค้นคว้าจาก Internet สิ่งเหล่านี้หากเราสื่อสารได้เพียงภาษาประจำชาติ คือ ภาษาไทยภาษาเดียว ค้นคว้าหาความรู้ได้เฉพาะในส่วนของประเทศไทย และประเทศไทยเราเป็นเพียงประเทศเล็กๆในโลกกว้างใหญ่ไพศาลนี้ จึงไม่พอเพียงสำหรับการแสวงหาความรู้อย่างกว้างขวาง การเรียนรู้ภาษาที่สอง-อังกฤษ หรือ ภาษาที่สาม-ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ฯลฯ ของผู้เรียนเป็นการเปิดประตูสู่โลกกว้าง เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้ แสวงหาข้อมูลได้กว้างไกล

๒. เป็นช่องทางในการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตที่หลากหลาย ในอดีตเรามักคิดว่าผู้ที่เก่งภาษาจะมีอาชีพการงานที่น่าสนใจ สาวใดหนุ่มใด เก่งภาษาอังกฤษหน้าตาดี ก็มักไปเป็นนางฟ้า เทวดา บนเครื่องบิน เก่งมากกว่านั้นก็ไปเป็นนักการทูตระหว่างประเทศ หรือผู้ที่รักการท่องเที่ยวชอบผจญภัยก็ไปเป็นไกด์พานักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวไปทั่วทุกสารทิศ แม้แต่เด็กขายของชาวเขมรที่เชิงเขาพระวิหารหากคนไหนพูดได้หลายภาษาก็จะขายของได้ราคาดีกว่า ขายของได้มากกว่าคนที่พูดได้แต่ภาษาเขมรภาษาเดียว แม้ผู้ที่เป็นนักธุรกิจหากผู้ใดใช้ภาษาได้หลายภาษาก็ทำให้ขยายกิจการไปยังต่าง

ประเทศ เป็นการเปิดประตูธุรกิจไปสู่สากลได้ เช่นเดียวกับตัวเราหากได้มีโอกาสไปเที่ยวทัศนาจรในต่างประเทศ หากพูดภาษาของประเทศที่เราไปเที่ยวได้ ก็จะทำให้การท่องเที่ยวครั้งนั้นสนุกสนานมีรสชาติขึ้น

๓. สร้างโอกาสและเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีคุณประโยชน์ลึกซึ้งมาก เพราะทุกอาชีพในโลกหากต้องการความก้าวหน้า ต้องการพัฒนางานอาชีพ อีกทั้งหากต้องการทำตนให้ประโยชน์ต่อผู้อื่น ก็ต้องแสวงหาความรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก เพื่อที่จะนำมาประยุกต์ ใช้ในอาชีพ และประเทศชาติของเรา การจะได้มาซึ่งความรู้เหล่านี้ล้วนแล้ว แต่ต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการหาข้อมูลทั้งสิ้น การรอบรู้หลายๆ ภาษาได้ มากเท่าไรก็ยิ่งเป็นผลดีต่อตนเองและประเทศชาติ ยกตัวอย่างเช่นพลเมืองของประเทศในสหภาพยุโรป หรือประเทศในกลุ่มจี ๗ ซึ่งผู้คนทั้งโลกยอมรับว่าเป็นกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว และเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของโลกในปัจจุบัน ร้อยละ ๖๐ พูดได้สองภาษาคล่องแคล่วคือภาษาประจำชาติ และภาษาอังกฤษ และร้อยละ ๒๐ พูดได้ สามภาษา

ประเทศไทยเราส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน และปัจจุบันเริ่มนิยมเรียนภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น หากใส่ใจภาษาต่างประเทศเหล่านี้ให้มากขึ้น จะก้าวหน้าอย่างมั่นคงในอนาคต

อุทัยวรรณ เฉลิมชัย
สถาบันการแปลและส่งเสริมภาษาจีน

๒๕๕๒ ปีดาราศาสตร์สากล สิ่งไกลตัวที่เป็นเรื่องใกล้ตัว

สวัสดีค่ะ อาทิตย์หน้าคุณครูกรองแก้วจะพาน้องโอมน้องชายของฉันและเพื่อนๆ ไปทัศนศึกษาที่อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ น้องโอมตื่นเต้นมาก พี่อ้อพี่สาวของพวกเราแนะนำว่าน้องโอมควรจะค้นคว้าข้อมูลก่อนเดินทางไป เพื่อจะได้ไปทัศนศึกษาอย่างได้ความรู้พร้อมความสนุกสนานยิ่งขึ้น พี่อ้อบอกว่าจะทำให้การทัศนศึกษาครั้งนี้มีความหมายยิ่งขึ้น และน้องโอมจะได้มีเรื่องมาเล่าให้พวกเราฟังด้วยค่ะ ต่อไปนี้ฟังน้องโอมเล่าต่อนะคะ

สวัสดีครับ ข้อมูลที่พบจากการค้นคว้าจากหนังสือในห้องสมุดและจากเว็บไซต์ต่างๆ ทำให้ผมภูมิใจมากครับ เพื่อนๆ ทราบไหมครับว่า อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ สร้างขึ้นเพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ครับ พระองค์ทรงเป็นนักวิทยาศาสตร์พระองค์แรกของไทย ทรงนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้พัฒนาประเทศและทรงเป็นนักดาราศาสตร์ผู้มีพระปรีชาสามารถเป็นที่ยอมรับของวงการดาราศาสตร์โลก ทรงพระปรีชาสามารถคำนวณการเกิดสุริยุปราคาเต็มดวงที่บ้านหว้ากอ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างถูกต้องล่วงหน้านานถึงสองปี และพระองค์ได้เสด็จไปทอดพระเนตรการเกิดสุริยุปราคาตรงตามที่ทรงคำนวณพร้อมด้วยทูตานุทูตชาวต่างประเทศเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ต่อมารัฐบาลได้กำหนดให้วันที่ ๑๘ สิงหาคม ของทุกปียังเป็นวันวิทยาศาสตร์แห่งชาติด้วยนะครับ นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖

องค์การยูเนสโกได้ประกาศให้พระองค์ทรงเป็นบุคคลดีเด่นของโลก ประจำปี ๒๕๔๗-๒๕๔๘

เมื่อกล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับดาราศาสตร์และท้องฟ้าแล้ว ผมพบข้อมูลที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งครับ เพื่อนๆ ทราบไหมครับว่าใน ปี ๒๕๕๒ นี้ประเทศไทยของเราจะมองเห็นปรากฏการณ์สุริยุปราคาบางส่วนนะครับ และ พ.ศ. ๒๕๕๒ นี้ยังเป็นปีดาราศาสตร์สากล หรือที่เรียกในภาษาอังกฤษว่า "International Year of Astronomy 2009" ด้วยครับ ประกาศโดยสหพันธ์ดาราศาสตร์นานาชาติ หรือ International Astronomical Union (IAU) เนื่องจากเป็นปีครบรอบ ๔๐๐ ปีที่นักดาราศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ นักฟิสิกส์ และ

นักปรัชญาคนสำคัญของโลก ชื่อ กาลิเลโอ กาลิเลอิ ชาวอิตาเลียนได้สำรวจท้องฟ้าครั้งแรกผ่านกล้องโทรทรรศน์ ซึ่งในครั้งนั้นได้มองเห็นดวงดาวเล็กๆ ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ได้แก่ ดาวบริวารของดาวพฤหัสบดี และภูเขาและหลุมบนพื้นผิวดวงจันทร์ นับเป็นผู้หนึ่งที่ได้วางรากฐานการศึกษาดาราศาสตร์สมัยใหม่ และได้พลิกแนวคิดเกี่ยวกับตำแหน่งของโลกในเอกภพ (Universe) จากเดิมที่เชื่อว่าโลกเป็นศูนย์กลางของระบบสุริยะ เปลี่ยนมาเป็นโลกหมุนรอบตัวเองและขณะเดียวกันก็โคจรรอบดวงอาทิตย์ด้วยครับ

จุดมุ่งหมายของการเฉลิมฉลองปีดาราศาสตร์สากล คือ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีความสนใจในด้านดาราศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ในทั้งรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และกระตุ้นให้เยาวชนอย่างพวกเราเกิดแรงบันดาลใจและมีความสนใจเรียนรู้ทางด้านดาราศาสตร์มากขึ้น กิจกรรมที่สหพันธ์ดาราศาสตร์นานาชาติจะจัดขึ้น ได้แก่ การให้ความรู้แก่ประชาชนผ่านทางเว็บไซต์ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสังเกต วิจัยของนักดาราศาสตร์ สิ่งที่นักดาราศาสตร์หวังที่จะสังเกตพบ ชีวิตการทำงานของนักดาราศาสตร์ และประชาชนสามารถถามคำถามที่สงสัยจากนักดาราศาสตร์ได้ นอกจากนี้ยังให้ข้อมูลการสร้างกล้องโทรทรรศน์แบบง่ายๆ จัดฉายภาพยนตร์สารคดีเกี่ยวกับ ๔๐๐ ปีแห่งการสร้างกล้องโทรทรรศน์และการจัดประชุมทางวิทยาศาสตร์แลกเปลี่ยนความรู้ จัดนิทรรศการ และเปิดโอกาสให้ประชาชนดูดาวผ่านกล้อง เป็นต้น

ในส่วนของประเทศไทยได้มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับการเฉลิมฉลองปีดาราศาสตร์สากลด้วยครับ โดยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดประกวดภาพถ่ายทางดาราศาสตร์ประจำปี ๒๕๕๑ หัวข้อ “มหัศจรรย์ภาพถ่ายดาราศาสตร์ในเมืองไทย” ซึ่งได้มอบรางวัลให้งานมหกรรมสัปดาห์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ประจำ

ปี ๒๕๕๑ ไปเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ นอกจากนี้ในงานมหกรรมสัปดาห์วิทยาศาสตร์ดังกล่าวยังได้จัดนิทรรศการทางดาราศาสตร์ ได้แก่ ชุดนิทรรศการความก้าวหน้าทางดาราศาสตร์ระดับโลก ทั้งเรื่องอวกาศ กล้องโทรทรรศน์ วงแหวนดาวเคราะห์ในระบบสุริยะ ชุดนิทรรศการความก้าวหน้าการสร้างหอดูดาวแห่งชาติที่จะสร้างขึ้น ณ ดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ ชุดนิทรรศการเหตุการณ์สำคัญทางดาราศาสตร์ที่สามารถเห็นได้ในประเทศไทยอย่างชัดเจน เช่น ประวัติศาสตร์บุคคลสำคัญ ดาราศาสตร์ในอดีตและปรากฏการณ์สุริยุปราคาบางส่วนใน พ.ศ. ๒๕๕๒ นอกจากนี้ยังจะมีกิจกรรมอื่นๆ อีกมากมายครับ เพื่อนๆ คอยติดตามฟังข่าวนะครับ

เพื่อนๆ อาจคิดว่าดาราศาสตร์เป็นเรื่องไกลตัว แต่ความจริงดาราศาสตร์เป็นเรื่องใกล้ตัวมากครับ ดาราศาสตร์คือการศึกษาวัตถุที่อยู่บนท้องฟ้า ตั้งแต่ดวงดาว ดาวเคราะห์ ดาวหางที่โคจรอยู่ในเอกภพไปจนถึงโครงสร้างของเอกภพที่มีขนาดใหญ่ที่สุด เป็นการศึกษาวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับธรรมชาติที่มีข้อมูลย้อนกลับไปสมัยอารยธรรมเก่าแก่ของโลก ซึ่งการศึกษาทางดาราศาสตร์ระยะเริ่มแรกเป็นการสังเกตรูปแบบการเคลื่อนที่ของวัตถุที่มองเห็นได้บนท้องฟ้า เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว และดาวเคราะห์ที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า คนสมัยโบราณสังเกตการเคลื่อนตำแหน่งของดวงอาทิตย์หรือดวงดาวแล้วนำมาจัดทำเป็นปฏิทินเพื่อประโยชน์ในทางเกษตรกรรมนำมากำหนดเวลาการเพาะหว่านพืชและการเก็บเกี่ยว

ดาราศาสตร์มีผลกระทบกับชีวิตประจำวันของเรามากครับ ความรู้เกี่ยวกับกระแสน้ำที่เกิดจากแรงดึงดูดของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์กับ

นักเดินเรือ ในสมัยโบราณการคำนวณตำแหน่งของดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์ ดวงดาวและดาวเคราะห์บนท้องฟ้าทำให้ทราบตำแหน่งของเรือในทะเลซึ่งทำให้มีโอกาสรอดชีวิตหากเกิดอุบัติเหตุขึ้น ในด้านการวิจัยทางสภาพอากาศ การเปลี่ยนแปลงของรังสีอัลตราไวโอเลตมีผลต่อบรรยากาศชั้นโอโซนและอุณหภูมิของโลก ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับดาวเทียมทำให้นักวิทยาศาสตร์สามารถพยากรณ์สภาพอากาศได้อย่างแม่นยำ ในด้านสถาปัตยกรรมนั้นการสังเกตการโคจรของดวงอาทิตย์ทำให้สามารถออกแบบสร้างสิ่งก่อสร้างหรือที่อยู่อาศัยให้ได้รับแสงอาทิตย์และอุณหภูมิที่พอเหมาะ นอกจากนี้การศึกษาการโคจรของดาวเคราะห์น้อยที่มีวงโคจรตัดหรือเกือบตัดกับวงโคจรของโลกซึ่งถือเป็นดาวเคราะห์น้อยอันตราย อาจมีแนวโน้มวิ่งมาชนโลก ทำให้นักวิทยา-ศาสตร์ มีแนวทางป้องกันได้ก่อน

คืนนี้อย่าลืมสังเกตท้องฟ้ากันนะครับ เพื่อนๆ อาจพบดาวมากมาย ผมเองก็มีข้อมูลสำหรับการไปทัศนศึกษาแล้วครับ ข้อมูลใดที่ยังไม่ทราบผมจะได้สอบถามจากพี่ๆ เจ้าหน้าที่ที่อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอเพิ่มเติมครับ คืนนี้ดึกแล้วครับผมขอลาไปส่องกล้องโทรทรรศน์ของคุณพ่อดูดาวบนท้องฟ้าก่อนนะครับ

อังคณา ผิวเกลี้ยง

แหล่งอ้างอิง

สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ. (๒๕๕๑). *ข่าวประชาสัมพันธ์.* สืบค้นเมื่อ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑, จาก http://www.narit.or.th

สมาคมดาราศาสตร์ไทย. (๒๕๕๑). สารพันคำถาม. สืบค้นเมื่อ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑, จาก http://www.thaiastro.nectec.or.th

International Astronomical Union (2008). *International Year of Astronomy 2009.* Retrieved November 5, 2008. from http://www.astronomy2009.org.

International Astronomical Union (2008). *Astronomy.* Retrieved November 5, 2008, from http://www.astronomy2009.org.

จากห้องเรียน...สู่สนามเทควันโด : ชัยชนะที่ชาวไทยภาคภูมิใจ

เมื่อแต่ละคนได้ยินเสียงอ๊อดเข้าแถว ความอึกทึกครึกโครมก็เกิดขึ้น บ้างก็เดิน บ้างก็วิ่ง เพื่อให้ทันเข้าแถวหน้าเสาธง เพราะวันนี้เป็นวันที่ "สอง" เพื่อนของเรามาโรงเรียนเป็นวันแรก หลังจากที่หายหน้าไปนานเพื่อไปเก็บตัวและร่วมแข่งขันกีฬาเทควันโดในปักกิ่งเกมส์ ๒๐๐๘ (กีฬาโอลิมปิก ๒๐๐๘) จนคว้าเหรียญเงินจากกีฬาประเภทเทควันโดให้กับประเทศไทยเป็นเหรียญที่สองหลังจากที่ "พี่วิว" หรือนางสาวเยาวภา บุรพลชัย ที่เคยคว้าเหรียญทองแดงรุ่นเดียวกันนี้ จากกีฬาโอลิมปิก ๒๐๐๔ "เอเธนส์เกมส์" ประเทศกรีซ ทำให้ทุกคนในโรงเรียนต่างดีใจที่จะได้ต้อนรับฮีโร่ของโรงเรียนและของประเทศไทย

คุณครูกรองทองได้ให้สองมาเล่าประสบการณ์ที่ได้ไปร่วมแข่งขันครั้งนี้ให้กับเพื่อนๆ น้องๆ ฟัง โดยสองบอกกับพวกเราว่า "การไปเข้าร่วมแข่งขันครั้งนี้ได้รับประสบการณ์ดีๆ มากมาย โดยความสำเร็จส่วนหนึ่งเกิดจากครอบครัวที่คอยให้การสนับสนุน เริ่มจากพี่สาว (นางสาวภัสสร เผือดผ่อง) ผู้เป็นแบบอย่างและสร้างแรงบันดาลใจใน

การเล่นกีฬา รวมทั้งพ่อแม่ที่คอยให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่กับสิ่งที่สองได้ทำ ซึ่งการไปแข่งขันกีฬาโอลิมปิกในครั้งนี้ ไม่ได้คิดและตั้งความหวังไว้ล่วงหน้า แต่พยายามทำ ณ จุดตรงนั้นให้ดีที่สุด และต้องการทำทุกอย่างให้กับคุณพ่อคุณแม่ให้ท่านได้ภาคภูมิใจ ในส่วนของโรงเรียนเองก็มีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนอย่างมาก เพราะในช่วงเก็บตัวและไปแข่งขันต้องหยุดเรียนไป แต่เมื่อกลับมาที่โรงเรียนอาจารย์ก็ให้ความอนุเคราะห์สอนนอกเวลาให้ เพื่อนๆ ก็ช่วยเก็บงานและช่วยติวให้ตลอดเวลา...”

นอกจากนี้สองยังได้ฝากข้อคิดถึงเพื่อนๆ น้องๆ ซึ่งอยากประสบความสำเร็จอย่างสองว่า “ในการทำสิ่งใดๆ นั้น ต้องทำให้ดีที่สุด ทำให้เต็มที่ เพราะเมื่อเวลาผ่านไปแล้วย้อนกลับมาดูในสิ่งที่เราได้ทำลงไป เราจะได้ไม่เสียใจเพราะ ณ ขณะนั้นเราได้ทำสิ่งที่ดีที่สุดแล้ว”

หลังจากที่เคารพธงชาติเสร็จแล้ว เราและสองก็เข้าห้องเรียนเพื่อเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาแรก สองตั้งใจเรียนอย่างมาก หลังจากที่ขาดเรียนไปนานประกอบกับปีนี้เราทั้งคู่อยู่ ม.๖ ปีหน้าก็ต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยกันแล้ว หลังเลิกเรียน สองชวนเราไปโรงยิมเพื่อไปดูเขาฝึกซ้อมเทควันโด วันนี้โชคดีมากที่ได้มาเจอกับ “พี่จิ๊บ” หรือพี่ชลนภัส เปรมแหวว ที่ได้ไปร่วมแข่งขันกีฬาเทควันโด รุ่น ๕๗ กิโลกรัมในปักกิ่งเกมส์ ๒๐๐๘ สองได้แนะนำให้รู้จักและเราก็ได้พูดคุยกับพี่เขาถึงความรู้สึกที่พี่จิ๊บได้ไปร่วมแข่งขันกีฬาโอลิมปิกในครั้งนี้ เพราะรู้มาว่าพี่จิ๊บได้รับบาดเจ็บที่บริเวณขาหนีบ และเอ็นกล้ามเนื้อหลังหัวเข่าซ้ายหลังจากที่ไปคัดตัว พี่จิ๊บได้บอกกับเราว่า “การไปเข้าร่วมแข่งขันครั้งนี้รู้สึกว่ายากกว่าครั้งอื่นๆ เพราะ

ว่าได้รับบาดเจ็บ แต่ไม่เคยท้อถึงแม้ว่าจะฝึกซ้อมเหมือนเพื่อนไม่ได้ แต่ก็พยายามทำทุกอย่างให้เต็มที่เท่าที่เราสามารถทำได้ และการที่พี่จิ๊บสามารถมาถึงจุดนี้ได้ ก็เป็นเพราะความมีระเบียบวินัยในตัวเอง เช่น การตรงต่อเวลา การรู้หน้าที่ของตนเอง รวมทั้งมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ถ้าเราขาดซึ่งความมีระเบียบวินัยแล้ว การที่จะประสบความสำเร็จก็เป็นไปได้ยาก แต่การไปเข้าร่วมแข่งขันครั้งนี้ได้รับประสบการณ์ดีๆ มากมาย ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ไม่มีอยู่ในห้องเรียน ผ่านการปฏิบัติ ซึ่งบางครั้งอาจต้องแก้สถานการณ์เฉพาะหน้า เราได้เรียนรู้เยอะมากๆ ได้ฝึกจากของจริง รวมทั้งเป็นการฝึกแก้ปัญหาด้วย...”

พี่จิ๊บ

นอกจากนี้พี่จิ๊บยังได้บอกกับเราด้วยว่า “อยากให้เยาวชนไม่ว่าจะเป็นนักกีฬาหรือนักเรียนทั่วไป ทำอะไรต้องมีความตั้งใจในสิ่งที่เราทำ มีความมุ่งมั่น มีเป้าหมาย และทำสิ่งนั้นให้เต็มที่ ไม่มีอะไรได้มาโดยง่าย อยากให้ทุกคนอดทน คนเราท้อได้แต่อย่าถอย”

เมื่อเราได้พูดคุยและฟังเรื่องราวดีๆ จากสองและพี่จิ๊บแล้ว สิ่งที่เราได้เห็นก็คือความมุ่งมั่นตั้งใจของคนทั้งสองคนที่เป็นทั้งนักเรียนและนักกีฬา แต่ก็สามารถทำหน้าที่ทั้งสองอย่างได้ดีพอๆ กัน ทำให้เรารู้สึกทึ่งกับกีฬาเทควันโดเป็นอย่างมาก เลยไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับกีฬาประเภทนี้ทางอินเทอร์เน็ต ก็พบข้อมูลต่างๆ มากมาย

เกี่ยวกับที่มาและความหมายของเทควันโด เริ่มจากชื่อ **"เท"** แปลว่า มือ **"ควัน"** แปลว่า เท้า **"โด"** แปลว่า สติปัญญา เมื่อรวมกันเทควันโดจึงหมายถึง ศิลปะการต่อสู้โดยใช้มือและเท้าอย่างมีสติ

เทควันโดเป็นกีฬาที่นำศิลปะการต่อสู้ของโรมัน ญี่ปุ่น จีน เกาหลี อินเดีย มาประยุกต์และพัฒนาจนกลายมาเป็นศิลปะการป้องกันตัวโดยปราศจากอาวุธ และมีการสืบทอดศิลปะการป้องกันตัวในประเทศเกาหลีมากว่า ๒๐๐๐ ปี ในปี ๒๔๙๘ ได้มีการจัดตั้งองค์กรขึ้นมาในนาม "องค์กรควบคุมศิลปะแห่งชาติ" มีสมาชิกขององค์กรเป็นผู้ที่มีความสามารถและเชี่ยวชาญมารวมตัวกัน โดยมีนายพล ชอย ฮอง ฮี เป็นผู้นำและตั้งชื่อศิลปะการป้องกันตัวใหม่นี้ว่า "เทควันโด" หลังจากที่ประเทศเกาหลีได้รับการประกาศเอกราชเป็นอิสรภาพจากการปกครองของประเทศญี่ปุ่น หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ชาวเกาหลีได้เริ่มพัฒนาขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติขึ้น ปรมาจารย์ อาวุโส ซองคุกคี แห่งสำนักเทคิวโด (Taekwondo) ได้แสดงศิลปะการป้องกันตัวเทควันโดต่อหน้าประธานาธิบดีของสาธารณรัฐเกาหลี ฯพณฯ ยังแมนลี ทำให้เห็นความแตกต่างของศิลปะการต่อสู้แบบเทควันโดและแบบคาราเต้ของญี่ปุ่นได้อย่างสวยงามและแยบยล นับว่าเป็นครั้งแรกของการจุดประกายศิลปะนี้ให้สาธารณชนได้รับรู้ ต่อมาได้มีการเปิดโรงฝึก (Gymnasium) เพื่อสอนวิชาเทควันโดไปทั่วประเทศเกาหลี และหลังจากสงครามเกาหลี (พ.ศ. ๒๔๙๓-๒๔๙๖) วิชาเทควันโดได้รับความนิยมและแพร่หลายเป็นอย่างมาก ได้มีการผลิตและส่งผู้เชี่ยวชาญครูฝึกสอนวิชาเทควันโดออกไปเผยแพร่ยังต่างประเทศกว่า ๒,๐๐๐ คน และกว่า

๑๐๐ ประเทศทั่วโลก และในปี ๒๕๑๔ ได้มีการเสนอให้วิชาเทควันโดเป็นศิลปะการป้องกันตัวประจำชาติเกาหลี และมีการก่อตั้งศูนย์เทควันโดแห่งชาติ Kukkiwon ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศใต้ของกรุงโซล และได้ใช้เป็นศูนย์กลางการฝึก การแข่งขัน การบริหาร และการเผยแพร่วิชาเทควันโดตราบจนปัจจุบัน

ความเป็นมาของการเข้ามาเป็นกีฬาโอลิมปิก เนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๖ ได้มีการก่อตั้งสหพันธ์เทควันโดโลกสากล หรือ WTF (The World Taekwondo Federation) มีหน้าที่ดูแลประเทศสมาชิกกว่า ๑๐๘ ประเทศ และในปีเดียวกันนี้เองก็ได้เริ่มการแข่งขันชิงแชมป์เทควันโดระดับโลกขึ้น และได้จัดแข่งเป็นประจำทุก ๒ ปีตลอดมา เมื่อแรกก่อตั้งมีสมาชิกเพียง ๕๐ ประเทศ แต่ในปัจจุบันมีมากกว่า ๑๕๐ ประเทศ และในปี ๒๕๑๗ ประธานสหพันธ์คนแรกและคนปัจจุบัน คือ ดร. อุน ยอง คิม ได้ผลักดันให้มีการบรรจุกีฬาเทควันโดในเอเชียนเกมส์ และหลังจากนั้นเป็นต้นมากีฬาเทควันโดได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในทุกภูมิภาคของโลก จนในที่สุดคณะกรรมการโอลิมปิกสากลได้บรรจุให้มีการแข่งขันในระดับสากลอย่างเป็นทางการ ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ๒๐๐๐ ณ ประเทศออสเตรเลีย เทควันโดจึงได้นับเข้าไว้เป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งของการแข่งขันระดับสากลได้เป็นผลสำเร็จ

พนิดา บัวมณี

พี่พาน้องเที่ยวซาฟารีเวิลด์

เนื่องในวันเด็กแห่งชาติปี ๒๕๕๑ ปีนี้พี่โอรู้สึกตื่นเต้นเป็นอย่างมาก เพราะพี่โอสมัครเป็นตัวแทนของโรงเรียนพาน้องพิการไปเที่ยวซาฟารีเวิลด์ ซึ่งปีนี้ตรงกับวันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๑ ก่อนนอนพี่โอก็คิดว่าเด็กพิการที่ตาบอดจะไปเที่ยวกับพวกเราได้อย่างไร แล้วเราจะช่วยเหลือน้องๆ เขากันอย่างไรดีนะ คิดแล้วก็วิตกกังวลและเป็นห่วงน้องๆ แล้วคืนนี้พี่โอจะต้องเข้านอนแต่หัวค่ำเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมแต่เช้าเลย

และแล้ววันนี้ก็มาถึง ตอนเช้าอากาศแจ่มใส พี่โอตื่นแต่เช้าตรู่โดยที่คุณแม่ไม่ต้องปลุกเลยเพราะโอนอนแต่หัวค่ำ และวันนี้พี่โอก็จะมีโอกาสได้ทำความดีด้วยการพาน้องๆพิการไปเที่ยวที่ซาฟารีเวิลด์ พี่โอรู้สึกตื่นเต้นมากๆ เพราะไม่เคยได้ทำอย่างนี้มาก่อนเลยนะ เมื่อมาถึงยังจุดนัดหมายพบคุณครูและเพื่อนๆ หลายโรงเรียนมากันพร้อมหน้าพร้อมตา ทุกคนรู้สึกดีใจและกระตือรือร้นพร้อมที่จะพาน้องๆไปเที่ยวกันแล้ว

ครั้งแรกที่พี่โอเจอน้องๆ เหล่านี้ พี่โอรู้สึกกลัวว่าจะดูแลน้องๆ พิการไม่ได้เพราะไม่ทราบว่าจะต้องปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อเวลาอยู่กับน้องๆ ซึ่งน้องเหล่านี้มีทั้งน้องที่บกพร่องทางการได้ยิน บกพร่องทางสติปัญญา บกพร่องทางการเห็น และบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ แต่ก็โชคดีที่มีผู้ใหญ่ใจดีให้คำแนะนำกับพวกเราทุกคน เช่น น้องที่ไม่ได้ยินก็ต้องใช้ดูริมฝีปากหรือใช้ภาษามือ น้องที่มองไม่เห็นก็ต้องให้เกาะแขนที่เดิน คอยบรรยายภาพให้ให้น้องรู้และเข้าใจด้วยหรือไม่ก็ต้องให้น้องได้สัมผัสของจริง น้องที่บกพร่องทางสติปัญญาก็ต้องคอย

ภาพ : นางสาวนุชจรี บำเพ็ญ ม.๔/๒
โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์

ดูแลเป็นพิเศษอย่าให้ห่าง ส่วนน้องที่บกพร่องทางร่างกายก็ต้องนั่งรถเข็น พี่ๆ ต้องเข็นน้องไปทุกหนทุกแห่ง เมื่อพี่ทุกคนรู้และเข้าใจการดูแลน้องแล้วก็รู้สึกสบายใจขึ้นมาก สิ่งที่คิดและกังวลก็หายไปโดยปริยาย และตอนนี้พวกเราทุกคนก็พร้อมที่จะออกเดินทางกันแล้ว อ๋อ! เกือบลืมก่อนจะออกเดินทางพวกเราได้รับแจกหมวกกันแดดร้อนทุกคนเลยนะ จากมูลนิธิคุณพุ่ม พวกเรารู้สึกปลาบปลื้มเป็นอย่างยิ่ง

เมื่อเดินทางมาถึงซาฟารีเวิลด์ ส่วนแรกที่พวกเราได้เข้าไปดูคือสวนสัตว์เปิดซาฟารีปาร์คน้องๆ รู้สึกตื่นเต้นกันอย่างมาก เพราะมีทั้งสัตว์ป่าและสัตว์ทั่วไปหลายชนิดอาศัยอยู่แต่แยกกันอยู่เป็นส่วนๆ นะ เช่น สิงโต เสือ นกกระจอกเทศ ม้าลาย กวาง ยีราฟ แรด อูฐ ฯลฯ ต่อไปพวกเราก็ได้เข้าไปดูการแสดงของสัตว์แสนรู้ต่างๆ ในมารีนปาร์ค เมื่อพวกเรามาถึงประตูทางเข้าก็

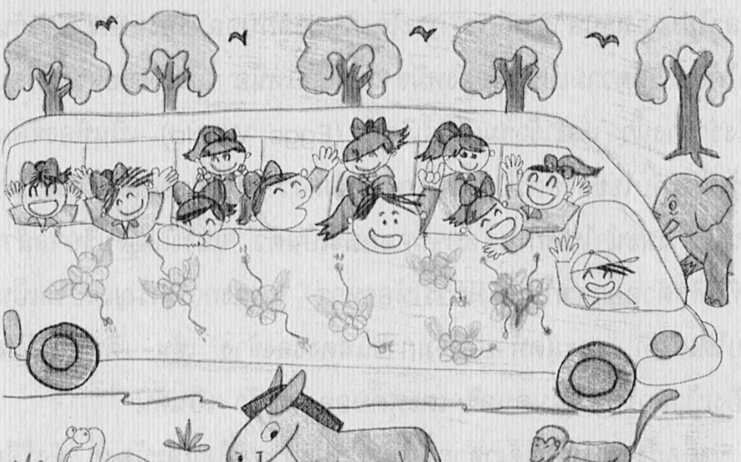

ภาพ : นางสาวนิภาพร ชนะชล โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์

รู้สึกตื่นตาตื่นใจมากที่มีตุ๊กตาสัตว์ตัวโต ดอกไม้สวยๆ มากมาย และที่สำคัญวันนี้น้องๆพิการและพี่โอจะได้เป็นดาราหน้ากล้องด้วยนะ เพราะว่ามีสื่อมวลชนช่องต่างๆ มาสัมภาษณ์และถ่ายภาพพวกเราออกโทรทัศน์ และที่เด็ดก็คือพวกเราได้ออกสะเก็ดข่าวช่อง ๗ สีด้วย เมื่อเข้าไปในมารีนปาร์คเพื่อดูการแสดงของสัตว์แสนรู้ต่างๆ น้องๆ พิการก็มีส่วนร่วมในการแสดงของสัตว์ด้วยนะ เช่น ให้ปลาโลมาหอมแก้ม ให้อาหารนก น้องที่มองไม่เห็นก็ได้สัมผัสสัตว์ต่างๆ เช่น สิงโตทะเล ช้าง น้องๆ ทุกคนมีความสุขมาก ส่วนการแสดงของสัตว์แสนรู้ต่างๆ มีอะไรบ้างพี่โอจะทยอยเล่าให้ฟังนะ ตามมาเลยค่ะ

ลำดับแรกพี่โอและน้องๆ ได้ดูลิงอุรังอุตังแสดงการชกมวย เล่นละครร้องเพลง ชมสิงโตทะเลแสดงการเตะฟุตบอล ร้องเพลง เก็บของ และนกแสดงการบวกเลข ร้องเพลง ร้องไห้ ปั่นจักรยาน ฯลฯ เมื่อถึงเวลาเที่ยงพวกเราก็พักรับประทานอาหารแสนอร่อยกัน ในภาคบ่ายพวกเราทุกคนก็ได้ชมการแสดงของปลาโลมาและปลาวาฬขาว กระโดดโหม่งลูกบอล ร้องเพลง แข่งขันว่ายน้ำ ต่อมาได้ชมชีวิตความเป็นอยู่ของหมีขาวขั้วโลกเหนือ และตัววอลรัสหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าช้างน้ำ และเข้าชมเอ็กส์เวิลด์ (Eggs World) เป็นห้องจัดแสดงให้ความรู้เกี่ยวกับไข่ของสัตว์ปีกทั้งหลาย แสดงวงจรชีวิตของสัตว์ปีก โดยเริ่มตั้งแต่เป็นไข่ และนำไปฟักในตู้อบจนออกมาเป็นตัว และมีห้องบริบาลสำหรับลูกนกที่เพิ่งฟักตัวออกจากไข่ มีการให้อาหาร แสดงการเจริญเติบโตเป็นระยะๆ จนเติบโตเต็มที่ และสุดท้ายได้ชมการแสดงของช้าง เช่น เดินบนเส้นลวด ๒ เส้น ยิงเป้าลูกโป่ง เล่นดนตรี เตะฟุตบอล ต่อตัว เป็นต้น

เมื่อถึงเวลาเย็นได้เวลากลับบ้านกันแล้ว พี่โอและน้องๆ ยังรู้สึกสนุกมีความสุขกันมากจนไม่อยากจะกลับบ้าน แต่จะทำอย่างไรได้ เขาให้กลับก็ต้องกลับละนะ เดี๋ยวเขาให้อยู่นอนกับเหล่าสัตว์ทั้งหลายตายแน่ๆ เลย ทุกคนก็เลย

ภาพ : รัตนาภรณ์ ธรรมศิวพัฒน์ หนูชื่อน้องเอื้องค่ะ ม.๑/๑
โรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูล

ต้องกลับแบบโดนบังคับไปในตัว และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้ทำให้พี่โอเข้าใจว่าสิ่งที่น้องเขาเป็นไม่ว่าจะพิการแบบใด ก็ล้วนแต่ต้องการความรักความเอาใจใส่และความเข้าใจจากผู้อื่นทั้งนั้น ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงทำให้พวกเราทุกคน พร้อมเสียสละทั้งแรงกายแรงใจที่จะดูแลน้องๆ ทุกคนอย่างดีที่สุด และน้องๆ ทุกคนก็เป็นกันเองและสอนภาษามือง่ายๆ ให้อีกในระหว่างการไปเที่ยวชมสัตว์ต่างๆ ดูพวกเขามีความสุขกันมาก ทุกคนมีความสามัคคีกันเป็นอย่างดีคอยดูแลกันตลอดเวลา

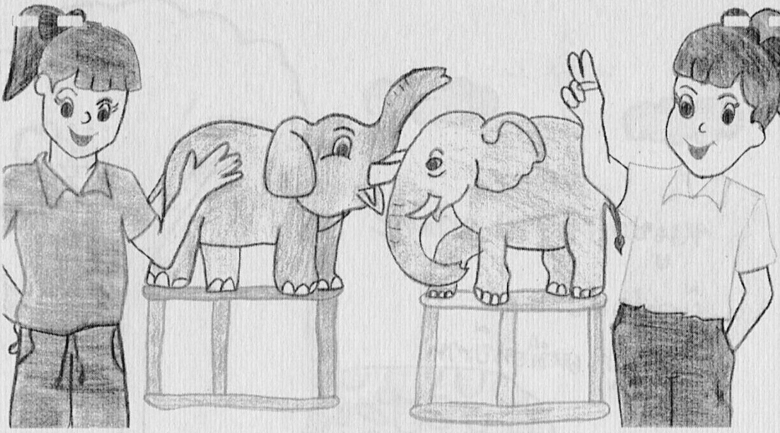

วันนี้หนูรู้สึกดีใจมากค่ะ ที่ได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่ที่ซาฟารีเวิลด์ ได้พบเพื่อนๆ ซึ่งมาจากโรงเรียนอื่นๆ และพี่ๆ จากโรงเรียนวัดมกุฏกษัตริย์ ที่ดูแลน้องๆ เป็นอย่างดี และสิ่งที่หนูประทับใจคือ การแสดงของช้างน่ารักมากค่ะ ช้างเต้นรำสวยจริงๆ รวมถึงการแสดงของปลาโลมา แมวน้ำ นก ลิง และอื่นๆ เขาช่างเป็นสัตว์ที่แสนรู้และฉลาดจริงๆ หนูขอบคุณท่านอาจารย์มากค่ะ ที่เห็นความสำคัญของเด็กพิการ

นางสาวธีรารัตน์ หุนนารา ม.๕

สุดท้ายพี่โออยากจะบอกพวกเราทุกคนว่าที่พวกเราได้มาเที่ยวกันในวันนี้ก็เพราะมีผู้ใหญ่ใจดีมอบโอกาสให้กับพวกเราในครั้งนี้ คือ คณะผู้บริหารและบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่จัดสรรงบสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการพาเที่ยวทั้งหมด และที่สำคัญพวกเราได้มีโอกาสที่ดีได้รับความรู้ รับประสบการณ์โดยตรง ได้เปิดโลกกว้างสู่การเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีประโยชน์อย่างมาก และได้ความผูกพันมิตรภาพระหว่างเพื่อนซึ่งทั้งหมดนี้อาจหาได้ไม่ง่ายมากนัก จึงเป็นความประทับใจและจะอยู่ในความทรงจำที่ดีของทุกคนตลอดไป

สิริเพ็ญ ปิ่นฟ้า

ชีวิตครูริมเล

ในปี พ.ศ.๒๕๓๙ ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้รับราชการครู ณ โรงเรียนบ้านเกาะแลหนัง อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นอำเภอที่อยู่ติดกับชายแดน อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ห่างจากถิ่นฐานภูมิลำเนาของข้าพเจ้ามากกว่า ๘๐ กิโลเมตร นับตั้งแต่วันแรกของการมารายงานตัว สิ่งแรกที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสะดุดตาและประทับใจไม่มีวันลืมคือสะพานไม้เก่าๆ ทางเข้าโรงเรียน ซึ่งเมื่อจะนั่งรถมอเตอร์ไซค์ข้ามเมื่อไรข้าพเจ้าต้องหลับตา ภาวนานึกถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อย่าให้ตกลงไปในลำคลองนี้เลย สภาพโดยทั่วไปจะเป็นชุมชนริมทะเล ผู้คนประกอบอาชีพชาวประมงโดยส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๑๐๐ และใช้ภาษามลายูท้องถิ่น (ภาษายาวี) เป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารกัน

เมื่อเข้ามาปฏิบัติหน้าที่สอน ข้าพเจ้าก็ประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยและการติดต่อสื่อสารของนักเรียน นั่นก็คือนักเรียน ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทยไม่ได้ ข้าพเจ้าต้องปรับตัวเองให้เข้ากับนักเรียนและชุมชนให้ได้มากที่สุด นักเรียนบางคนก็พูดยาวีกับข้าพเจ้า บางคนก็พยายามใช้ภาษาไทย

กับข้าพเจ้า ทั้งที่บางครั้งก็พูดผิดๆ เรียงคำไม่ถูกต้อง ข้าพเจ้าต้องถามซ้ำหลายๆ ครั้ง จนข้าพเจ้าและนักเรียนเข้าใจกัน ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาที่ข้าพเจ้าต้องพยายามหาวิธีการต่างๆ มาฝึกฝน ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้ดีขึ้น สามารถติดต่อกับสังคมภายนอกได้

เหตุการณ์สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้ายากจะลืม คือ เมื่อ ๓-๕ ปีที่ผ่านมา เมื่อถึงฤดูฝน ทางเข้าโรงเรียนจะเป็นดินแดง ดินเหนียว ลื่นเป็นโคลน หรือที่ข้าพเจ้าได้ยินเพื่อนครูพูดกันว่า "สะหลุด" ซึ่งหมายถึงโคลนดินนั่นเอง ทำให้รถเข้าออกลำบาก ไม่ว่าจะเป็นรถมอเตอร์ไซค์ หรือรถยนต์ บรรดาเพื่อนครูก็ต้องจอดรถไว้หน้าซอย หรือที่เรียกกันว่า หน้าเกาะ ถอดรองเท้าเดินเข้าไปในโรงเรียนเกือบ ๒ กิโลเมตร และยังต้องหอบหิ้วข้าวของพะรุงพะรัง กระเป๋าบ้าง กับข้าวบ้างเพื่อเป็นอาหารกลางวันนักเรียนทั้งโรงเรียน แม้จะเหนื่อย ลำบาก แต่ก็มีความสุข เป็นความภาคภูมิใจ แสดงถึงความรักสามัคคีและเสียสละของเพื่อนครู เป็นความรู้สึกที่ต้องระลึกไว้เสมอว่าคนเป็นครูต้องอดทน ไม่ย่อท้อ ให้นึกไว้เสมอว่าที่โรงเรียนยังมีนักเรียนคอยเราอยู่

แม้ในสภาพปัจจุบัน ความเจริญได้เริ่มเข้ามาในชุมชนเกาะแลหนังมากขึ้น สะพานที่เคยเป็นสะพานเก่าๆ ก็กลับเป็นสะพานคอนกรีต ชุมชนเริ่มเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น นักเรียนพูดภาษาไทยได้ดีมากขึ้น อย่างไรก็ตามภาระของข้าพเจ้าและเพื่อนครูยังต้องดำเนินต่อไป เพื่อสอนให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี สามารถอยู่ในสังคมได้และช่วยสร้างเสริมให้สังคมชายแดนภาคใต้สงบสุข ก้าวหน้ายิ่งๆ ขึ้นไป

จิราพิชญ์ ขวัญพรหม
โรงเรียนวัดท่าช้าง จังหวัดสงขลา

หิ่งห้อยกับลำพู

บ้านฉันอยู่ริมคลอง และมีต้นลำพูต้นใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง เวลาดอกลำพูบาน สีขาวออกชมพู ยามต้องแสงตะวันในยามเช้า มองดูสวยงามยิ่งนัก แมลงภู่ ผึ้ง บินมาเคล้าคลึงดูดน้ำหวาน ยามพลบค่ำหิ่งห้อยจะแห่กันมาจับอยู่บนต้นลำพู แสงระยิบระยับเต็มไปหมด ฉันนั่งดูบนแคร่ด้วยความแปลกใจ วันเวลาผ่านไปดอกลำพูร่วงหล่น จะมีฝักอ่อนออกมาแทนที่ ฉันเก็บฝักอ่อนให้ม๊ะ เพื่อกินกับขนมจีน ม๊ะบอกว่า “กินฝักอ่อนลำพูกับขนมจีนเข้ากันดี” แต่ฉันคิดว่ากินกับแกงไตปลาได้อร่อยกว่า

ใกล้ค่ำแล้ว เสียงเพลงที่ครูไพซอลแต่งให้พวกเราร้องเริ่มดังแผ่วเบาเข้ามา “ลำพูเอย เจ้าคู่หิ่งห้อย ยามตะวันคล้อย หิ่งห้อยเปล่งแสงบนต้นลำพู ดึกๆ ยังหนาวอยู่ ยังแต่ต้นลำพูไร้แสงหิ่งห้อย” สิ้นแสงหิ่งห้อย ความมืดมิดเข้าแทนที่ ฉันลุกจากแคร่เข้ากระท่อมเพื่อเดินเข้าไปนอน ฉันอยากพักผ่อนเช่นเดียวกับหิ่งห้อย

เชิดชู กาฬวงศ์
โรงเรียนบ้านเกาะแลหนัง
จังหวัดสงขลา

เยาวชน : คนเก่งในรอบปี ๒๕๕๑

ในรอบปี ๒๕๕๑ ที่ผ่านมาเยาวชนไทยได้สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติหลายด้านด้วยกัน เริ่มด้วยการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการระหว่างประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นสนามแข่งขันงานวิชาการระดับโลกที่เยาวชนจากหลายประเทศเข้าร่วมชิงชัย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ได้คัดเลือกนักเรียนไทยจำนวน ๒๓ คน เป็นผู้แทนเข้าร่วมแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ๒๐๐๘ นักเรียนไทยทุกคนสามารถสร้างชื่อเสียงให้ชาติด้วยการคว้ารางวัลกลับมาได้อย่างสมศักดิ์ศรี คว้ารางวัล ๑๑ เหรียญทอง ๑๐ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง ขอแสดงความยินดีกับเยาวชนคนเก่งทุกคนกับการแข่งขันแต่ละประเภทดังนี้

คอมพิวเตอร์โอลิมปิกวิชาการ ๒๐๐๘ ณ กรุงไคโร ประเทศอียิปต์ มีผู้เข้าร่วมแข่งขันประมาณ ๓๐๐ คน จาก ๗๗ ประเทศ ปรากฏว่าผู้แทนนักเรียนไทยทั้ง ๔ คนได้คว้ารางวัล ๒ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน และ

๑ เหรียญทองแดง โดยรางวัลเหรียญทองเป็นผลงานของนายภานุพงศ์ ภาสุภัทร โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ซึ่งสามารถทำคะแนนเป็นอันดับ ๒ ของโลก ส่วนเหรียญทองอีกหนึ่งเหรียญเป็นผลงานของนายธนะ วัฒนวารุณ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเช่นกัน ๑ เหรียญเงินเป็นผลงานของนายอาภาพงศ์ จันทร์ทอง โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และ ๑ เหรียญทองแดงเป็นผลงานของนายวิสิฐ ภัทรนุธาพร โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ชีววิทยาโอลิมปิกวิชาการ ๒๐๐๘ ณ เมืองมุมไบ ประเทศอินเดีย มีผู้เข้าร่วมแข่งขันประมาณ ๒๐๐ คน จาก ๕๕ ประเทศ ปรากฏว่าผู้แทนนักเรียนไทยทั้ง ๔ คนได้คว้ารางวัล ๓ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน โดยรางวัลเหรียญทองเป็นผลงานของนายธนา ทองศรีคำ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ซึ่งสามารถทำคะแนนเป็นลำดับที่ ๙ ของโลก และได้คะแนนสูงสุดในด้านกายวิภาคและสรีรวิทยาในปฏิบัติการสัตว์ เหรียญทองอีกเหรียญเป็นผลงานของนางสาวอติพร เทอดโยธิน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ซึ่งได้คะแนนสูงสุดในด้านกายวิภาคและสรีรวิทยาในปฏิบัติการพืช และรางวัลเหรียญทองที่ ๓ เป็นผลงานของนายเชาว์ เจริญกิจขจร โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ส่วนอีก ๑ เหรียญเงินเป็นผลงานของนายภควัต จงสถิตเกียรติ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

คณิตศาสตร์โอลิมปิกวิชาการ ๒๐๐๘ ณ กรุงมาดริด ประเทศสเปน มีผู้เข้าร่วมแข่งขัน ๕๓๕ คน จาก ๙๗ ประเทศ ซึ่งผลการแข่งขันปรากฏว่า ผู้แทนนักเรียนไทยสามารถทำคะแนนรวมเป็นอันดับที่ ๖ ซึ่งเป็นอันดับที่ดีที่สุดตั้งแต่ประเทศไทยเข้าร่วมการแข่งขันคณิตศาสตร์โอลิมปิกเป็นต้นมา คือ นักเรียนไทยทั้ง ๖ คนได้คว้ารางวัล ๒ เหรียญทอง ๓ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง ดังนี้

๒ เหรียญทองเป็นผลงานของเด็กชายพศิน มนูรังษี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย และนายวรัตถ์ สุขสมปอง โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

๓ เหรียญเงินเป็นผลงานของนายศุภณัฐ คำตื้อ นายสุธี เรืองวิเศษ และนายปยุต พันธวงศ์เดชา ทั้ง ๓ คนเป็นนักเรียนจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

และ ๑ เหรียญทองแดงเป็นผลงานของนายพชรพล สุเทพารักษ์ นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

เคมีโอลิมปิกวิชาการ ๒๐๐๘ ณ กรุงบูดาเปสต์ ประเทศฮังการี ผู้แทนนักเรียนทั้ง ๔ คนได้ประสบความสำเร็จได้ ๑ เหรียญทอง ๓ เหรียญเงิน โดยเหรียญทองเป็นผลงานของนายภาคภูมิ อังพานิชเจริญ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ส่วน ๓ เหรียญเงินเป็นผลงานของ นายเฉลิมชัย โกเมนธรรมโสภณ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ นายเตชินท์ จุลเทศ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และนายธนธรณ์ ขอทวีวัฒนา โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ฟิสิกส์โอลิมปิกวิชาการ ๒๐๐๘ ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม ผลปรากฏว่านักเรียนไทยสามารถทำได้ ๓ เหรียญทอง ๒ เหรียญเงิน เป็นผลงาน

เยี่ยมที่สุดเท่าที่เคยร่วมการแข่งขันเป็นต้นมา โดย ๓ เหรียญทองเป็นผลงานของ นายพลณพ สมุทรประภูติ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา นายณภัทร ภู่วุฒิกุล โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และนายกวิน สุรกิจบวร โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ส่วน ๒ เหรียญเงินเป็นผลงานของนายวิศรุต ปิ่นรอด โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และนายคามิน ศิริวัฒน์เวชกุล โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

รางวัลโอลิมปิกวิชาการ ๒๐๐๘ ครั้งนี้ได้มาด้วยความอดทนความมานะพยายามของผู้แทนนักเรียนทุกคนที่ต้องฝึกเรียนรู้ด้วยตนเอง สะสมเพิ่มพูนความรู้เพื่อใช้ในการแข่งขันซึ่งเป็นระดับที่ลึกซึ้งกว่าที่มีในการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วไป เน้นความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ต้องผ่านการฝึกฝนการแก้ปัญหาและทักษะที่ซ้ำซ้อนที่ต้องอาศัยหลักการและการประยุกต์ใช้อย่างมีเหตุมีผล เด็กชายพศิน มนูรังษี ได้เหรียญทองคณิตศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศเป็นผู้แทนประเทศไทยที่อายุน้อยที่สุดให้เคล็ดลับว่า "เทคนิคการเรียนดีของผมคืออย่าปล่อยให้เครียด ถ้าเครียดจะเล่นกับเพื่อนๆ และพักผ่อนอย่าฝืนตัวเองเกินไป แบ่งเวลาให้เหมาะสม" นายพลณพ สมุทรประภูติ เจ้าของเหรียญทองฟิสิกส์โอลิมปิก กล่าวว่า "การเข้าร่วมโครงการโอลิมปิกวิชาการทำให้ได้เรียนรู้ สร้างความมุ่งมั่นโดยอยู่กับปัญหานานๆ จนสามารถแก้ได้สำเร็จ เคล็ดลับการเรียนดีคือตั้งใจเรียนใช้จินตนาการเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่เรียนแจ่มชัดขึ้น ไม่ท้อเมื่อเจอเรื่องยากๆ ฝากถึงเพื่อนๆ ว่าขอให้ยึดมั่นในแนวทางของตนเองอย่าเห่อตามค่านิยมหรือกระแสใดๆ"

น้องๆ ที่ใฝ่ฝันที่จะสร้างผลงานทางวิชาการให้เป็นเกียรติประวัติทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และโรงเรียนก่อนที่จะจบมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจะขอเป็นส่วนหนึ่งในโอลิมปิกวิชาการระหว่างประเทศในปีต่อๆ ไปนั้น ในปีนี้รุ่นพี่มีข้อคิดดีๆ สำหรับน้องๆ นายธนา ทองศรีคำ เจ้าของเหรียญทองชีววิทยา

โอลิมปิกระหว่างประเทศ กล่าวว่า "พวกเราทุกคนที่เป็นตัวแทนประเทศไทย ได้พยายามเต็มที่เพื่อสร้างชื่อเสียงให้ชาติและพิสูจน์ว่าคนไทยก็สามารถไปยืนในอันดับต้นๆ ได้ในแวดวงวิชาการ แต่นี่ก็เป็นเพียงแง่มุมเดียว ทุกๆ คนต่างก็กำลังทำชื่อเสียงให้กับประเทศเช่นกัน แต่เป็นด้านที่ตนเองถนัด ดังนั้นสิ่งสำคัญที่สุดคือ การทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ ใช้ความสามารถให้เป็นประโยชน์ทำในสิ่งที่ตนเองถนัดด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ"

ได้รู้เช่นนี้แล้ว น้องๆ ก็คงมีกำลังใจและเพียรพยายามฝึกฝนอย่าท้อถอยทำในสิ่งที่ตนเองถนัด เพิ่มประสบการณ์เรียนรู้อยู่เสมอ สักวันหนึ่งเราก็จะถึงดวงดาวอย่างแน่นอน

ส่วนผู้ที่สนใจงานประดิษฐ์หุ่นยนต์ ในปี ๒๐๐๘ นี้มีการแข่งขันระดับนานาชาติที่สำคัญคือการ**แข่งขันโรโบคัพ เรสคิว หรือหุ่นยนต์กู้ภัยโลก** ในสนามแข่งขันหุ่นยนต์โลก เวิลด์ โรโบคัพ ๒๐๐๘ ที่เมืองซูโจว ประเทศจีน นักเรียนไทยสามารถคว้าแชมป์รางวัลที่ ๑ ครองแชมป์โลกสมัยที่ ๓ ได้อย่างงดงาม ชนะชาติไฮเทค เช่น ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกาได้อย่างฉลุย โดยทีมจากอิหร่านและเยอรมนีได้รางวัลอันดับที่ ๒ และ ๓ ตามลำดับ

ทีมนักเรียนไทยที่ชนะเลิศทำคะแนนสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งในการแข่งขันโรโบคัพ เรสคิว และยังคว้าตำแหน่งรางวัลเทคนิคยอดเยี่ยมด้านหุ่นยนต์สมรรถนะสูง หรือ BEST IN CLASS MOBILITY พ่วงอีก ๑ รางวัล คือ **ทีมพลาสมา อาร์เอ็กซ์ (Plasma RX)** ประกอบด้วย นางสาวนวรัตน์ เติมธนาสมบัติ นายกมล จึงเสถียรทรัพย์ นายชนินท์ จันมา และนายยุทธนา สุทธสุภา

นางสาวนวรัตน์ เติมธนาสมบัติ หัวหน้าทีมพลาสมา อาร์เอ็กซ์ มีข้อคิดฝากน้องๆ ว่า "หวังว่าการแข่งขันครั้งนี้จะกระตุ้นให้เด็กไทยพัฒนาความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีด้านต่างๆ ซึ่งไม่เฉพาะหุ่นยนต์กู้ภัยเท่านั้น

และอยากให้ผู้ใหญ่ในหน่วยงานต่างๆ หันมาสนับสนุนเยาวชนไทย เพราะเรามีความสามารถไม่แพ้เยาวชนจากชาติอื่น”

ในกลุ่มเยาวชนไทยที่มีความสามารถด้านอักษรศาสตร์ มี**การแข่งขันระดับนานาชาติทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ**ในชื่อว่า World Creativity Festival ครั้งที่ ๔ จัดที่เมืองแดจน (Daejeon) ประเทศเกาหลีใต้ เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๑ โดยวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน คือเพื่อให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ และสามารถแสดงความสามารถในการนำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษ ด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และประสบการณ์ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ปี ๒๕๕๑ นี้ได้กำหนดหัวข้อให้นักเรียนแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม มีทีมเข้าแข่งขันรวม ๑๐ ประเทศด้วยกัน ได้แก่ สิงคโปร์ จีน บาห์เรน ซาอุดิอาระเบีย กาตาร์ มองโกเลีย ไต้หวัน เม็กซิโก เกาหลีใต้ และไทย ผลการประกวดปรากฏว่านักเรียนไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สามารถคว้ารางวัลชนะเลิศ และรางวัลเหรียญเงินเป็นผลสำเร็จ โดยผลงานชนะเลิศเป็นทีมจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ประกอบด้วยเด็กหญิงนันทวัน ธรรมเทิดไทย และเด็กหญิงศศิมา สุมนาวดี ส่วนผลงานเหรียญเงินเป็นทีมจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

การแข่งขันด้านภาษาอังกฤษในระดับนานาชาติอีกรายการหนึ่ง คือ **มหกรรมเกมกีฬาเพื่อการศึกษา** “ไซเบอร์ดิค ครอสเวิร์ดเกม เยาวชนนานาชาติ ครั้งที่ ๒๐” มีตัวแทนนักเรียนจาก ๕ ประเทศเข้าร่วมแข่งขันประกอบด้วย เกาหลี มาเลเซีย อังกฤษ ฟิลิปปินส์ และไทย แบ่งการแข่งขันเป็น ๕ รุ่น คือ ประถมศึกษาตอนต้น ประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และประชาชนทั่วไป ผลปรากฏว่านักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถเอาชนะแชมป์เก่าจากประเทศมาเลเซียได้เป็นผลสำเร็จ

รางวัลชนะเลิศดังกล่าวเป็นความสามารถของนายจรัส วรพจน์พิศุทธิ์ นักเรียนชั้น ม. ๔ โรงเรียนอัสสัมชัญ ซึ่งจะต้องเข้าแข่งขัน World Youth 2008 ที่จะจัดที่ประเทศมาเลเซีย นายจรัส วรพจน์พิศุทธิ์ ได้เล่าถึงการแข่งขันว่า "ตื่นเต้นสุดสุด เล่นครอสเวิร์ดมา ๔ ปีแล้ว เริ่มจากพี่ชายแนะนำให้เล่น และลงสนามแข่งขันมาเรื่อยๆ จนเข้าสู่รายการนี้ เล่นกับเพื่อนๆ ที่โรงเรียนด้วย ซ้อมเล่นกับพี่ชายบ้าง คิดว่าช่วยให้จำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น"

ส่วนเยาวชนไทยที่สนใจทางด้านศิลปะในระดับนานาชาติ มีการแข่งขันการประกวดศิลปะเด็กนานาชาติ Shankar's International Children's Competition ครั้งที่ ๕๗ ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย มีประเทศต่างๆ ทั่วโลกรวม ๗๐ ประเทศเข้าแข่งขัน มีผลงานศิลปะเด็กเข้าร่วมประกวดเป็นจำนวนหลายหมื่นภาพปรากฏว่าเยาวชนไทยก็ได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติด้วยการคว้ารางวัลเหรียญทองยาวหะราล เนห์รูอนุสรณ์ (Jawaharlal Nehru Memorial Gold Medal) ขอแสดงความยินดีกับนายธีรวัฒน์ จันทร์แสตมป์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ศูนย์ศิลป์สิรินธร โรงเรียนศรีสงครามวิทยาลัย จังหวัดเลย ได้คว้ารางวัลเหรียญทองจากผลงานชื่อ อาบน้ำ นอกจากนี้เยาวชนไทยในโรงเรียนดังกล่าวยังได้รับรางวัลเกียรตินิยมเหรียญเงินอีก ๓ รางวัล ได้แก่ นางสาวขนิษฐา ขินคำ จากผลงานชื่อ บุญบั้งไฟ นายปฐวี เตตะมะ จากผลงานชื่อ ชีวิตพอเพียง และนางสาวธัญญารัตน์ บุญชื่น จากผลงานชื่อ อยู่อย่างพอเพียง

การประกวดวาดภาพศิลปะระดับโลกของแอคคิวเช็ค Accu-Chek ที่เยอรมนีสำหรับเยาวชนผู้มีสภาวะเบาหวานทั่วโลก ซึ่งมีผลงานศิลปะของเยาวชนจาก ๒๐ ประเทศ ส่งเข้ามาร่วมประกวดภายใต้หัวข้อ "ชีวิตเบาหวานของฉันคงง่ายขึ้นถ้า..." ปรากฏว่าภาพระบายสีฝีมือเด็กไทยคว้ารางวัลชนะเลิศ Accu-

Chek Art Contest ระดับนานาชาติ ครั้งที่ ๖ ในกลุ่มอายุ ๑๐-๑๓ ปี มาครอบครอง เป็นผลงานของเด็กหญิงจินห์จุฑา มาโหมด จากผลงานชื่อ "เปิดประตูใจให้กับเทคโนโลยี" น้องจีจี้หรือเด็กหญิงจินห์จุฑา มาโหมด เล่าว่า อยากให้ภาพสื่อความหมายว่า ถ้าเปิดใจรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่สามารถพัฒนาให้ผู้มีภาวะเบาหวานได้มีชีวิตที่สะดวกและง่ายขึ้น ก็จะใช้ชีวิตอยู่กับเบาหวานได้อย่างมีความสุขและไม่เสี่ยงต่ออันตรายด้วย"

รางวัลที่ได้รับดังกล่าวเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่แสดงถึงคุณค่าของเยาวชนไทยในเวทีระดับนานาชาติ ความสามารถดังกล่าวต้องเริ่มที่การค้นพบตัวเอง จุดประกายความฝันของตนเองด้วยความมุ่งมั่น และฝึกฝนเพิ่มพูนทักษะความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ สักวันหนึ่งก็จะสามารถคว้าดวงดาวได้เช่นกัน ขอเป็นกำลังใจสำหรับน้องๆ ทุกคน

ผลงานของน้องๆ คนเก่งในระดับประเทศมีอีกหลายรายการที่น่ายกย่อง เช่น รางวัลยอดเยี่ยม ดีเยี่ยม และดีเด่นใน**การประกวดโครงงานคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ** ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่คณะนักเรียนจากทั่วภูมิภาคของไทยได้ร่วมเข้าโครงการและสามารถสร้างผลงานที่แสดงทั้งความรู้ ความสามารถและที่สำคัญคือ "คุณธรรม จริยธรรม" ในหัวข้อ "เยาวชนไทยทำดีถวายในหลวง" มากกว่า ๑๐,๐๐๐ โครงงาน เรียกว่าเชิดชูเยาวชนที่เก่ง ดี มีความสุขให้อยู่คู่กับสังคมไทยต่อไป ซึ่ง ๙ โครงงานยอดเยี่ยมได้รับโล่รางวัลจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ใครสนใจโครงงานคุณธรรมดังกล่าว หาอ่านจากหนังสือ "บันทึกความสำเร็จเยาวชนไทยทำดีถวายในหลวง" ได้

ขอเชิญชวนให้เยาวชนรุ่นน้องติดตามผลงานของเยาวชนรุ่นพี่ เช่น คณะนักเรียน จำนวน ๖ คน ที่ได้รับการคัดเลือกจาก**ผลงานการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่โดดเด่นจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน** ให้

เดินทางไปประเทศอินเดียและเนปาล เพื่อนมัสการสังเวชนียสถาน ๔ ตำบล นักเรียนชุดนี้ประกอบด้วย นายธีรศักดิ์ ลำพอง และนางสาวเกษมณี จงเจียมดี โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ กทม. นางสาวอารียา โพธิ์ขันชัย โรงเรียนหนองสองห้องวิทยา จ.ขอนแก่น นางสาวชนนพิมพ์ สอนใจ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติพระศรีนครินทร จ.พะเยา นางสาวกานดา สวัสดิ์จาตุรงค์ โรงเรียนสามพร้าววิทยา จ.อุดรธานี นายสุรศักดิ์ ป้องศร โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ จ.ศรีสะเกษ คณะนักเรียนชุดนี้ได้ถ่ายทำสารคดีเรื่องราวของสังเวชนียสถาน และวิถีชีวิตของชาวอินเดียในแง่มุมประสบการณ์ของเยาวชน ถ่ายทอดในหนังสือเรื่อง "อินเดียผวาก่อนไป อาลัยเมื่อจากลา" เป็นประสบการณ์ของเยาวชนอีกกลุ่มหนึ่งที่กล่าวได้ว่ายอดเยี่ยมและเยี่ยมยอด ที่น้องๆ ควรได้อ่าน เพราะนอกจากจะเป็นตัวอย่างของการทำดีได้ดีแล้ว ยังเป็นความภาคภูมิใจที่น่าจะเผยแพร่ต่อไป

สุดท้ายขอแสดงความยินดีกับนักเรียนทุกคนในทุกสังกัดทั่วประเทศที่ได้รับรางวัลจาก**การแข่งขัน "เพชรยอดมงกุฎ ปี ๒๕๕๑"** ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ ๑-๔ การแข่งขันดังกล่าวถือเป็นเวทีความเป็นเลิศทางวิชาการในระดับประเทศที่เป็นความร่วมมือส่งเสริมการศึกษาของบวร หรือบ้าน วัด และโรงเรียนอย่างแท้จริง สำหรับนักเรียนไทยที่มีความสามารถในทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น พระพุทธศาสนา และประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ในปีนี้ถือเป็นปีแรกของการแข่งขัน "ประวัติศาสตร์เพชรยอดมงกุฎ ครั้งที่ ๑" ชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ จึงขอเสนอรายชื่อผู้ชนะเลิศเหรียญทองประวัติศาสตร์เพชรยอดมงกุฎ ระดับช่วงชั้นที่ ๑ เป็นผลงานของเด็กชายสรัล สิริธนาคล โรงเรียนอุดมวิทยา จังหวัดราชบุรี ระดับช่วงชั้นที่ ๒ เป็นผลงานของเด็กหญิงธันยพร บุญพันธ โรงเรียนอนุบาลสุธีพร

จังหวัดนครปฐม ระดับช่วงชั้นที่ ๓ เป็นผลงานของเด็กชายภัทรวีร์ สุญทุกข์ โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนช่วงชั้นที่ ๔ เป็นผลงานของนายพชร ชินอ่อน โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น

ตัวอย่างผลงานของเยาวชนไทยเหล่านี้คงเป็นแรงกระตุ้นน้องๆ ได้ส่วนหนึ่ง อย่าลืมว่าเราทุกคนมีศักยภาพ จงฝึกฝนสิ่งที่เรารักด้วยเต็มกำลังและความสามารถ ชาติบ้านเมืองของเรากำลังต้องการเยาวชนที่มีคุณธรรมเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติต่อไป ขอเป็นกำลังใจให้ทุกคน ดวงดาวแห่งความสำเร็จยังรอคอยเราอยู่

ระวิวรรณ ภาคพรต

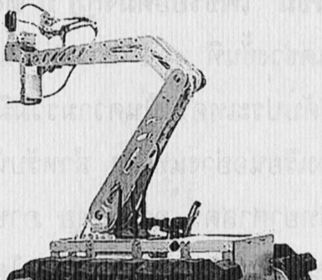

บันเทิงนิทาน อ่านได้ทุกวัย

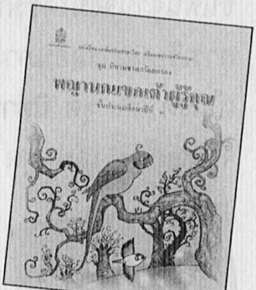

"กาลครั้งหนึ่ง นานมาแล้ว..."

เมื่อถ้อยคำข้างต้นเริ่มขึ้น เด็กจะตาตื่นใจตื่น พร้อมกระหายใคร่รู้เรื่องราวของนิทานที่จะดำเนินต่อไป ยิ่งผู้เล่ามีเทคนิคที่น่าสนใจด้วยแล้ว นิทานจะหยุดความนึกคิดอื่นใดของเด็ก ให้คงจดจ่อแต่นิทานที่กำลังฟังนั้น

กล่าวได้ว่า นิทานเป็นเสมือนอาหารทิพย์ชวนลิ้มรสของวัยเด็กทุกคน ไม่ว่าเด็กเชื้อชาติใด ศาสนาใด ยากดีมีจนอย่างใด ย่อมสนใจฟังนิทานทั้งนั้น และถ้าได้ฟังด้วยกันหลายๆ คน นิทานจะช่วยสร้างอารมณ์ร่วมของกลุ่มได้อย่างดี เช่น อยากจะเป็นคนดี อยากจะมีปัญญาดีเหมือนๆ กัน

เนื่องจากนิทานเป็นสื่อการสอนที่ดี ทั้งภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กแม้เป็นผู้ใหญ่ ก็ยังอ่านนิทานเพื่อศึกษาแง่มุมต่างๆ ในนิทานนั้น เช่น สัญลักษณ์ที่ใช้ในเรื่อง แนวคิดและข้อคิดที่ได้จากเรื่อง กลวิธีในการสอนเพื่อนำไปเล่าไปอธิบายแก่ผู้เยาว์

ผู้ใหญ่ทั่วไปมักจดจำนิทานที่ตนประทับใจเมื่อวัยเด็กได้ เมื่อต้องอ้างอิงเปรียบเทียบให้การพูดการเขียนของตนลึกซึ้งขึ้น ก็ยกตัวอย่างนิทาน เช่น นักการเมืองบางคนอ้างถึงนิทานเรื่อง *ชาวนากับงูเห่า* เป็นอุทาหรณ์ติดิงกันและยิ่งสูงวัยขึ้น วัยวุฒิและคุณวุฒิจะช่วยให้อ่านวิเคราะห์นิทานได้ลุ่มลึก แหลมคมขึ้น ถ้าคิดวิเคราะห์และเข้าใจโลกมากขึ้น จะเกิดปีติและสุขสงบมากขึ้น นิทานจึงเป็นสุดยอดวรรณกรรมสำหรับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย

ก็ว่าได้

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑-๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีโครงการจัดพิมพ์เผยแพร่หนังสือนิทานจำนวนมากเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ โดยแบ่งเป็นชุด เช่น ชุด **นิทานชาดกร้อยกรอง** จำนวน ๙ เล่ม ชุด **นิทานอีสปร้อยกรอง** จำนวน ๕ เล่ม ชุด **อมตนิทาน ลูกสัตว์** จำนวน ๗ เล่ม ผู้ประพันธ์มีหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มนักเขียนรุ่นก่อน กลุ่มกวีปัจจุบัน กลุ่มครูนักประพันธ์ กลุ่มนักเรียนนักประพันธ์ และกลุ่มนักเขียนเรื่องร้อยแก้ว จัดทำภาพประกอบโดยนักวาดภาพหนังสือเด็กฝีมือเยี่ยมของประเทศ นอกจากนี้ยังร่วมกับโครงการภาษาของแผ่นดินจัดพิมพ์หนังสืออีกหลายสิบรายการโดยนักเขียนรุ่นเยาว์ ร่วมเผยแพร่ด้วย

การเผยแพร่จะแจกไปยังสถานศึกษาและหน่วยงานในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้สนใจสามารถซื้อเพิ่มเติมได้ที่ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ องค์การค้าของ สกสค. ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

เชื่อมั่นว่า หนังสือนิทานที่แต่งโดยนักเขียนนักประพันธ์ชั้นครู และนักเรียนที่เจริญรอยตามคุณครู อันมีเนื้อหาและรูปแบบที่หลากหลายจะทำให้เด็กวันนี้เติบโตมีพื้นฐานที่ดี สมบูรณ์ด้วยความสามารถและคุณธรรม จริยธรรม ถ้าครูอ่านอย่างเข้าใจและมีวิธีสอนพาให้เด็กพบความมหัศจรรย์แห่งโลกนิทานได้สำเร็จ

สถาบันภาษาไทย สวก. สพฐ.

พระนิพนธ์ ชุด นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๑-๓
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ทรงนิพนธ์ **"นิทานสำหรับเด็ก"** จำนวน ๑๓ เรื่อง ซึ่งสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงมีส่วนอย่างมากในการจุดประกายให้ทรงนิพนธ์ และให้ประสบผลสำเร็จได้ เนื่องจากขณะที่ทรงนิพนธ์เมื่อปี ๒๔๗๕ พระองค์มีพระชนมายุเพียง ๙ พรรษา ทรงอ่านนิทานของต่างประเทศ แล้วเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาพระองค์เอง เนื้อเรื่องที่ทรงแต่งขึ้นเองมี ๑ เรื่อง นอกจากนี้สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ยังเคยทรงปรารภหลายครั้งกับสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ว่า *"ในงานศพอยากให้มีหนังสือสำหรับเด็กอย่างหนังสือเล่มนี้"*

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดพิมพ์พระนิพนธ์นี้แจกเผยแพร่แก่นักเรียนในวาระพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เพื่อสนองพระกรุณาธิคุณในสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และสนองแนวพระราชดำริในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี รวมทั้งเพื่อให้เยาวชนได้เห็นแบบอย่างการแต่งหนังสือที่ทรงเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเองจากเรื่องที่ได้อ่านมา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของเด็กที่เริ่มเขียนหนังสือ

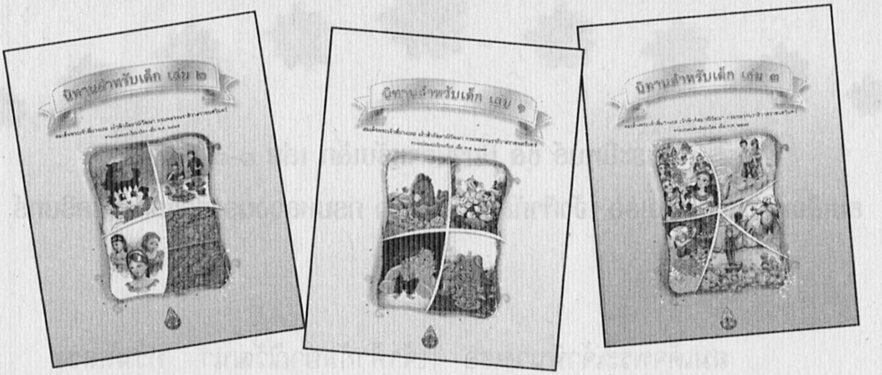

การจัดพิมพ์ครั้งนี้ได้แบ่งเนื้อหาเป็น ๓ เล่ม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑, ๒ และ ๓ โดยได้รับความกรุณาจากท่านผู้หญิงทัศนาวลัย ศรสงคราม พระธิดาในสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ อนุญาตให้จัดพิมพ์พระนิพนธ์และอนุญาตให้นักเรียนที่ฝีมือดีจาก ๗ โรงเรียน ในจังหวัดต่างๆ เป็นผู้วาด มีครูศิลปะเป็นที่ปรึกษา พิมพ์จำนวน ๔๔,๕๐๐ เล่ม แจกเผยแพร่แก่โรงเรียนและหน่วยงานในสังกัดทั่วประเทศ

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นพระโสทรเชษฐภคินีในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลปัจจุบัน พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจแทนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และทรงปฏิบัติวัฏฐากสมเด็จพระบรมราชชนนีอย่างสม่ำเสมอ ทรงเป็นอาจารย์ เป็นประธานและเป็นองค์อุปถัมภ์องค์กรการกุศลเพื่อเด็ก เยาวชนและประชาชนไทยหลากหลายกลุ่มและสาขาอาชีพ ล้วนเอื้อประโยชน์สุขแก่อาณาประชาราษฎร์เป็นอเนกนานัปการ

อรุณวรรณ ผู้ธนดี

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ สป ๔๗๔/๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐ อนุมัติโครงการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๓๑ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เสนอและอนุมัติในหลักการให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการจัดงานวันเด็กแห่งชาติในปีต่อๆ ไป โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีก นั้น

เพื่อให้การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ของทางราชการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนเด็กและเยาวชนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒ ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

๑. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
๒. รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานกรรมการ
๓. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
๔. ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๕. ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
๖. ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๗. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๘. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	กรรมการ
๙. ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐. ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๑. ปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๒. ปลัดกระทรวงคมนาคม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๓. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๔. ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๕. ปลัดกระทรวงพลังงาน หรือผู้แทน	กรรมการ

๑๖. ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน กรรมการ

๑๗. ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน กรรมการ

๑๘. ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผู้แทน กรรมการ

๑๙. ปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน กรรมการ

๒๐. ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน กรรมการ

๒๑. ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน กรรมการ

๒๒. ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน กรรมการ

๒๓. เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน กรรมการ

๒๔. ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน กรรมการ

๒๕. ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด กรรมการ

๒๖. อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน กรรมการ

๒๗. อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้แทน กรรมการ

๒๘. อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน กรรมการ

๒๙. อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน กรรมการ

๓๐. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน กรรมการ

๓๑. เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือผู้แทน กรรมการ

๓๒. เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือผู้แทน กรรมการ

๓๓. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน กรรมการ

๓๔. ผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน กรรมการ

๓๕. ผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน กรรมการ

๓๖. ผู้ว่าการไฟฟ้านครหลวง หรือผู้แทน กรรมการ

๓๗. ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน กรรมการ

๓๘. ผู้ว่าการประปานครหลวง หรือผู้แทน กรรมการ

๓๙. กรรมการผู้จัดการใหญ่ กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือผู้แทน กรรมการ

๔๐. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ หรือผู้แทน กรรมการ

๔๑. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน กรรมการ

๔๒. ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน หรือผู้แทน กรรมการ

๔๓. ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย หรือผู้แทน กรรมการ

๔๔.	ประธานสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๕.	ประธานคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๖.	นายกสมาคมสันนิบาตแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๗.	อธิบดีกรมการขนส่งทางบก หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๘.	ผู้อำนวยการองค์การค้าของ สกสค. หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๙.	ผู้กำกับศูนย์สวัสดิภาพเด็กเยาวชนและสตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๐.	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดทุกจังหวัด	กรรมการ
๕๑.	เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๒.	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๓.	ผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล	กรรมการ
๕๔.	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๕.	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๖.	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๕๗.	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๕๘.	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๕๙.	ผู้อำนวยการสำนักตรวจและติดตามประเมินผล สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๖๐.	ผู้อำนวยการสำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๖๑.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๖๒.	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ

๖๓. ผู้อำนวยการสำนักกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการ

๖๔. รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน — กรรมการ

๖๕. ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการและเลขานุการ

๖๖. หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๖๗. หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๖๘. หัวหน้ากลุ่มช่วยอำนวยการและประสานราชการ สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๖๙. หัวหน้ากลุ่มบริหารการคลังและสินทรัพย์ สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๗๐. หัวหน้ากลุ่มสารนิเทศ สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๗๑. นางสาวศิวิไล นาคนัททึ กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒ มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ เท่าที่จำเป็น ตามความเหมาะสม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายศรีเมือง เจริญศิริ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อเผยแพร่และจำหน่าย
หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒

คณะกรรมการอำนวยการ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)	ที่ปรึกษา
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นายสมเกียรติ ชอบผล)	ที่ปรึกษา
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นายเสน่ห์ ขาวโต)	ที่ปรึกษา
ผู้อำนวยการองค์การค้าของ สกสค. (นายบำเรอ ภานุวงศ์)	ที่ปรึกษา
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นายวินัย รอดจ่าย)	ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ)	รองประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า)	รองประธานกรรมการ
ผู้เชี่ยวชาญด้านติดตามตรวจสอบการดำเนินการบริหาร การจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์)	รองประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักการคลังและสินทรัพย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสถาบันภาษาอังกฤษ หรือผู้แทน	กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ สวก. สพฐ.	กรรมการและเลขานุการ
หัวหน้าฝ่ายอำนวยการสำนัก สำนักบริหารการผลิตและการพิมพ์ องค์การค้าของ สกสค.	กรรมการและเลขานุการ
นักวิชาการศึกษา สวก. สพฐ.	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นักวิชาการศึกษา สวก. สพฐ.	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำต้นฉบับและบรรณาธิการ

นางปราณี ปราบริปู	ประธาน
นางศิริมาลา สุวรรณโภคิน	กรรมการ
นางสาวพรรณงาม แย้มบุญเรือง	กรรมการ
นางศกุนตลา สุขสมัย	กรรมการ
นางสาวนวภรณ์ ซังบุดดา	กรรมการ
นายไพฑูรย์ บุญภานนท์	กรรมการ
พันจ่าเอกแดงรัตน์ชัย คงสม	กรรมการ
นายสมบัติ คิ้วฮก	กรรมการ
นายอุทัย ไชยกลาง	กรรมการ
นายชูเกียรติ เกิดอุดม	กรรมการ
นางสาวอุทิน จึงวิเศษพงศ์	กรรมการ
นายศตรรฆ ประจงค์	กรรมการ
นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวทัศนีย์ ทองลิ้ม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายเริงศักดิ์ มิ่งประเสริฐ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวประนอม เพ็งพันธ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และจำหน่าย

ผู้อำนวยการองค์การค้าของ สกสค.	ประธาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการตลาดและการขาย	รองประธาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการผลิตและการพิมพ์	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการเงินและบัญชี	กรรมการ
หัวหน้าส่วนประชาสัมพันธ์ องค์การค้าของ สกสค.	กรรมการ
หัวหน้าส่วนลูกค้าสัมพันธ์ องค์การค้าของ สกสค.	กรรมการ
หัวหน้าส่วนวางแผนการผลิต องค์การค้าของ สกสค.	กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มประชาสัมพันธ์ สอ. สพฐ. หรือผู้แทน	กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการตลาดและพัฒนาธุรกิจ องค์การค้าของ สกสค.	กรรมการและเลขานุการ
หัวหน้าส่วนแผนการตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ องค์การค้าของ สกสค.	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการประเมินผล

นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์	ประธาน
นางอัมพร แต้มทอง	กรรมการ
นายธัญญา เรืองแก้ว	กรรมการ
นางศกุนตลา สุขสมัย	กรรมการ
นางสมศรี เคารพาพงศ์	กรรมการ
นางสาวภัทรวดี อินทวงศ์	กรรมการ
นางสาวนวภรณ์ ซังบุดดา	กรรมการ
นางสาวจรูญศรี แจบไธสง	กรรมการ
นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม	กรรมการ
นางสาวอังคณา ผิวเกลี้ยง	กรรมการ
นางสาวพนิดา บัวมณี	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวประนอม เพ็งพันธ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ออกแบบรูปเล่ม

นางปราณี ปราบริปู
นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม
นางสาวฉัตรชนก สัสสินทร

ออกแบบปก

นายอุทัย ไชยกลาง

ภาพประกอบ

นายสมบัติ คิ้วฮก
นายอุทัย ไชยกลาง
นางเฉลิมขวัญ ต้นเจริญ
นางประภาสินี เจริญสกุลชัยพร
นายอับดุลรอเล็ด เจ๊ะเล๊าะ

คอมพิวเตอร์กราฟิก

นายกอบสิน ชื่นจรูญ
นางสาวอ้อมใจ เจริญวงษ์

ขอเชิญชวนเด็กๆ
เขียนเรื่องส่งมาลงหนังสือวันเด็กแห่งชาติ
ปี ๒๕๕๓

ส่งที่ คณะบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๓
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
อาคาร สพฐ.๓ ชั้น ๓ กระทรวงศึกษาธิการ
ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

หมายเหตุ : *นักเรียนที่ส่งผลงานกรุณาระบุชื่อที่อยู่ให้ชัดเจน หรือหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้สะดวก*

เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่าย
ศูนย์ลูกค้าสัมพันธ์ องค์การค้าของ สกสค.
๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง
เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐
โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๐๗, ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๑๐
www.suksapan.or.th

องค์การค้าของ สกสค.
พิมพ์ที่โรงพิมพ์องค์การค้าของ สกสค. เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๑

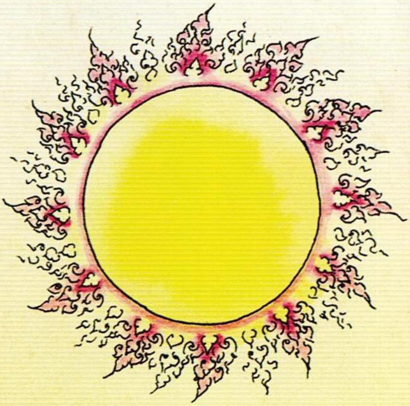

ดวงตะวัน

ดวงเอ๋ย ดวงตะวัน
หนึ่งเท่านั้นเยี่ยมฟ้าน่าพิศวง
ทำหน้าที่ไม่ลำเอียงแสนเที่ยงตรง
เด่นดำรงเป็นหลักจักรวาล
แยกทิวาราตรีให้มีอยู่
อีกฤดูวนเวียนเปลี่ยนผันผ่าน
ยุติธรรมสุจริตนิจกาล
ใครนึกคร้านดูตะวันเร่งหมั่นเอย

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ

องค์การค้าของ สกสค.

ฝ่ายพัฒนาธุรกิจ : พิมพ์งานคุณภาพ มีมาตรฐาน ควบคุมงานอย่างเป็นระบบ

Printing Service Department

ศูนย์รวมการให้บริการ ด้านสื่อสิ่งพิมพ์ครบวงจร

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ **ฝ่ายพัฒนาธุรกิจ**

www.suksapan.or.th

E-mail: kurusapa@yahoo.com

โทร. 0-2538-3022, 0-2538-0410, 0-2538-7753
0-2538-3033 ต่อ 281, 278

หนังสือวันเด็กฯ

9 789740 014560

ราคา 15.00 บาท

อรุณรุ่ง หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๒